

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

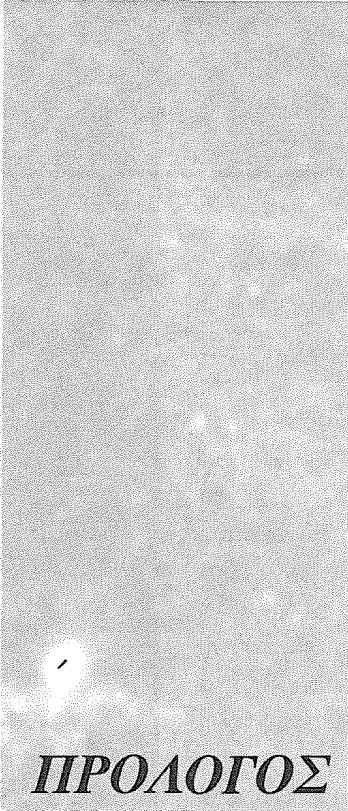

KRITI. Agia Galini

ΤΕΥΧΟΣ 34 - ΙΟΥΛΙΟΣ 1997

Αφιερωμένο στο Δαίδαλο και Ίκαρο που πέταξαν από την Αγία Γαλήνη.

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

*Αγαπητοί Συγχωριανοί και Φίλοι του χωριού μας,
Καλό Καλοκαίρι σε όλους.*

***Τ**ο χωριό μας είναι ήδη έτοιμο να υποδεχθεί ντόπιους και ξένους και καλό θα ήταν όλοι να προγραμματίσουμε να βρεθούμε τον Αύγουστο στο χωριό, όπου, όπως κάθε χρόνο, θα πραγματοποιήσουμε γιορτή νεολαίας στις 9 Αυγούστου και εκδήλωση για την τρίτη ηλικία που θα γίνει στις 15 Αυγούστου.*

Η περίοδος του καλοκαιριού δίνει σε όλους την ευκαιρία να βρεθούμε κοντά στα αγαπημένα μας πρόσωπα και να συζητήσουμε με όλους τους παράγοντες του χωριού για τα ζητήματα που απασχολούν το χωριό μας.

*Αθήνα, Ιούνιος 1997
Το Διοικητικό Συμβούλιο*

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ '97

Επιμέλεια: Απόστολος Τσακίρης, Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου.

1. Κυριακή 12 Ιανουαρίου 1997. Κοπή Βασιλόπιτας

Στις 11 το πρωί έγινε ο αγιασμός για το νέο έτος και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

2. Κυριακή 9 Μαρτίου 1997. Αποκριάτικο Γλέντι

Η δεύτερη συνάντησή μας έγινε στο Κρητικό Κέντρο Διασκέδασης «ΖΟΡΜΠΙΑΣ» όπως και πέρσι. Κατά τη διάρκεια του χορού απενεμήθη, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, αναμνηστική πλακέτα στον Κώστα Κοσμά Λινοξυλάκη.

Ο Κώστας Λινοξυλάκης είναι ο ιδρυτής του Συλλόγου «Αγία Γαλήνη». Παρέμεινε πολλά χρόνια Πρόεδρος και διέθεσε επιτυχώς πολύ χρόνο και κόπο για την ανάπτυξή του.

Δικαίως λοιπόν το Διοικητικό Συμβούλιο του έκανε την τιμή αυτή.

3. Η επόμενη εκδήλωση, όπως θα ξέρετε ήδη, θα είναι το καλοκαίρι στο χωριό και συγκεκριμένα στις 9 Αυγούστου 1997, όπου θα πραγματοποιηθεί η γιορτή νεολαίας και στις 15 Αυγούστου 1997 η εκδήλωση για την τρίτη ηλικία.

(Βλέπετε στη φωτογραφία τον Πρόεδρο Γιάννη Φωτάκη με τον Κώστα Κοσμά Λινοξυλάκη, ο οποίος κρατά στα χέρια του την αναμνηστική πλακέτα).

...ΗΝΤΑΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ...ΗΝΤΑΡΙΣΕΣ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

προς τον κύριο ή κυρία

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Οι ηντάριδες και ηντάρισες που γεννήθηκαν στην Αγία Γαλήνη και κατοικούν σε διάφορα μέρη της Ελλάδας αλλά και αλλού, θέλουν να βρεθούν μια βραδιά του Αυγούστου και συγκεκριμένα 8.8.97 για να θυμηθούν τα παλιά χρόνια που ζήσανε στο χωριό τους. Σας καλούν να παραβρεθείτε όλοι με τους ή τις συζύγους σας στην εκδήλωση αυτή.

Παρακαλούμε να μας γνωρίσετε αν έχετε κάποιο κώλυμα για την ημερομηνία 8.8.97 και τότε προτείνετε, έχοντας υπ' όψιν σας ότι στις 9.8.97 και 15.8.97 έχει εκδηλώσεις ο Σύλλογος ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ και επομένως δεν μπορούμε εμείς, το κέντρο που θα γίνει η εκδήλωση θα καθοριστεί απ' όλους μας.

Για κάθε πληροφορία ή αλλαγή ημερομηνίας της εκδήλωσης τηλεφωνήστε στα τηλέφωνα 01 - 8071 297 ή 094 315 136

Με φιλικούς χαιρετισμούς
για τους ...ηντάριδες και τις ...ηντάρισες
Γιάννης Κ. Φωτάκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

«ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ»

ΣΑΠΦΟΥΣ 18 & ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 3211 889

ΑΘΗΝΑ 12-2-1997

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί,

το νέο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ που εκλέξατε στις εκλογές που έγιναν στις 2/2/97 σας στέλνουμε τους πιο εγκάρδιους χαιρετισμούς μας.

Σας υποσχόμαστε ότι θα είμαστε ισάξιοι των προηγούμενων ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ και θα κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για την συνέχιση της παράδοσης και των εθίμων του χωριού. Τους στόχους μας για τα επόμενα 2 χρόνια θα σας τους κάνουμε γνωστούς στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας.

Με την ανακοίνωση αυτή θέλουμε να σας ενημερώσουμε

για ορισμένα τρέχοντα θέματα που είναι: Η σύνθεση του ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ και ο Αποκριάτικος χορός του Συλλόγου μας.

Τα μέλη του ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ όπως συγκροτηθήκαμε σε σώμα στις 5/2/97 είναι οι εξής: Παπαδομιχελάκης Αντώνης «Πρόεδρος», Φωτάκης Σταύρος «Αντιπρόεδρος», Σημαντηράκης Ιωάννης του Εμμανουήλ και της Θηρεσίας «Γ. Γραμματέας», Ζεάκης Μιχάλης του Θεμιστοκλή «Αναπληρωτής Γ. Γραμματέας», Πετρουλάκης Πέτρος «Ταμίας», Σημαντηράκης Ιωάννης του Γεωργίου «Κοσμήτορας», Νικάκης Κώστας του Ιωάννη «Έφορος», Πετρογιαννάκης Μιχάλης και Περάκης Κωνσταντίνος «Μέλη».

Με Μελαμπιανούς χαιρετισμούς

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Παπαδομιχελάκης Αντώνης

Ο Γεν. Γραμματέας

Σημαντηράκης Ιωάννης

ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.

CRETAN FERRIES

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΡΕΘΥΜΝΟΥ: ΑΡΚΑΔΙΟΥ 250

ΤΗΛ.: 0831 / 29221 - 55518 - FAX: 0831 / 55519

TLX: 291226 RENA GR

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ: ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 38

ΤΗΛ.: 01 / 4137350 - 51 - 52 - FAX: 01 / 4122180

TLX: 241455 REN GR

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 1/6/97

Κύριε,

Για πρώτη φορά φέτος η ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (CRETAN FERRIES) μπαίνει στην μάχη προσέλκυσης παραθεριστών στα ξενοδοχειακά καταλύματα του νομού Ρεθύμνης προσφέροντας στους Έλληνες παραθεριστές πλήρη προγράμματα διακοπών τα οποία περιλαμβάνουν:

- Το ταξίδι ΠΕΙΡΑΙΑ - ΡΕΘΥΜΝΟ / ΡΕΘΥΜΝΟ - ΠΕΙΡΑΙΑ με τα νεότερα και πολυτελέστερα πλοία της Ελληνικής Ακτοπλοΐας F/B ΑΡΚΑΔΙ και F/B ΠΡΕΒΕΛΗ.

- Τη διαμονή με πρωινό σε ένα από τα 43 πολυτελέστατα ξενοδοχεία του Ρεθύμνου που είναι συμβεβλημένα με το πρόγραμμα.

Σας παρακαλούμε να ενημερώσετε τους συναδέλφους σας ότι η ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ προσφέρει φέτος τις πιο οικονομικές, απολαυστικές και ξέγνοιαστες διακοπές.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 4137 350 - 352

Με εκτίμηση

ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α.Ε.

ΜΑΡΙΑ ΑΦΕΝΤΑΚΗ

Προιστ. Γραφείου Πειραιά

ΡΕΘΥΜΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ «ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗΣ»

«Εν πλω» στο όνειρο οι 550 ταξιδιώτες της χαράς

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997

Στα γαλανά νερά του Αιγαίου Πελάγους «περπάτησαν» για τέσσερις ημέρες 550 Ρεθυμνιώτες, ανάμεσα στους οποίους ήταν και κάμποσοι φίλοι από τα Χανιά και το Ηράκλειο.

Ως άλλοι κουρσάροι άφησαν το απόγευμα της περασμένης Παρασκευής το Ρέθυμνο και μαζί με αυτό, τις έγνοιες, τις σκοτούρες και τα βάσανά τους... σήκωσαν τις άγκυρες

του πλοίου και... έφυγαν στο ταξίδι της χαράς και της καλοπέρασης που τους είχε υποσχεθεί η Ρεθυμνιακή εταιρεία τους.

Το καράβι «σφύριξε τρεις», η πυξίδα έδειξε το βορρά, ο καπετάν Γιώργης Κολυδάς έδωσε το πρόσταγμα και το εσωτερικό του «ΠΡΕΒΕΛΗ» μεταβλήθηκε σε ένα ατέλειωτο πανηγύρι.

Από τη μια στιγμή στην άλλη, αξιωματικοί, πλήρωμα και επιβάτες έγιναν ένα «τόπι». Οι ταξιδιώτες απολάμβαναν σε όλη τη διάρκεια της 4ήμερης κρουαζιέρας την άψογη φιλοξενία των ανθρώπων του πλοίου. Γι' αυτό και η κρουαζιέρα αυτή, θα μείνει ανεξίτηλη στη μνήμη όλων την έζησαν.

Ρέθυμνο (η αφετηρία), Μυτιλήνη, Θεσσαλονίκη, Τήνος ήταν οι τρεις σταθμοί του ταξιδιού. Τέσσερις μέρες - από τις πιο ζεστές μέχρι τώρα του καλοκαιριού - η προπέλα του «ΠΡΕΒΕΛΗ» έσκιζε το μπλε σεντόνι της υπέροχης ελληνικής θάλασσας. Έχοντας συμμάχους τον Ποσειδώνα, που μάζεψε την... τρίαινά του και τον Αίοιο που περιόρισε τους ανέμους στους ασκούς του, προκειμένου οι ταξιδιώτες να απολαύσουν ένα πανέμορφο ταξίδι.

Οι 550 Ρεθυμνιώτες «κουρσάροι» πέρασαν υπέροχα. Γιατί, δεν ξεκίνησαν για να ληηλατήσουν ή να καταστρέψουν κανένα τόπο μακρινό... Να ξεκλέψουν όμορφες στιγμές ήθελαν. Να θαυμάσουν και τις άλλες όμορφες περιοχές. Να δουν τα μάτια τους ακόμη πιο πλατείς ορίζοντες. Οι δική μας «κουρσάροι» της χαράς, ήθελαν να αφήσουν την προσευχή τους στο προσκεφάλι του νεομάρτυρα Αγίου Ραφαήλ, που αναπαύεται στη Μυτιλήνη. Ήθελαν να πάρουν την άφεση αμαρτιών και την ευλογία της Μεγαλόχαρης Παναγίας που βασιλεύει μέσα στα μάρμαρα και τα χρυσαφικά που έχουν καταθέσει στα πόδια τα εκατομμύρια των πιστών. Και ακόμα ήθελαν να γνωρίσουν από κοντά τη «νύμφη του Θερμαϊκού», τη Θεσσαλονίκη. Να αγκαλιάσουν «καρντάσια», να γευτούν πολιτικά γλυκά. Να επισκεφτούν τη «Βεργίνα» και τους θησαυρούς του Ανδρόνικου, την Έδεσσα και τους καταρράκτες της. Τις ατελείωτες ομορφιές της Μακεδονίας μας.

Όπως επιβεβαιώνουν τα χαμόγελα όλων, με το τέλος της κρουαζιέρας... «κουρσέψαμε» νέους τόπους και γεμίσαμε τις καρδιές μας. Δεν γυρίσαμε μόνο με τα αναμνηστικά δώ-

ρα που κρατάγαμε σε φίλους και γνωστούς στα... δισάκια μας.

Τα πιο μεγάλα μας δώρα - προς τους εαυτούς μας - δεν τα δείξαμε σε κανέναν. Γιατί αυτά, είναι μόνο στο μυαλό και την καρδιά μας. Ποια δώρα; Οι μοναδικές στιγμές διασκέδασης τις λίγες μέρες που περάσαμε ταξιδεύοντας στο όνειρο. Η απόδραση από την ρουτίνα της πόλης μας. Η τέρψη των ματιών και της ψυχής μας. Αυτά είναι τα «λάφυρά» μας από την κρουαζιέρα της «ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗΣ» με το «ΠΡΕΒΕΛΗ», το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος.

Μαζί με τα «λάφυρα» αυτά και εκατοντάδες φωτογραφίες που δεν καταφέραμε ακόμα να εμφανίσουμε. Όσες φωτογραφίες πήραμε - εμείς και ο Τριαντάφυλλος - «ζεστές» ακόμα από τις μηχανές εκτύπωσης, θα τις παρουσιάσουμε στο αυριανό αφιέρωμα.

Και για να μην κλείσουμε αυτό το μικρό ρεπορτάζ αφήνοντας το παράπονο σε όσους δεν μπόρεσαν να λάβουν μέρος στην κρουαζιέρα να προσθέσουμε ότι η «Ρεθυμνιακή» έχει ήδη στα σκαριά την επόμενη που θα μας έλθει μαζί με τα... πρωτοβρόχια, το Σεπτέμβρη. Ετοιμάστε λοιπόν πρώτα την όρεξή σας και μετά τις βαλίτσες σας. Το πρόγραμμα του επόμενου ταξιδιού, δεν θα αργήσει να ανακοινωθεί. Και οι καμπίνες του «ΠΡΕΒΕΛΗ» θα γίνουν πάλι ανάρπαστες.

Μια κρουαζιέρα «που ποτέ δεν θα ξεχάσουμε», όπως ομολόγησε μια πραγματική αρχόντισσα από τις Σίσσες Μυλοποτάμου. Για να συμπληρώσει «Τώρα φεύγω για τον άλλο κόσμο με την ικανοποίηση ότι στα... αντα μου έζησα και εγώ τέσσερις όμορφες μέρες στη ζωή μου».

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗΣ

Στις 13 Ιουνίου 1997 η Ρεθυμνιακή οργάνωσε μια κρουαζιέρα με σκοπό να ψυχαγωγήσει τους ανθρώπους που συμμετείχαν σ' αυτή αλλά και να τους πάει σε διάφορα μέρη να γνωρίσουν νέους τόπους όπως την Μυτιλήνη με προσκύνημα στον Άγιο Ραφαήλ και τον Ταξιάρχη, τη Θεσσαλονίκη που πολλοί δεν είχαν πάει ποτέ και να δουν τον Λευκό Πύργο την έκθεση και να προσκυνήσουν τον Άγιο Δημήτριο και την Αγία Σοφία να πάνε στην Έδεσσα για τους καταρράκτες αλλά και στην Βεργίνα και τέλος να φθάσουν στην Μεγαλόχαρη της Τήνου για προσκύνημα.

Είχα την ευτυχία να βρεθώ και εγώ σ' αυτή την Κρουαζιέρα και να περάσω μαζί με όλους τους συμμετέχοντες σ' αυτή, τέσσερις θαυμάσιες ημέρες.

Σ' αυτή την Κρουαζιέρα της χαράς, είχα παρέα πολλούς χωριανούς αλλά και φίλους, γνώρισα τον Καπετάνιο του ΠΡΕΒΕΛΗ Γιώργη Κολυδά, ένα θαυμάσιο άνθρωπο και εξαιρετο ναυτικό, τον Έπαρχο Αδάμη Ανδρουλιδάκη, τον Οικονομικό Γιώργη Δρίζο, τον Αστυνομιστή Μιχ. Χριστοδουλάκη και πολλά μέλη του πληρώματος που με την φροντίδα τους και την ζεστασιά τους νόμιζες ότι ζούσες σε κόσμο μαγικό και ονειρεμένο.

Εύχομαι σ' όλους αυτούς τους ανθρώπους καλά ταξίδια. Όλες τις βραδιές υπήρχε ορχήστρα στο σαλόνι του πλοίου και το γλέντι διαρκούσε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Βέβαια έγινε μια παράλειψη, δεν υπήρχε Κρητικό συγκρότημα, όμως με την φροντίδα του Έπαρχου βρέθηκε λυρατζής και λύρα και το γλέντι φούντωσε στην πρύμνη του πλοίου όπου είχε στηθεί ψησταριά με αρνιά, κατσίκια, κουνέλια, ψάρια, λαγούς με άφθονο κρασί και ρακή.

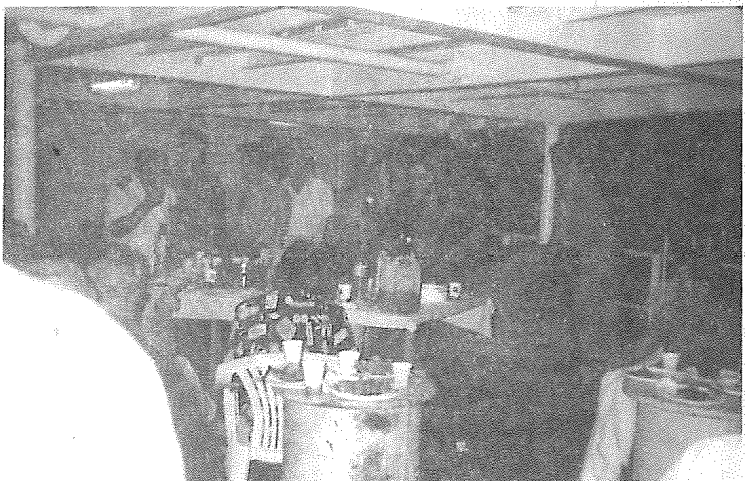
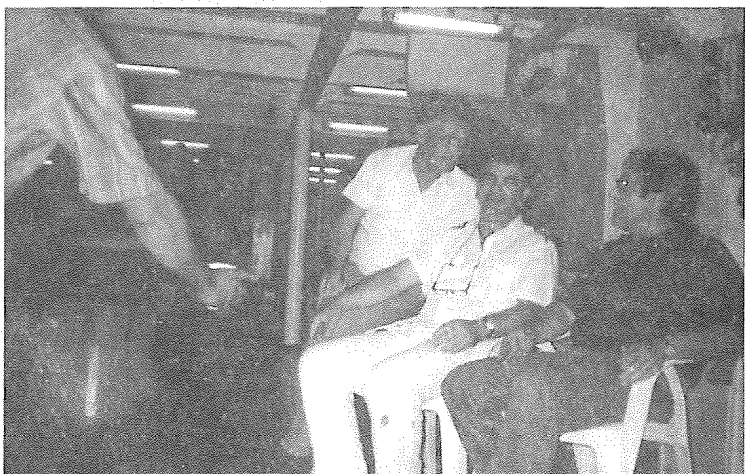
Γιάννης Κ. Φωτάκης

Ο Έπαρχος του ΠΡΕΒΕΛΗ χορεύει συρτό στην πρύμνη του πλοίου

Ο Καπετάνιος Γιώργης Κολυδάς με τον Σπύρο Ζαχαριουδάκη

Ο Καπετάνιος του ΠΡΕΒΕΛΗ Γιώργης Κολυδάς με τον Αντώνη Ζαχαριουδάκη και τον Ιάκωβο Χριστοφάκη

Από την ψησταριά στην πρύμνη του ΠΡΕΒΕΛΗ

Χανιά 17/2/97

Αγαπητοί μας Φίλοι γεια σας,

Πρώτον θα θέλαμε να συγχαρούμε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για το έργο που κάνουν προς όφελος της Αγίας Γαλήνης με την ευχή όπως ο Παντοδύναμος Θεός τους δίνει δύναμη και κουράγιο για τη συνέχιση τούτου.

Δεύτερον, να ευχαριστήσουμε θερμά τόσο το σημερινό Συμβούλιο όσο και τα προγενέστερα για την αποστολή του περιοδικού, μέσω του οποίου επικοινωνούμε και εμείς (διαβάζοντας) με την Αγία Γαλήνη, ταυτόχρονα δε μοιράζουμε και εμείς τις χαρές και τις λύπες μετά των άλλων φίλων Αγιογαληνιωτών ανάλογα με το κείμενο και το περιεχόμενο των δημοσιευμάτων.

Τρίτον, δεχθείτε το μικρό χρηματικό ποσό που στέλνουμε ταχυδρομικώς για την ενίσχυση του Συλλόγου σας με την παράκληση όπως απευθύνετε μέσω του περιοδικού σας ένα θερμό και εγκάρδιο χαιρετισμό προς όλους τους Αγιογαληνιώτες. Την Αγία Γαλήνη την θεωρούσαμε και την θεωρούμε και δικό μας χωριό γιατί εκεί περάσαμε τις πιο όμορφες στιγμές της μικρότερής μας ηλικίας. Από τη δασκάλα του χωριού - κ. Θεανώ Μαμαλάκη - έμαθε το παιδί μας το αλφαβητάριο και γενικώς διδάχθηκε και έμαθε τα πρώτα γράμματα. Από την Αγία Γαλήνη παραμένουν στη ψυχή μας οι καλύτερες αναμνήσεις της ζωής μας.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Άννα και Γιώργος Τσούμος (Πλωτάρχης Λιμενικός)

ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

Στουρνάρη 57 104 32 Αθήνα Τηλ.: 5200 500 Fax: 5200 503

Προς Σύλλογο Αγ. Γαλήνης Ρεθύμνου
Πρόεδρο κο Φωτάκη Γιάννη
Δειράδων 6 Κηφισιά

Αθήνα, 22 Ιανουαρίου 1997

Αξιότιμε Κύριε Φωτάκη,

Εκ μέρους των Γιατρών Χωρίς Σύνορα θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά για την δωρεά που κάνατε στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, χρήματα που συγκεντρώθηκαν από τα μέλη του συλλόγου σας με την πρωτοβουλία της κας Μιχελιδάκη.

Η ευαισθητοποίηση και εμπιστοσύνη που δείχνετε στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα πραγματικά μας βοηθά να συνεχίσουμε να βρισκόμαστε εκεί, όπου υπάρχει ανθρώπινος πόνος, προσφέροντας βοήθεια σε ανθρώπους που την χρειάζονται.

Η συμπαράστασή σας είναι πραγματικά συγκινητική και δεν αναφέρομαι μόνο στην υλική υποστήριξή σας, αλλά πολύ περισσότερο στην ηθική μια και πρωτοβουλίες σαν τη δική σας έχουν κάνει πραγματικότητα μια προσπάθεια που το Ελληνικό τμήμα ξεκίνησε 6 χρόνια πριν, με αποτέλεσμα μέχρι σήμερα πάνω από 130 Έλληνες Γιατροί Χωρίς Σύνορα να έχουν βρεθεί σε 40 χώρες του πλανήτη.

Ευχαριστώντας σας ξανά για τη συνεχή υποστήριξή σας, δεχθείτε τις καλύτερες ευχές μας για ένα κόσμο όπως εσείς και εμείς θέλουμε!

Με εκτίμηση

Ιωάννα Μπουλντούμη
Τμήμα Επικοινωνίας

Χανιά 22/2/1997

Προς τον κ. Γιάννη Κ. Φωτάκη
Πρόεδρο Συλλόγου Αγία Γαλήνη - Αθήνας

Αγαπητέ μου,

με μεγάλη χαρά πήρα το 33ο τεύχος του περιοδικού σας και σας ευχαριστώ θερμότατα. Νιώθω την ανάγκη να συγχαρώ όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου σας για την όλη δράση των που φαίνεται ξεκάθαρη σ' αυτό το περιοδικό.

Δράση που εκδηλώνεται με διάφορες δραστηριότητες που αποβλέπουν στην ενημέρωση εκείνων που γίνονται και εκείνων που πρόκειται να γίνουν. Μεγάλη η σημασία των εκδηλώσεων που αποβλέπουν στη γνωριμία μεταξύ των μελών του Συλλόγου Αγία Γαλήνη και στη φιλική προσέγγιση των ανθρώπων που ζουν σ' αυτό τον όμορφο τόπο που λέγεται Αγία Γαλήνη.

Αξιόλογες και σημαντικές οι επισημάνσεις που κάνει για τον τουρισμό ο παιδικός μου φίλος Νίκος Νοδαράκης. Δεν μπορεί παρά να μιλήσει κανείς και για τις διηγήσεις του κ. Μανούσου Παπαδάκη. Εκτός από το ωραίο περιεχόμενο που έχουν, αποτελούν και γλωσσικά μνημεία που όπως πιστεύω μόνο εμείς οι παλαιοί έχουμε τη δυνατότητα για πλήρη κατανόηση.

Αυτά και τα τόσα άλλα που αναφέρονται σ' αυτό το τεύχος με έκαναν να γυρίσω πίσω αρκετές δεκαετίες σε μια εποχή που ήμουν ακόμη νέος. Θυμήθηκα όλα τα παιδιά που πέρασαν από το σχολείο από το 1952 μέχρι και το 1958. Τα χρόνια αυτά έζησα όσα συνέβαιναν στο χωριό και είχαν σχέση με τη ζωή των κατοίκων (Γάμοι, βαπτίσια κλπ.) Ομολογώ ότι οι άνθρωποι αυτοί ξεχώριζαν για την ευγένεια και την ανωτερότητα των. Δέθηκα συναισθηματικά μ' αυτούς σε τέτοιο βαθμό που δεν διστάζω να πω σήμερα ότι θεωρώ τον εαυτό μου σαν γνήσιο τέκνο αυτής της όμορφης περιοχής.

Θυμάμαι καλά όλη την παλαιά φρουρά, αυτούς τους εκλεκτούς ανθρώπους που σήμερα δεν βρίσκονται κοντά μας, τον Μανώλη τον Σταματάκη, τον Αγαπητό και Νίκο Μηνιαδάκη, τον Βαγγέλη το Μαμαλάκη, τον Κοσμά, τον Μανώλη και Γιώργη Χριστοφάκη, τον Στέφανο Νικηφοράκη, τον Μανώλη και Γιώργο Τυροκομάκη, τον Μανώλη Νοδαράκη, τον Στρατή Τρουλλινό, το Φώτη Παπαδάκη, τη θεία μου Κλεονίκη Εμμ. Τρουλλινού που είχα γνωρίσει από πολύ μικρή ηλικία γιατί το χειμώνα που οι γονείς μου μάζευαν τις ελιές με έπαιρνε στην Αγία Γαλήνη, ο Θεός να αγιάσει την ψυχή της, στο χειμαδιό όπως έλεγε για να μην πεθάνω από το κρύο στις Μέλαμπες.

Ο Θεός ας αναπαύει την ψυχή όλων. Ξεφυλλίζοντας όμως τα φύλλα του περιοδικού έφθασα και στο σημείο που γίνεται λόγος για τον αγαπητό μου φίλο Γιάννη Βασιλάκη και την θυγατέρα της μαθήτριάς μου Μαριάννας Νικηφοράκη, τη Δέσποινα.

Ένωσα πόνο και για τον Γιάννη, αλλά και για την άμοιρη την Δέσποινα, την οποία γνώρισα από περιγραφές που μου έκανε γι' αυτήν ο ανηψιός μου καθηγητής Γιώργος Νικ. Τρουλλινός. Θεωρώ καθήκον μου γιατί το νιώθω να εκφράσω τη βαθειά μου λύπη στους οικείους της.

Αισθάνομαι την οδύνη του Παππού και της Γιαγιάς της, κ. Μιχάλη και Αγγελικούλας Νικηφοράκη, ως και των γονέων της Μιχάλη και Μαριάννας. Παρακαλώ το Θεό να κάμει ελαφρότερο τον πόνο των και να αναπαύσει την ψυχή της αγαπημένης των. Με δένουν τόσες μνήμες μ' αυτό τον τόπο και τόσοι άνθρωποι νεκροί και ζωντανοί που θα αποτελούσε παράλειψη αν ξεχνούσα τον ευγενικό και ήρεμο άνθρωπο Μιχάλη Αποστολάκη και την καλοσυνάτη σύζυγό του Μαρία Αποστολάκη.

Με πιεσμένη την καρδιά κλείνω την παρούσα γνωρίζοντας ότι δεν αναφέρθηκα σε ανθρώπους που εκτιμούσα και με εκτιμούσαν όχι από πρόθεση, αλλά από την αδυναμία που ο χρόνος προκαλεί στην μνήμη των ανθρώπων. Πριν βάλω όμως την τελεία έχω χρέος να ευχαριστήσω και εκ μέρους της συζύγου μου την καλή μαθήτριά μου Ρίτσα Νοδαράκη που πρωτοπόρησε στην πρόσκλησή μας και μου έδωσε την ευκαιρία να επικοινωνήσω με τόσους παλαιούς και καλούς μαθητάς μου, τους οποίους ευχαριστώ και εύχομαι υγεία και στους ίδιους και στις οικογένειές των.

Με βαθειά εκτίμηση
Ιωάννης Γ. Τρουλλινός
Γιαμπουδάκη 3, Χανιά

ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ

Γ. Γενναδίου 7, 106 78 Αθήνα Τηλ.: 3820 389, Fax: 3830 701

Αθήνα 10 Φεβρουαρίου 1997

Αριθμ. Πρωτ. 13/1997

**ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ - ΜΕΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ**

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΟ «ΣΤΑΔΙΟ

ΕΙΡΗΝΗΣ & ΦΙΛΙΑΣ» - ΑΙΘΟΥΣΑ Β

ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ - ΩΡΑ 10:30 ΤΟ ΠΡΩΙ

Αγαπημένοι μας συμπατριώτες,

μετά τη συνάντηση που είχαμε οι Πρόεδροι των Κρητικών Σωματείων Αττικής, τον μήνα Δεκέμβριο (όσα σωματεία παρέστησαν), είχαμε από κοινού αποφασίσει να υπάρξει ξανά μία κοινή συνάντηση για το καίριο θέμα που αφορά την υψηλή τιμή (δυσβάστακτη) των εισιτηρίων των Ναυτιλιακών εταιρειών Κρήτης. Σε υλοποίηση αυτής της απόφασης η συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 2 Μαρτίου 1997 - ημέρα Κυριακή, ώρα 10:30 π.μ. στην αίθουσα Β - στο «Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας» - στο Νέο Φάληρο.

Στη συγκέντρωση αυτή πρέπει να παραστούν όλοι οι Πρόεδροι ή εκπρόσωποι των Σωματείων - Ομοσπονδιών, τα Διοικητικά Συμβούλια και όσα μέλη - συμπατριώτες των σωματείων μας επιθυμούν. Έχουν κληθεί ακόμα να παραστούν όλοι οι Κρήτες Βουλευτές, οι Νομάρχες και Δήμαρχοι Κρήτης, οι εκπρόσωποι των Ναυτιλιακών Εταιρειών, ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας και όλα τα Μέσα Ενημέρωσης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Παρακαλούμε για την κάλυψη των δαπανών της συγκέντρωσης αυτής και των τυχόν άλλων εκδηλώσεων ή ενεργειών που θα αποφασιστούν από το ειδικό ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ, να υπάρξει συμβολικά η συμμετοχή όλων των σωματείων (με όσες δυνατότητες έχουν) και θα ορίσουμε από κοινού εκ των Προέδρων ή εκπροσώπων κάποιο αρμόδιο, αποκλειστικά για το θέμα αυτό.

Γιώργος Σγουράκης

Πολιτικός Επιστήμων - Παραγωγός Τηλεοράσεως

Πρόεδρος Παγκρητίου Ενώσεως

Πολύ ωραίο τεύχος. Συγχαρητήρια!

ΡΕΘΥΜΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ 6/3/97

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΕΝΤΥΠΙΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Οι Αγιογαληνιώτες της Αθήνας θέτουν νέους στόχους ανάπτυξης του χωριού

Σε πρώτη προτεραιότητα το πάγκο Δαιδάλου - Ικάρου

Για την Αγία Γαλήνη γνωρίζαμε αρκετά ή τουλάχιστον αυτό πιστεύαμε, μέχρι που έφθασε στα χέρια μας ένα περιοδικό.

Ήταν η έκδοση του Συλλόγου «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» στην Αθήνα, που αισίως συμπληρώνει 16 χρόνια κυκλοφορίας.

Μέσα από κείμενα γεμάτα παλμό και νοσταλγία για τη γενέτειρα, οι Αγιογαληνιώτες σχολιάζουν και προτείνουν δραστηριότητες που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη του χωριού, αλλά έχουν και το θάρρος να βάζουν νυστέρι σε πληγές για να τις θεραπεύσουν. Ιδιαίτερα μάλιστα τώρα που το τουριστικό μέλλον του χωριού διέρχεται μια κρίσιμη καμπή.

Η Αγία Γαλήνη υπήρξε το πρώτο τουριστικό θέρετρο στο Νομό και στην έξωθεν καλή μαρτυρία οφείλουμε την ευρύτερη τουριστική μας ανάπτυξη. Η φιλοξενία των κατοίκων, το καθαρό περιβάλλον, η φιλική ατμόσφαιρα αποτέλεσαν σημαντικούς πόλους έλξης, που ανέβασαν τα ποσοστά πληρότητας στα ύψη.

Έγιναν όμως λάθη κι αυτά έχουν τη λεβεντιά οι Αγιογαληνιώτες να επισημαίνουν και να προτείνουν λύσεις για να μην επαναληφθούν.

Γράφει χαρακτηριστικά ο κ. Νίκος Νοδαράκης στο αξιοπρόσεκτο άρθρο του με τίτλο «Κινδυνεύει η τουριστική επιβίωση του χωριού μας».

«Από τη νέα τουριστική περίοδο θα πρέπει να καταργηθεί η επί πληρωμή στάθμευση των αυτοκινήτων στην προκυμαία. Η εφαρμογή του μέτρου είχε για όλους μας προοπτικές και ελπίδες για πολλά και μεγάλα έργα. Με τα έσοδα ήταν δυνατόν ν' αγοραστεί οικόπεδο για πάρκινγκ αυτοκινήτων και ν' αφεθεί ελεύθερη αργότερα η προκυμαία. Ακόμα και να ενισχυθεί σημαντικά το έργο του πάγκου Δαιδάλου και Ικάρου...

Σήμερα δυστυχώς η επιχείρηση αυτή έχει μετατραπεί σε μια πλούσια γαλακτοφόρα αγελάδα για το Λιμενικό Ταμείο Ρεθύμνου και την οικογένεια του καθαριστή της προκυμαίας και εισπράκτορα των τιμών, ενώ το χωριό μας εισπράττει την αντίδραση και τις διαμαρτυρίες των επισκεπτών οι οποίοι δεν μπορούν να χωνέψουν ότι στις πολυάνθρωπες μεγάλες πόλεις, βρίσκεται χώρος για στάθμευση και στην Αγία Γαλήνη θα πρέπει να πληρώσουν τέλη σταθμεύσεως...

... Συχνά διατυπώνονται παράπονα από επισκέπτες του χωριού μας για υπερβολικές τιμές και αισχροκέρδεια. Δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την τιμή του σουβλακιού 350 ή 400 δραχ., την πληρωμή της χωριάτικης σαλάτας 1500 δραχ. ή το γεύμα δύο ατόμων, χωρίς να φάνε αστακό ή καραβίδα, να πληρώνουν 14500 δραχ.!!!

Για τέτοιες περιπτώσεις και παλαιότερα είχα συζητήσει με φίλους επιχειρηματίες και επισήμανα την ανάγκη να συσταθεί μια επιτροπή για την αντιμετώπιση της αισχροκέρδειας...»

Ο κ. Νίκος Νοδαράκης, προς τιμήν του, είναι αρκετά καυστικός στο άρθρο του αυτό, που καταλήγει στην ανάγκη συλλογικής ευθύνης και μιας μαζικής παρέμβασης των πολλών για να εξαφανιστούν τα θλιβερά φαινόμενα που δυσφημούν τον τόπο του.

Οι Αγιογαλινιώτες όμως, δεν περιορίζονται μόνο στην θεωρία και στην αυτοκριτική. Περνούν και στην πράξη με δραστηριότητες υπέρ της Αγίας Γαλήνης ακόμα και... στην Ελβετία. «Ηθικοί αυτουργοί» αυτής της εξόρμησης, μια ομάδα επαγγελματιών που μαζί με τον Ψαραντώνη οργάνωσαν εβδομάδα «Αγίας Γαλήνης» τρελαίνοντας τους Ελβετούς.

Αλλά μέλη του Συλλόγου της Αθήνας, αυτή τη φορά, υποχρέωσαν πολλά κουτάλια «ν' ανάψουν» στην βραδιά της κακαβιάς, που έκαναν ξεχωριστή όχι μόνο η γευστική αλλά και η ακουστική πανδαισία της ομιλίας του κ. Μανούσου Φωτίου Παπαδάκη, αναφορικά με την εξέλιξη της μαγειρικής. Προσωπικά την χαρακτηρίζουμε σεμινάριο γαστρομαγειρικής τέχνης. Από εκδηλώσεις άλλο τίποτα όμως οι ακούραστοι Αγιογαλινιώτες. Διαβάζουμε στα πεπραγμένα του σωματίου τους, μεταξύ άλλων, γιορτές νεολαίας και τρίτης ηλικίας, ομιλίες και συναντήσεις συμμαθητών, προσφορές αθλητικών οργάνων στους νέους του χωριού και πολλά άλλα.

Ο καημός τους ωστόσο είναι η δημιουργία του πάρκου Δαιδάλου - Ικάρου μια και το υπάρχον σπήλαιο στην περιοχή ενισχύει το μύθο ότι από εκεί πέταξαν οι πρώτοι επίδοξοι κατακτητές των αιθέρων.

«Ποιο άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είχε αυτό τον καταπληκτικό μύθο και δεν θα τον αξιοποιούσε τουριστικά;», έγραψε σχετικά εφημερίδα της κρητικής παροικίας, καταγγέλλοντας την αδιαφορία του κράτους για τη δημιουργία του πάρκου.

Αρκεί να ξεφυλλίσει κανείς το έντυπο των Αγιογαλινιωτών της Αθήνας για να μην νιώθει καμία αμφιβολία περαιτέρω ανάπτυξης του χωριού σε καλύτερες βάσεις.

Και όταν οι άνθρωποι αυτοί φθάνουν μέχρι την Ελβετία για να προβάλλουν τον τόπο τους, ποια κρατική μιζέρια μπορεί να τους αποπροσανατολίσει από τον νέο τους στόχο να αποκτήσουν επιτέλους το πάρκο Δαιδάλου και Ικάρου;

Εύα Λαδιά

PARKING ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Ο Γιώργος Σαριδάκης αναφερόμενος σε δημοσίευμα στο προηγούμενο περιοδικό μας έστειλε τον παρακάτω πίνακα όπου φαίνεται πόσα χρήματα πήρε αυτός, πόσα το Λιμενικό ταμείο και πόσα πλήρωσε για Φ.Π.Α.

Απολογισμός Πάρκινγκ 1996

ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΠΡ	7.315.000
- ΦΠΑ	1.115.000
	6.200.000
ΛΙΜ. ΤΑΜΕΙΟ	3.100.000
ΣΑΡΙΔΑΚΗΣ	3.100.000

Ο ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ «ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΥ» ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

Η έγκυρη εβδομαδιαία εφημερίδα του Ηρακλείου «Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ» την έκδοση της οποίας διευθύνει ο δημοσιογράφος και ανταποκριτής των «ΝΕΩΝ» και του «ΒΗΜΑΤΟΣ» στο Ηράκλειο Μανώλης Παντινάκης από το Σπήλι στο φύλλο της 9ης Ιουνίου 1997 διαθέτει ολόκληρη σελίδα για να εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για την πορεία του έργου και τη διάθεσή της να προβάλει και να διαφημίσει το χωριό μας.

Με τίτλο «Πάρκο Δαιδάλου και Ικάρου στην Αγία Γαλήνη» γράφει:

Από την Αγία Γαλήνη ξεκίνησαν ο Δαίδαλος και ο Ίκαρος το εγχείρημα να πετάξουν προς την ελευθερία και στην πανέμορφη κωμόπολη θα ανεγερθεί πάρκο αφιερωμένο στα δύο μυθικά πρόσωπα.

Για την ανέγερση του πάρκου οι πρώτες ενέργειες άρχισαν το 1993 με την εποπτεία της κοινότητας και σήμερα η όλη υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο για την κατάρτιση ειδικής μελέτης για τη διαμόρφωση του χώρου.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η επιτροπή που συγκροτήθηκε για την προώθηση του έργου το '93 αποτελείται από τους κ. Γ. Κοτζανάκη, Π. Παπαδογιάννη, Κ. Φουντιδάκη, Β. Σκαρλάτο, Ι. Μπαντινάκη, Γ. Νικηφοράκη, Ι. Φωτάκη και Ν. Νοδαράκη.

Η μελέτη του γλύπτη Βαγγέλη Ψυλλάκη έχει εγκριθεί από την επιτροπή και ο χώρος όπου θα ανεγερθεί (το νοτιοδυτικό άκρο του χωριού πάνω στο βράχο) έχει παραχωρηθεί από τις οικογένειες των αδελφών Μαμαλάκη και Μιχ. Αποστολάκη.

ΠΡΟΒΟΛΗ

Η Αγία Γαλήνη ήταν μια αρχαϊκή-μινωϊκή πόλη με το όνομα Σουλία.

«Η αναγκαιότητα της δημιουργίας ενός έργου μνημείου προς τιμήν του Δαιδάλου και του Ίκαρου, βάσει των δεδομένων στοιχείων είναι εμφανής, η διατήρηση της παράδοσης και της πνευματικής κληρονομιάς καθήκον» τονίζει στην πρόταση κατασκευής του μνημείου ο γλύπτης Βαγγέλης Ψυλλάκης. Και συνεχίζει: «Εκτός αυτού με ένα τέτοιο έργο η Αγία Γαλήνη θα προβληθεί και θα γίνει γνωστή σ' όλο τον κόσμο. Δίπλα στην οικονομική, κοινωνική, εμπορική και τουριστική ανάπτυξη η Αγία Γαλήνη έχει τη δυνατότητα να δώσει το παράδειγμα και στην πολιτιστική πλευρά...».

ΑΠΟ ΤΟ 1983

Σ' άλλο σημείο της πρότασής του ο κ. Ψυλλάκης τονίζει: «Η ιδέα για την κατασκευή ενός έργου μνημείου για τον Δαίδαλο και τον Ίκαρο γεννήθηκε το 1983 σε συνάρτηση

με την αποδεδειγμένη στους αιώνες τάση, ορμή και θέληση του Κρητικού λαού προς την ελευθερία. Ο υπάρχων προτεινόμενος χώρος κατασκευής είναι ιδανικός προς τον σκοπό αυτό. Είναι ο βράχος που βρίσκεται δεξιά στο λιμάνι κοιτάζοντας προς την θάλασσα, βρέχεται από το Λιβυκό πέλαγος και είναι εμφανής απ' όλο το χωριό, τις παραλίες και τη θάλασσα...»

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

1. Διαμόρφωση του χώρου

Ο βράχος θα διαμορφωθεί για τις ανάγκες του έργου με τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρήσει τη φυσική του όψη και προσωπικότητα.

2. Είσοδος - κλίμακα

Από τον χώρο του λιμανιού θα κατασκευαστεί κλίμακα που θα οδηγεί στο βράχο, θα είναι πλατιά (3-5 μέτρα) και θα ανεβαίνει κατ' ευθείαν πάνω με τρόπο που να προκαλεί τον επισκέπτη να την ανεβεί και να φτάσει στο μνημείο.

3. Πληροφοριακός χώρος

Σε πλάκες μαρμάρου που θα είναι κτισμένες μέσα σε τοίχο (ξερολιθιά) θα αναγραφεί σκαλιστά ο μύθος του Δαίδαλου και του Ίκαρου σε διάφορες γλώσσες (Ελληνικά, Αγγλικά, Γερμανικά, Γαλλικά).

4. Το μικρό μουσείο

Η σπηλιά που υπάρχει πάνω στο βράχο, απομεινάρι της Γερμανικής κατοχής, θα διαμορφωθεί ανάλογα και μέσα θα τοποθετηθούν και θα προστατευθούν διάφορα αρχαία μάρμαρα που βρίσκονται σήμερα στους δρόμους της Αγ. Γαλήνης (κιονόκρανα, σπασμένες κολώνες, λίθοι κλπ.). Ακόμα θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σαν χώρος έκθεσης έργων ζωγραφικής.

5. Διάδρομος

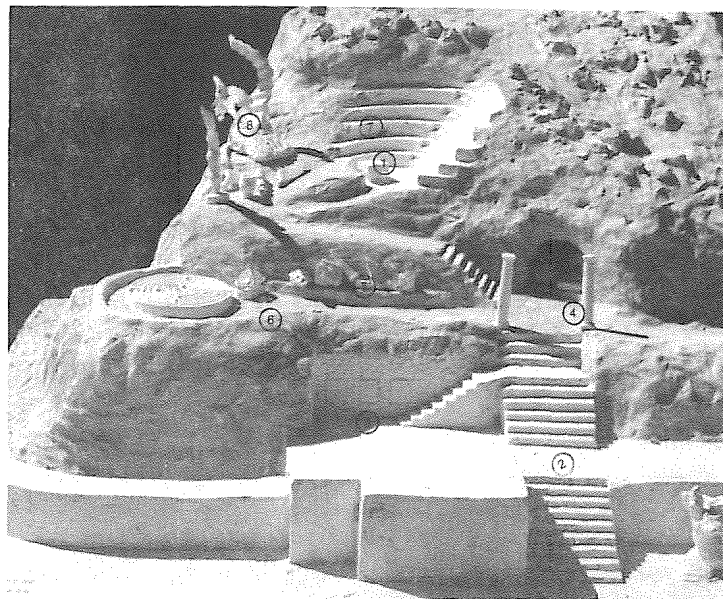
Στη δεξιά μεριά του διαδρόμου που θα οδηγεί στον λαβύρινθο θα τοποθετηθούν μέσα στο βράχο γλυπτά και σύμβολα με θέμα το μύθο, την ιστορία και το Μινωϊκό πολιτισμό.

6. Ο Λαβύρινθος

Ο λαβύρινθος θα είναι στο σχήμα ο τυπικός της Μινωϊκής εποχής (υπάρχουν και άλλοι τύποι) και θα έχει διάμετρο 12 μέτρα περίπου. Οι διάδρομοί του θα κατασκευαστούν με σχιστόλιθους διαδοχικά υπερυψωμένους. Θα οδηγούν στο κέντρο όπου θα υπάρχει ανάγλυφη παράσταση του Μινώταυρου. Ο επισκέπτης θα μπορεί να περπατήσει, να φτάσει στο κέντρο του και να επιστρέψει. Στη Μινωϊκή εποχή ήταν κατασκευασμένος στο πάτωμα και τον χρησιμοποιούσαν ως τόπο λατρείας. Πάνω στους διαδρόμους του χόρευαν το χορό της Αριάδνης, κόρης του Μίνωα και λένε ότι απ' αυτόν προέρχεται και ο συρτός που χορεύουν και σήμερα οι Κρητικοί. Ο λαβύρινθος συμβολίζει την αναγέννηση, την παραπλάνηση, το δρόμο που οδηγεί στα άδυτα της ψυχής, και, με την έξοδο, στην λύτρωση.

7. Αμφιθέατρο

Τα κλιμακωτά καθίσματα του αμφιθεάτρου θα σκαφτούν κατ' ευθείαν πάνω στο βράχο. ο χώρος που θα γίνει προσφέρεται γι' αυτό, και όπου χρειαστεί θα συμπληρωθούν

με χτίσιμο πέτρας. Το αμφιθέατρο τοποθετημένο στο γενικό έργο θα συμβολίζει την τραγωδία που πρόκειται να παιχτεί (πτώση και θάνατος του Ίκαρου). Εξάλλου θα έχει χωρητικότητα 150 έως 200 ατόμων και θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ομιλίες, διαλέξεις, συναυλίες κ.α.

8. Τα αγάλματα Δαίδαλου και Ίκαρου

Τα γλυπτά θα τοποθετηθούν ψηλά μπροστά στο βράχο, πάνω από τη θάλασσα, η παρουσία τους θα είναι βασισμένη στις ιδέες που έχουν αναφερθεί προηγουμένως για τους δύο ήρωες - πρότυπα. Γύρω από τα γλυπτά θα υπάρχουν εργαλεία προετοιμασίας, φτερά, σχοινιά και κερύ σε ειδικό δοχείο, το οποίο με τη ζέση του ηλίου θα λιώνει την ημέρα. Ο Δαίδαλος και ο Ίκαρος θα βρίσκονται στην κατάσταση λίγο πριν την απογείωση. Ο Ίκαρος θα έχει φορέσει ήδη το ένα φτερό και το υπόλοιπο κορμί του θα υποδηλώνει γλυπτικά την ποιητική του διάθεση και το δράμα του. Το γλυπτό του Δαίδαλου θα παρουσιάζει την μετουσίωση, την εξαύλωση και τη διαχρονικότητα της σκέψης του. Γλυπτικές φλόγες που θα ανεβαίνουν ψηλά θα υποδηλώνουν την άπειρη και απέραντη κοσμική κίνηση, από το ανοικτό του κεφάλι θα φεύγουν πουλιά (ιδέες). Τα αγάλματα θα κατασκευαστούν χιτά σε μπρούντζο λόγω του ύψους τους και της θάλασσας (σκουριά) και εξάλλου θα χρησιμοποιηθεί η ίδια τεχνική που επινόησε ο Δαίδαλος.

9. Το σπήλαιο του Δαίδαλου

Το σπήλαιο θα διαμορφωθεί στην πρόσσιψη και θα τοποθετηθεί έργο αναφοράς (μαρμαρίνη πλάκα) ή κάτι άλλο. Όλα αυτά τα καλλιτεχνικά στοιχεία του μνημείου θα συντελούν ώστε ο επισκέπτης να εισέρχεται σε ένα χώρο μυθικό, ιστορικό, πολιτιστικό και πνευματικό και να φεύγει με την εμπειρία ενός ταξιδιού στο παρελθόν και το μέλλον.

«Οι προτάσεις και οι ιδέες για το έργο είναι μεγάλοπνοες - τονίζει ο γλύπτης - και ολοκληρωμένες. Στην τελική μελέτη, όμως, που θα γίνει (αν προχωρήσει η πρόταση αυτή) θα υπάρξουν προσαρμοστικές αλλαγές βασισμένες πάντα στα πλαίσια της γενικής ιδέας.

Πιστεύω ότι ένα τέτοιο έργο - μνημείο και εφικτό είναι και η Αγ. Γαλήνη με την ευρύτερη περιοχή το χρειάζονται».

ΙΔΡΥΣΗ ΕΝΩΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ «Ο ΠΡΕΒΕΛΗΣ»

ΠΑΠΑΔΟΜΙΧΕΛΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ Πρόεδρος Συλ. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΩΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

ΦΩΤΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Πρόεδρος Συλ. ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ Επίτιμος Πρόεδρος ΑΚΤΟΥΔΙΑΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΤΣΟΝΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Αντιπρόεδρος ΑΤΣΙΠΑΔΙΑΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΓΡΥΝΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πρόεδρος ΚΑΛΗΣ ΣΥΚΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΑΚΗ ΒΑΣΩ ΦΡΑΤΙ ΤΑΜΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ Αντιπρόεδρος ΣΠΥΛΙΑΝΩΝ - ΔΑΡΙΒΙΑΝΩΝ

ΒΛΑΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Από ΣΠΗΛΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓ. ΓΑΛΗΝΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΑΠΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΡΙΘ. 6/97
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΑΣ
ΓΑΛΗΝΗΣ
ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 12/1997

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Περί ψήφισης του προϋ/σμού της
Κοινότητας οικ. ετ. 1997

Στην Αγία Γαλήνη και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα την 16η του μήνα Μαρτίου του έτους 1997 ημέρα Κυριακή και ώρα 17:00 συνήλθε δημόσια σε συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο της Αγίας Γαλήνης ύστερα από την από 12/3/97 έγγραφη πρόσκληση του κ. Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε νόμιμα σε κάθε ένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 του ΔΚΚ (ΠΔ 410/95).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 7 μελών βρέθηκαν παρόντα 5 ήτοι

Παρόντες

1. Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ
2. Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ
3. ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ
4. ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ
5. ΣΠΥΡ ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Απόντες

1. ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ
2. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ

Ο Πρόεδρος εκήρυξε την έναρξη της συνεδρίασεως και κάνοντας εισήγηση στο 1 θέμα έθεσε υπ' όψη του ΚΣ τον συνταχθέντα προϋ/σμό εσόδων - εξόδων της Κοινότητας

για το 1997 σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση και κάλεσε το Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Το ΚΣ ύστερα από διαλογική συζήτηση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ομόφωνα

Εγκρίνει και ψηφίζει τον προϋ/σμό οικ. έτους 1997, εσόδων και εξόδων της Κοινότητας Αγίας Γαλήνης, όπως συντάχθηκε από τον κ. πρόεδρο της Κοινότητας και σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του προϋ/κού πίνακα, εμφανίζει σύνολο:

ΕΣΟΔΑ : 149.549.507 ΔΡΧ.

ΕΞΟΔΑ : 145.751.253 ΔΡΧ.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ : 3.798.254 ΔΡΧ.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 12/97

Ο Πρόεδρος

Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

Τα μέλη

Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Η γραμματέας

ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΡΙΘ. 8/97
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΑΣ
ΓΑΛΗΝΗΣ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 24/1997

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Περί παραχώρησης της Κοινοτικής
αίθουσας στην θέση ΑΓΟΡΑ για στέγαση του γραφείου
του ΤΟΕΒ Αγίας Γαλήνης - Μελάμπων.

Στην Αγία Γαλήνη και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα την 6η του μήνα του Απριλίου του έτους 1997 ημέρα Κυριακή και ώρα 11:00 συνήλθε δημόσια σε συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο της Αγίας Γαλήνης ύστερα από την από 2/4/97 έγγραφη πρόσκληση του κ. Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε νόμιμα σε κάθε ένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 94 του ΔΚΚ (ΠΔ 410/95).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 7 μελών βρέθηκαν παρόντα 6 ήτοι

Παρόντες

1. Ι. ΒΕΡΓΑΛΗΣ
2. Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ
3. ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ
4. ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ
5. ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ
6. ΣΠΥΡ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Απόντες

1. ΚΩΝ. ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ

Ο Πρόεδρος εκήρυξε την έναρξη της συνεδρίασεως και κάνοντας εισήγηση στο θέμα είπε ότι ο Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων (Τ.Ο.Ε.Β.) Αγίας Γαλήνης - Μελάμπων με το 4/23-3-97 έγγραφό του, μας κοινοποίησε την απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία δέχονται να διαγράψουν το ποσό των 610.000 δρχ. που τους οφείλουμε, εφόσον τους παραχωρούμε την Κοινοτική αίθουσα στη θέση ΑΓΟΡΑ της Κοινότητάς μας, για στέγαση του γραφείου τους, δωρεάν (χωρίς ενοίκιο) για πέντε χρόνια από σήμερα και κάλεσε το ΚΣ να αποφασίσει σχετικά. Το ΚΣ ύστερα από διαλογική συζήτηση και αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Προέδρου, και το γεγονός ότι συμφέρον της Κοινότητάς μας είναι να μην απομακρύνεται κανείς Οργανισμός από αυτήν.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ομόφωνα

Παραχωρεί στον Τ.Ο.Ε.Β. Αγίας Γαλήνης - Μελάμπων και για στέγαση του γραφείου τους, την Κοινοτική αίθουσα που βρίσκεται στη θέση ΑΓΟΡΑ της Κοινότητας Αγίας Γαλήνης, για πέντε χρόνια δωρεάν (χωρίς ενοίκιο). Μετά το πέρας της πενταετίας θα ακολουθήσει εκ νέου συμφωνία και ρύθμιση με το τότε Κοινοτικό Συμβούλιο.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 24/97.

Ο Πρόεδρος

Ι. ΒΕΡΓΑΛΗΣ

Τα μέλη

ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ

Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Η γραμματέας

ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΡΙΘ. 4/97 ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 6/1997

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Περί πρότασης για συνένωση των Κοινοτήτων του Συμβουλίου Περιοχής 4ης εδαφικής περιφέρειας Ν. Ρεθύμνης.

Στην Αγία Γαλήνη και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα την 17η του μήνα Φεβρουαρίου του έτους 1997 ημέρα Δευτέρα και ώρα 18:00 συνήλθε δημόσια σε συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο της Αγίας Γαλήνης ύστερα από την από 13/2/97 έγγραφη πρόσκληση του κ. Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε νόμιμα σε κάθε ένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 94 του ΔΚΚ (ΠΔ 410/95).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 7 μελών βρέθηκαν παρόντα 5 ήτοι

Παρόντες

1. Ι. ΒΕΡΓΑΛΗΣ
2. Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ
3. ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ
4. ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ
5. ΣΠΥΡ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Απόντες

1. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ
2. ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ

Ο Πρόεδρος εκήρυξε την έναρξη της συνεδρίασεως και κάνοντας εισήγηση στο 1 θέμα είπε ότι όπως είναι γνωστό η πολιτεία έχει θεσπίσει νόμο και δίνει σοβαρά οικονομικά κίνητρα για την συνένωση Κοινοτήτων σε μεγάλους δυναμικούς ΟΤΑ, ώστε να μπορέσουν να συμβάλλουν αποφασιστικά στην ανάπτυξη της περιοχής τους. Τα οικονομικά κίνητρα που δίνονται στις Κοινότητες που συνενώνονται είναι:

1) Διπλασιασμός της ετήσιας οικονομικής ενίσχυσης που δίνεται στους ΟΤΑ (συνολικά)

2) Χορηγούνται κατά προτεραιότητα άτοκα δάνεια. Το ποσό του δανείου που δικαιούται ο νέος ΟΤΑ, ορίζεται ίσος με το άθροισμα των δανείων που εδικαιούνται οι Κοινότητες που συνενώθηκαν. Οφειλές από δάνεια που χορηγήθηκαν στις Κοινότητες που συνενώθηκαν, διαγράφονται.

3) Για την πληρωμή των αποδοχών του προσωπικού εν γένει του δήμου που προέρχεται από συνένωση, μπορεί να καταρτίζονται από τους φορείς του δημοσίου τομέα ειδικά προγράμματα επιχορηγήσεων.

Η συνένωση των Κοινοτήτων του συμβουλίου περιοχής της 4ης εδαφικής περιφέρειας Ν. Ρεθύμνης με έδρα την Αγία Γαλήνη, δημιουργεί ένα ισχυρό ΟΤΑ με τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης σε τοπικό επίπεδο και δυνατότητα ένταξης σε αναπτυξιακά προγράμματα της ΕΟΚ. Όλα τα χωριά αποτελούν ιδανική γεωγραφική ενότητα που έχουν ακόμα και οπτική επαφή μεταξύ τους. Οι ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ και ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ δεσμοί των χωριών του Συμ-

βουλίου Περιοχής 4ης εδαφικής περιφέρειας Ν. Ρεθύμνης είναι στενοί και από αρχαιολογικών χρόνων. Υπάρχει ικανοποιητική συγκοινωνιακή σύνδεση όλων των χωριών μεταξύ τους. Η Αγία Γαλήνη δε, προσφέρεται για έδρα του υπό σύσταση Δήμου διότι είναι η πλέον αναπτυγμένη Κοινότητα που παρουσιάζει μεγάλη πληθυσμιακή αύξηση και διαθέτει ήδη όλες τις Υπηρεσίες για εξυπηρέτηση των κατοίκων. Είναι το επίνειο των Κοινοτήτων και η έδρα του λειτουργούντος Συμβουλίου Περιοχής και αρκετοί κάτοικοι των λοιπών Κοινοτήτων εργάζονται εδώ την Καλοκαιρινή Περίοδο.

Το ΚΣ ύστερα από διαλογική συζήτηση και αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Προέδρου και το άρθρο 4 του ΔΚΚ (ΠΔ 410/95) ομόφωνα

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ - προτείνει

1. Την συνένωση των Κοινοτήτων του Συμβουλίου Περιοχής της 4ης εδαφικής περιφέρειας Ν. Ρεθύμνης σε Δήμο, ήτοι:

Αγία Γαλήνη, Μέλαμπες, Σακτούρια, Κρούα Βρύση, Ορνέ, Αποδούλου, Κουρούτες, Αγία Παρασκευή, Νίθαυρη, Πλάτανος, Λοχριά, Άγιος Ιωάννης.

2. Έδρα του δήμου την Αγία Γαλήνη.

3. Καλεί τα Κοινοτικά Συμβούλια των εν λόγω Κοινοτήτων να συνηγορήσουν με απόφασή τους στην παραπάνω πρόταση, καθώς και τον Πρόεδρο του Συμβουλίου Περιοχής να συγκαλέσει συμβούλιο με μόνο θέμα την συνένωση των Κοινοτήτων που το αποτελούν.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 6/97.

Ο πρόεδρος

Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

Τα μέλη

ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Η γραμματέας

ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΡΙΘ.

5/97 ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΑΣ

ΓΑΛΗΝΗΣ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 7/1997

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Περί έγκρισης και ψήφισης του 2ου συγκριτικού πίνακα του έργου ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ - ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΑΓΩΓΟΣ ΚΟΙΝ. ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Στην Αγία Γαλήνη και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα την 1η του μήνα Μαρτίου του έτους 1997 ημέρα και ώρα 17:00 συνήλθε δημόσια σε συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο της Αγίας Γαλήνης ύστερα από την από 25-2-97 έγγραφη πρόσκληση του κ. Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε νόμιμα σε κάθε ένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 94 του ΔΚΚ (ΠΔ 410/95).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 7 μελών βρέθηκαν παρόντα 4 ήτοι

Παρόντες

1. Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

2. ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

3. ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

4. ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ

Απόντες

1. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ

2. Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

3. ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Ο Πρόεδρος εκήρυξε την έναρξη της συνεδριάσεως και κάνοντας εισήγηση στο 1 θέμα είπε ότι η ΤΥΔΚ της Περιφερειακής Διοίκησης Ρεθύμνης με το 454/14-2-97 έγγραφό της, μας έστειλε τον 2ο συγκριτικό πίνακα του έργου ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ - ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΑΓΩΓΟΣ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ ο οποίος παρουσιάζει μείωση της εγκεκριμένης δαπάνης (με ΦΠΑ) κατά 8.705.704 δρχ., και πρέπει το ΚΣ να πάρει απόφαση επ' αυτού. Το ΚΣ ύστερα από διαλογική συζήτηση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ομόφωνα

Εγκρίνει και ψηφίζει ως έχει, τον 2ο συγκριτικό πίνακα του έργου ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ - ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΑΓΩΓΟΣ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ, ο οποίος παρουσιάζει ΜΕΙΩΣΗ της εγκεκριμένης δαπάνης (με ΦΠΑ) κατά 8.705.704 δρχ. (οκτώ εκατομμύρια επτακόσιες πέντε χιλιάδες επτακόσιες τέσσερις δρχ.)

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 7/96

Ο Πρόεδρος

Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

Τα μέλη

ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ

ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Η γραμματέας

ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΡΙΘ.

5/97 ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΑΣ

ΓΑΛΗΝΗΣ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 10/1997

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Περί συγκρότησης επιτροπής διενέργειας προμηθειών

Στην Αγία Γαλήνη και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα την 1η του μήνα Μαρτίου του έτους 1997 ημέρα και ώρα 17:00 συνήλθε δημόσια σε συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο της Αγίας Γαλήνης ύστερα από την από 25-2-97 έγγραφη πρόσκληση του κ. Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε νόμιμα σε κάθε ένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 94 του ΔΚΚ (ΠΔ 410/95).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 7 μελών βρέθηκαν παρόντα 4 ήτοι

Παρόντες

1. Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ
2. ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ
3. ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ
4. ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ

Απόντες

1. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ
2. Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ
3. ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο αφού έλαβε υπ' όψη του:

1. Τις αριθ. 11389/93 και 26685/93 αποφάσεις του Υπουργείου Εσωτερικών περί του ενιαίου κανονισμού προμηθειών ΟΤΑ και

2. Το γεγονός ότι η Κοινότητά μας θα προβεί στη διενέργεια προμηθειών για το 1997, άρα είναι απαραίτητο να ορισθούν τρεις Κοινοτικοί Υπάλληλοι για μέλη της επιτροπής διενέργειας των προμηθειών αυτών, κατά προτίμηση Υπάλληλοι όμορων Κοινοτήτων για την άμεση εξυπηρέτηση της Κοινότητάς μας

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ομόφωνα

Συγκροτεί επιτροπή της Κοινότητάς μας για την διενέργεια διαγωνισμών προμηθειών, την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων διαγωνισμών και την απ' ευθείας ανάθεση προμηθειών για το έτος 1997, αποτελούμενη από τους:

1. Τσουπάκη Αικατερίνη, Γραμματέα Κοινότητας Αγ. Γαλήνης, αναπληρούμενη από τον Ευστράτιο Μελιδονιώτη, Γραμματέα Κοινότητας Ορνές.

2. Γιαννακάκη Αδαμαντία, Γραμματέα της Κοινότητας Μελάμπων, αναπληρούμενη από τον Ιωάννη Ασουμανάκη, Γραμματέα της Κοινότητας Κρύας Βρύσης.

3. Περαντωνάκη Ελευθερία, Γραμματέα της Κοινότητας Ακουμίων, αναπληρούμενη από την Κονσολάκη Βασιλική, Γραμματέα της Κοινότητας Σπηλίου.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 10/97.

Ο Πρόεδρος

Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

Τα μέλη

ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ

ΠΟΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Η γραμματέας

ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ 1/97 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Σήμερα την 5-1-97 ημέρα Κυριακή και ώρα 10:30 οι Κοινοτικοί σύμβουλοι του επιτυχόντος συνδυασμού, συνήλθαν στο Κοινοτικό κατάστημα ύστερα από την από 3-1-97 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας Αγίας Γαλήνης.

Στη συνεδρίαση προσήλθαν οι: Ιωάννης Βεργαδής, Σπύρος Ζαχαριουδάκης και Ζαχαρίας Χορλιαφάκης. Οι Αγγελική Λουκάκη και Κων/νος Φουντιδάκης, δεν προσήλθαν αν και καλέστηκαν εγγράφως. Παρούσα ήταν και η γραμματέας της Κοινότητας, για την τήρηση του πρακτικού.

Μετά την διαπίστωση αυτή ο Πρόεδρος κάλεσε την γραμματέα να μοιράσει σε όλους τους Συμβούλους και στον ίδιο από ένα ψηφοδέλτιο με δακτυλογραφημένα τα ονόματα των συμβούλων του επιτυχόντος συνδυασμού με αλφαβητική σειρά, εκτός από το όνομα του Προέδρου. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος είπε ότι όπως γνωρίζετε η θέση του αντιπροέδρου μένει κενή και πρέπει να εκλέξουμε άλλο αντιπρόεδρο για την νέα διετία. Για τούτο θα γίνει μυστική ψηφοφορία και θα βάλετε ένα σταυρό προτίμησης στον σύμβουλο της αρεσκείας σας, για αντιπρόεδρο. Η συνεδρίαση θα λυθεί μετά την ανάδειξη του αντιπροέδρου.

Ακολούθως ο Πρόεδρος και οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι αφού εσημείωσαν ένα σταυρό προτίμησης στο σύμβουλο της αρεσκείας τους έκλεισαν το ψηφοδέλτιο στο φάκελο και το έριξαν στην ψηφοδόχο. Μετά το πέρας της ψηφοφορίας ο Πρόεδρος της Κοινότητας αποσφράγισε τα φάκελα τα οποία ήταν 3 όσοι και οι παρόντες. Ύστερα από την καταμέτρηση των σταυρών προτίμησης διαπιστώθηκε ότι έλαβαν: Ζαχαρίας Χορλιαφάκης 3 σταυρούς. Είπε λοιπόν ο Πρόεδρος ότι από τα αποτελέσματα της μυστικής ψηφοφορίας προέκυψε ότι ο Ζαχαρίας Χορλιαφάκης Κοινοτικός Σύμβουλος συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των συμβούλων του επιτυχόντος συνδυασμού και κατά συνέπεια εκλέγεται αντιπρόεδρος της Κοινότητας για την επόμενη διετία. Μετά την ανάδειξη του νέου αντιπροέδρου, ο Πρόεδρος λύει την συνεδρίαση.

Ο Πρόεδρος

Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

Η γραμματέας

ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ

Τα μέλη

ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

Αγία Γαλήνη 13 Μαΐου 1997
Αριθ. πρωτ. 321

Προς τον κ. Κουτάνο Αριστομένη
Πρόεδρο της αρμόδιας, για την συνένωση των
Κοινοτήτων, Επιτροπής. Ρέθυμνο

**ΘΕΜΑ: Συνένωση των Κοινοτήτων σε Δήμους -
Πρόγραμμα 1 Καποδίστρια**

Εν όψει της εφαρμογής του Προγράμματος 1 Καποδίστρια και της επικείμενης απόφασης - πρότασης της Επιτροπής σας για τις συνενώσεις στον Ν. Ρεθύμνης, θα θέλαμε να σας παραθέσουμε τις απόψεις μας για το εν λόγω θέμα και παρακαλούμε να τις λάβετε υπόψη σας, πριν την διατύπωση της τελικής πρότασής σας.

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Οι διαδικασίες που έχει επιβάλλει η Κεντρική Διοίκηση για την συνένωση των Κοινοτήτων και την ανακήρυξη αυτών των ενώσεων σε Δήμους, είχαν δύο στόχους:

α) Την όσο το δυνατόν συντομότερη τελική πρόταση των ενδιαφερομένων σε μία ορθολογική βάση (γεωγραφικά - οικονομικά κλπ.).

β) Την συναίνεση των κατοίκων και των φορέων.

Εκτός όμως από ορισμένες εξόφθαλμες περιπτώσεις οι στόχοι αυτοί φαίνεται ότι δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Οι λόγοι που έχουν οδηγήσει σε αυτό το αδιέξοδο τον συντριπτικά μεγαλύτερο αριθμό χωριών της χώρας, σας είναι προφανώς γνωστοί και θα μπορούσαμε να τους διατυπώσουμε σε μία πρόταση: Οι κάτοικοι και οι φορείς τους δεν ήταν και δεν είναι έτοιμοι να δεχτούν την υπαγωγή τους σε ευρύτερους φορείς με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την καθημερινότητά τους. Όταν μάλιστα έχουν την δυνατότητα να επιλέξουν παραπάνω από μία λύσεις. Με αυτή την έννοια οι διαδικασίες που υποχρεωθήκαμε να ακολουθήσουμε έχουν τραυματίσει καίρια ένα σημαντικό στόχο που καλείται να υπηρετήσει η Τοπική Αυτ/ση: Την αυτοδιαχείριση της ζωής και των δραστηριοτήτων μας. Έχουμε φθάσει λοιπόν σε αδιέξοδα τα οποία όπως προβλέπεται από τον Νόμο θα λυθούν κεντρικά. Αυτό κατά την κρίση μας είναι το δεύτερο λάθος της όλης προσπάθειας, διότι άνθρωποι καθόλα καλοπροαίρετοι αλλά γραφειοκράτες, θα λύσουν μια και καλή ένα ζήτημα που δεν μπορούν να λύσουν μόνοι τους οι άμεσα ενδιαφερόμενοι.

Χωρίς να θέλουμε να γίνουμε μάντεις κακών, φοβούμεστε ότι οι παρενέργειες αυτών των αποφάσεων θα έχουν εκρηκτικό χαρακτήρα και θα τραυματίσουν για πολύ καιρό τις σχέσεις ανθρώπων χωριών και φορέων, με αποτέλεσμα αυτό που επιδιώκεται να καταλήξει στο αντίθετό του.

Όπως φαίνεται από τα πράγματα το μόνο που θα ληφθεί (αν ληφθεί) υπόψη από τις επιτροπές που θα δώσουν την τελική λύση είναι οι διαφορετικές προτάσεις της κάθε

Κοινότητας.

Αυτό που φαίνεται σαν πιο πιθανό είναι να μπουν κάτω οι χάρτες των Νομών και να κοπεί σε φέτες το καρπούζι, διότι είναι πρακτικά αδύνατο να δουλέψουν αυτές οι επιτροπές με διαφορετικό τρόπο.

Άλλωστε εφ' όσον οι άμεσα ενδιαφερόμενοι αδυνατούν να βρουν μία λύση κάτω απ' αυτές τις συνθήκες που μας επιβλήθηκαν, δεν μπορούν φυσικά ούτε οι τεχνοκράτες των επιτροπών να λύσουν το πρόβλημα, με την ελάχιστη και επιφανειακή γνώση που μπορεί να έχουν για τις σχέσεις (οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές κλπ.) των ομόρων Κοινοτήτων και τις αγκυλώσεις και προβλήματα που συνεπάγονται αυτές οι σχέσεις.

2. Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ

Ο σχεδιασμός της Κεντρικής Διοίκησης για την Αγία Γαλήνη που τουλάχιστον στα χαρτιά ισχύει ακόμη, προβλέπει την κατασκευή λιμανιού που θα εξυπηρετήσει τόσο τις τουριστικές δραστηριότητες με τη Μέση Ανατολή, όσο και το εμπόριο με τις χώρες της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Αυτό όμως συνεπάγεται μια πόλη των 10.000 κατοίκων τουλάχιστο αλλά και ένα οδικό άξονα Αγ. Γαλήνης - Ρέθυμνο υπερταχείας κυκλοφορίας για την εξυπηρέτηση των αναγκών που θα προκύψουν. Έχει δηλαδή προεπιλεγεί η Αγία Γαλήνη να γίνει το κέντρο από άποψη δραστηριοτήτων των νοτίων παράλιων της Κρήτης.

Αν τα παραπάνω ισχύουν (και δεν φαίνεται να υπάρχει λόγος ανατροπής τους) θα συμπληρώσουμε την εικόνα αυτή με τα εξής επιπλέον στοιχεία:

α) Η Αγία Γαλήνη έχει γίνει ένα από τα πλέον σημαντικά τουριστικά κέντρα της Κρήτης.

β) Ήδη έχουμε έτοιμες μελέτες για την λύση του κυκλοφοριακού μας προβλήματος το οποίο επιτείνεται από το δυσμενές ανάγλυφο της περιοχής.

γ) Η οικονομική βιωσιμότητα της Κοινότητας θεωρείται πλέον βέβαιη μεσοπρόθεσμα εφόσον τα έσοδα από τις τουριστικές δραστηριότητες προβλέπεται να αυξηθούν και λόγω των σχεδιαζόμενων έργων υποδομής.

Στη λογική της διεύρυνσης των τουριστικών δραστηριοτήτων της περιοχής και μέσα στο γενικό πλαίσιο ανάπτυξης των Κοινοτήτων κινείται η πρότασή μας και περιλαμβάνει τα χωριά:

1. Αγία Γαλήνη, 2. Μέλαμπες, 3. Ορνέ, 4. Κρύα Βρύση, 5. Αποδούλου, 6. Αγία Παρασκευή, 7. Άγιος Ιωάννης, 8. Κουρούτες, 9. Νίθαυρη, 10. Λοχριά, 11. Πλάτανος.

Η περιοχή που καλύπτουν τα παραπάνω χωριά αρχίζει από τον Ψηλορείτη και καταλήγει στη θάλασσα. Θα μπορούσε λοιπόν να δοθεί μεγάλο βάρος στον χειμερινό τουρισμό, αλλά και στον θερινό ορεινό τουρισμό με την δημιουργία καταφυγίων, χιονοδρομικών κέντρων κλπ. πράγμα που θα σήμαινε και τόνωση της ζωής των χωριών της ενδοχώρας που όπως ξέρουμε οι πληθυσμοί τους φθίνουν δραματικά σε αντίθεση με τους παραλιακούς οικισμούς.

Παράλληλα, σε όποια από τα παραπάνω χωριά δεν υπάρχει σημαντική τουριστική ανάπτυξη, θα μπορούσαν να λειτουργήσουν συμπληρωματικές δραστηριότητες του πρωτογενούς τομέα (γεωργία, κτηνοτροφία).

Το πρόβλημα της περιοχής που προτείνουμε να γίνει Δή-

μος εντοπίζεται στη δυσμενή υπεραστική σύνδεσή της με τον υπόλοιπο Νομό. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να εξυπηρετούνται οι ανάγκες των κατοίκων από το Τυμπάκι (6 χιλ. απόσταση) και τις Μοίρες (10 χιλ. απόσταση), παρά από το Σπήλι (25 χιλ. απόσταση). Επειδή φημιολογείται ότι η επιτροπή έχει σχεδόν καταλήξει να προτείνει στην Περιφέρεια ένα Δήμο «γίγαντα» με συνένωση 26 Κοινοτήτων (από τις οποίες οι 21 δεν θέλουν συμμετοχή σε τέτοιο τέρας) αντιλαμβάνεται κανείς το πρόβλημα που θα προκύψει σε τέτοιο ενδεχόμενο.

Θα υπάρξει δηλαδή ένα κέντρο βάρους μακριά από την περιοχή μας και τα προβλήματά της που ούτως ή άλλως βρίσκεται στο ΝΑ άκρο του Νομού. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να μην ακούγεται ούτε η ισχυρή φωνή που έχουμε σήμερα, αφού θα πνίγεται σε 25 άλλες φωνές που με το δίκιο τους θα προσπαθούν να λύσουν τα δικά τους προβλήματα.

Ο πληθυσμός των χωριών που προτείνουμε για Δήμο φθάνει τους 4.200 κατοίκους (απογραφή 1991) επομένως είναι ικανοποιητικός και σαν μέγεθος σύμφωνα και με τα λεγόμενα του κ. Υπουργού Εσωτερικών.

Παράλληλα από τα 11 που προτείνουμε τα 7 έχουν συναινέσει. Τα τέσσερα χωριά που διαφωνούν είναι οι Κουρούτες, η Νίθαυρη, η Λοχριά και ο Πλάτανος, αυτά δηλαδή που θα έπρεπε να δεχθούν πρώτα, αφού τα αφορά άμεσα η πρότασή μας για ανάπτυξη χειμερινού τουρισμού.

Επί πλέον αυτά τα χωριά έχουν αναπτύξει ήδη δραστηριότητες στην περιοχή Αγίας Γαλήνης, αλλά και υδρεύονται από την Κοινότητά μας που έχει υπερεπάρκεια νερού, λόγω και του ανάγλυφου της περιοχής.

Συμπερασματικά καταλήγουμε ότι η λογική ισόρροπης ανάπτυξης του Δήμου που προτείνουμε ενταγμένη στη πρόταση της Κεντρικής Διοίκησης δημιουργίας του Λιμένος της Νότιας Κρήτης στην Αγία Γαλήνη, μόνο οφέλη μπορεί να προσδώσει στα χωριά αυτά. Σε συνάρτηση δε με την βελτίωση του οδικού δικτύου προς το Σπήλι και Ρέθυμνο, οι προοπτικές μας σαν περιοχή δεν μπορεί παρά να είναι ευνοϊκές.

Αντιλαμβάνεσθε επί πλέον ότι αλλιώς θα συζητήσουν τα προβλήματά τους 11 χωριά και αλλιώς 26, όταν μάλιστα από τα 11 τα 7 θέλουν αυτό το Δήμο, ενώ τα 21 από τα 26 δεν θέλουν το τέρας που φαίνεται να κατασκευάζει η επιτροπή.

Επειδή δεν τρέφουμε πολλές ελπίδες για την αποτελεσματικότητα της πρότασής μας στην επιτροπή, θα παρακαλούσαμε σε περίπτωση απόρριψής της, να τη στείλετε μαζί με την πρότασή σας, στην Περιφέρεια σαν μειοψηφούσα, υποδεικνύοντας παράλληλα να ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία και για την τελική πρόταση προς το Υπουργείο Εσωτερικών.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Αγία Γαλήνη 24 Απριλίου 1997
Αριθ. πρωτ. 273

Προς τον κ. Περιφερειακό Δ/ντή
Περιφερειακής Αυτ/σης Ρεθύμνου κ. Κουτάνο

ΘΕΜΑ: Περί της συνένωσης των Κοινοτήτων
ΣΧΕΤ: Η 6/1997 απόφαση του ΚΣ της Αγίας Γαλήνης

Ύστερα και από την παραπάνω σχετική απόφαση του Κ. Σ/λίου μας την οποία σας έχουμε υποβάλει με το 107/20-2-97 έγγραφό μας, σας παραθέτουμε παρακάτω αναλυτικά τους λόγους οι οποίοι ενισχύουν την απόφασή μας για συνένωση των Κοινοτήτων που αποτελούν το Σ. Π. 4ης εδαφικής περιφέρειας Ν. Ρεθύμνης σε ένα Δήμο ισχυρό, στα πλαίσια πάντα του προγράμματος Ι. Καποδιστρίου:

1. Θεωρούμε ότι μια τέτοια συνένωση δεν θα προκαλέσει αντιδράσεις στους πολίτες και τους φορείς της Αυτοδιοίκησης δεδομένου ότι ήδη αποτελεί ενεργό μονάδα συνεργασίας (ως ΣΠ) και ως εκ τούτου δύναται να αντικατασταθεί από το νέο Δήμο.

2. Η συνένωση των 12 ΟΤΑ του ως άνω Συμβουλίου Περιοχής, σε συνάρτηση με τον πληθυσμό, αποτελεί ικανό κριτήριο για την δημιουργία ενός εύρωστου Δήμου (4.500 κάτοικοι συν 4.000 με 5.000 εποχιακούς ξένους τουρίστες στην περιοχή Αγίας Γαλήνης - Αγίου Παύλου - Αγίου Γεωργίου κατά την περίοδο Απριλίου - Οκτωβρίου).

3. Η συνένωση των παραπάνω ΟΤΑ γίνεται με ομοιογένεια ως προς τη γεωγραφική θέση και την απασχόληση δεδομένου ότι αρκετές Κοινότητες είναι ή έχουν στην διοικητική τους περιφέρεια παραλιακές - τουριστικές περιοχές όπως Αγία Γαλήνη, Μέλαμπες, Σακτούρια, Αποδούλου. Οι δε υπόλοιπες Κοινότητες με κοινό πρόγραμμα μπορούν να αναπτύξουν τον αγροτουρισμό, τον ορειβατικό, φυσιολατρικό ακόμη και συνεδριακό τουρισμό.

Όλες οι Κοινότητες είναι ημιορεινές με κύρια αγροτική απασχόληση την ελαιοκαλλιέργεια. Έχουν αναπτυχθεί μεταξύ των Κοινοτήτων οικογενειακοί και φιλικοί δεσμοί.

4. Έδρα του νέου Δήμου η Αγία Γαλήνη δεδομένου ότι επικεντρώνει όλα τα αντικειμενικά κριτήρια όπως:

α) Σε μια τουριστικά αναπτυσσόμενη περιοχή όπως είναι η Αγία Γαλήνη δημιουργούνται καθημερινά προβλήματα, όπως π.χ. κυκλοφοριακή ρύπανση - ηχορύπανση - καταπατήσεις χώρων - καθαριότητα χώρων και πολλά άλλα τα οποία απαιτούν άμεσα και επιτόπια επίλυση. Ως εκ τούτου κρίνεται απαραίτητη η καθημερινή παρουσία του Δημάρχου.

β) Κεντρικότητα του οικισμού: Υπάρχει η δυνατότητα οδικής επικοινωνίας με καθημερινά δρομολόγια τόσο με

τα χωριά του Αμαρίου όσο και με τα χωριά του Αγίου Βασιλείου, καθώς επίσης καθημερινή επικοινωνία με τακτικά δρομολόγια του ΚΤΕΛ με τα μεγάλα αστικά κέντρα Ρεθύμνου και Ηρακλείου.

γ) Υπάρχει η απαραίτητη διοικητική υποδομή και οι κτιριακές εγκαταστάσεις.

δ) Αρκετές δημόσιες Υπηρεσίες υπάρχουν ήδη (ΕΛΤΑ - ΟΤΕ - ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ - ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ).

ε) Οικοπεδικός χώρος κατάλληλος για την δημιουργία ΚΑΠΗ, βρεφονηπιακού σταθμού και αθλητικών εγκαταστάσεων.

ζ) Ύπαρξη μεγάλου υδροφόρου ορίζοντα ικανού να λύσει όλα τα προβλήματα λειψυδρίας των υπό συνένωση ΟΤΑ.

η) Η γειτνίαση με την θάλασσα - κατασκευή Μαρίνας κλπ.

Ύστερα από όλα τα ανωτέρω πιστεύουμε ότι θα συμφωνήσετε με την απόφασή μας για συνένωση των 12 Κοινοτήτων του Σ.Π. της 4ης εδαφικής περιφέρειας Ν. Ρεθύμνης με έδρα την Αγία Γαλήνη και θα προβείτε στις κατάλληλες ενέργειες λόγω αρμοδιότητας, για την πραγματοποίησή της.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

.....

ΑΠΟ ΤΑ ΡΕΘΥΜΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΠΟΛΕΙΣ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ
ΑΓ. ΓΑΛΗΝΗΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ ΚΑΙ Η
ΘΛΙΒΕΡΗ (ΠΑΡ)ΑΝΟΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΗΣ
«ΑΡΜΟΔΙΩΝ» ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ
ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

1. Αγία Γαλήνη - Λιμάνι της Μεσογείου

Η επιστήμη του Σχεδιασμού των Μεταφορών ανήκει σ' εκείνα τα πεδία γνώσης και πράξης των οποίων η σχέση με την πολιτική είναι άμεση και προφανής. Επομένως, το ζήτημα οργάνωσης της θαλάσσιας σύνδεσης της Ελλάδας με τις χώρες της Νότιας και Ανατολικής Μεσογείου, είναι φανερό ότι θα έπρεπε να λυθεί με, ως ένα βαθμό, βίαιο τρόπο ως προς τη γεωγραφική θέση του άξονα επικοινωνίας, δηλαδή ως προς τις αντιδράσεις οικονομικών και άλλων παραγόντων, οι οποίοι με γνώμονα το στενό συμφέρον θα έπαιρναν θετική ή αρνητική θέση στην οποιαδήποτε λύση.

Μια πρώτη εξειδίκευση του Σχεδιασμού των θαλάσσιων μεταφορών, από και προς τις χώρες της Νότιας και Ανατολικής Μεσογείου, οδήγησε στην ανάγκη κεντροβαρικής επιλογής ενός τόπου (κόμβου) στα νότια παράλια της Κρήτης για την κατασκευή λιμανιού το οποίο, μέσω ενός δρόμου (υπέρ)ταχείας κυκλοφορίας, θα είχε άμεση σύν-

δεση με το πλησιέστερο λιμάνι των βορείων παραλίων του νησιού.

Τα κριτήρια (επιστημονικά, τεchnοοικονομικά αλλά και πολιτικά) που τέθηκαν, οδήγησαν στην επιλογή της Αγίας Γαλήνης σαν θέσης στην οποία θα έπρεπε να κατασκευασθεί αυτό το λιμάνι.

Είναι τόσο προφανή τα πλεονεκτήματα αυτής της θέσης (γεωγραφικά, υδρογεωλογικά κ.λ.π.) ώστε, παρά τις ισχυρές αντιδράσεις των παραγόντων του Νομού Ηρακλείου, το ΥΠΕΧΩΔΕ προχώρησε στην προκήρυξη και ανάθεση της μελέτης σε τεχνικό γραφείο το οποίο από το 1986 έχει ολοκληρώσει τα δύο πρώτα στάδια (έχουν ήδη εγκριθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ). Μένει ακόμη η ολοκλήρωση του τελευταίου σταδίου (οριστική μελέτη).

Ας σημειωθεί εδώ ότι η κοινότητα Αγ. Γαλήνης είναι το νοτιοανατολικό τμήμα του Νομού Ρεθύμνου και απέχει από τον πλησιέστερο λιμάνι των βορείων παραλίων, δηλαδή το Ρέθυμνο, περίπου πενήντα χιλιόμετρα, διαμέσου ενός δρόμου που βρίσκεται σε κακή κατάσταση από κάθε άποψη.

Με δεδομένη λοιπόν την υπανάπτυξη των νοτίων παραλίων της Κρήτης, την έλλειψη ενός έστω εμπορικού κέντρου, την ιδιαίτερα κακής ποιότητας οδική σύνδεση των τουριστικών και αγροτικών νότιων περιοχών με τον πλούσιο βορρά του νησιού, είναι φανερό ότι η κατ' αρχήν τεchnοκρατική επιλογή της Αγίας Γαλήνης σαν του εμπορικού λιμανιού της νότιας Κρήτης, συνεπάγεται τη βούληση της Πολιτείας για σημαντικές επενδύσεις, άρα και δραματικές αλλαγές στην περιοχή.

Ειδικά για το Νομό Ρεθύμνου, που είναι ο φτωχότερος της Κρήτης, αυτός ο Σχεδιασμός θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί σαν το μάννα εξ' ουρανού. Στήριξη του νότου και μάλιστα με τέτοιας εμβέλειας έργο, θα σήμαινε πρώτα απ' όλα την οικονομική ενίσχυση του βορρά. Σε κάθε περίπτωση θα βοηθούσε να μουν οι βάσεις για μια ισόρροπη ανάπτυξη βορρά - νότου και θα λειτουργούσε ανασχετικά στην αιμορραγία του πληθυσμού προς τα μεγάλα αστικά κέντρα, με τη δημιουργία θέσεων εργασίας στη φάση κατασκευής του έργου, αλλά κυρίως με την οργάνωση και λειτουργία των αναγκαίων νέων δραστηριοτήτων που φυσικά θα έχουν μόνιμο χαρακτήρα.

2. Αγία Γαλήνη - Τουριστική Περιοχή

Την ίδια χρονική περίοδο που ολοκληρώνεται η μελέτη του λιμανιού (μέσα δεκαετίας του '80) ολοκληρώνεται παράλληλα και ανεξάρτητα η μελέτη των «ανοιχτών πόλεων» της χώρας από το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Αναπτύσσονται επιστημονικά και κοινωνικά κριτήρια για τις συνενώσεις κοινοτήτων σε δήμους με βάση τα οποία, σε πρώτη προσέγγιση, από 12.315 σημερινούς οικισμούς θα προέκυπταν 555 «ανοιχτές πόλεις» (δήμοι).

Για το Νομό Ρεθύμνου, η μελέτη των «ανοιχτών πόλεων» προτείνει 9 έως 11 δήμους, σε αντικατάσταση των 266 κοινοτήτων της περιοχής.

Ειδικότερα, η οικιστική ενότητα Αγίας Γαλήνης - Μελάμπων, προτείνεται ως «ανοιχτή πόλη» με έδρα την Αγία Γαλήνη «λόγω του δυναμισμού της».

Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι ο Νότος του Νομού Ρεθύμνου έχει δύο, τουριστικού κυρίως χαρακτήρα, οικιστικές ενότητες: την Αγία Γαλήνη και τον Πλακιά που και αυτός προτείνεται ως έδρα της αντίστοιχης «ανοιχτής πόλης».

Και οι δύο αυτές περιοχές έχουν πληθυσμό οριακό για την συγκρότηση Δήμων (2.500 κατοίκους η κοινότητα Αγίας Γαλήνης, 2.000 κατοίκους η ενότητα Πλακιά) γεγονός που δείχνει την πρόθεση στήριξης αυτών των περιοχών ώστε να επιτευχθεί ο βασικός στόχος που είναι αύξηση των δραστηριοτήτων του νότου και συνακόλουθα αύξηση αγαθών και πληθυσμού.

Δηλαδή, η οικιστική ενότητα Αγίας Γαλήνης προτείνεται ως «ανοιχτή πόλη» από την παραπάνω μελέτη (ΥΠΕΧΩ-ΔΕ 1984) παρ' όλο που δεν λαμβάνεται υπόψη η πρόθεση της Πολιτείας για το λιμάνι της νότιας Κρήτης. Και φυσικά, οι λόγοι που δικαιολογούσαν την παραπάνω πρόταση, μάλλον εντείνονται σήμερα παρά αποδυναμώνονται.

3. Ανοιχτές πόλεις Νομού Ρεθύμνου - Διαδικασίες και αποφάσεις

Σωτήριο έτος 1997 και τελικές διαδικασίες (;) για τις επιλογές των οικιστικών ενότητων που θα μετατραπούν σε δήμους αλλά και των χωριών που θα γίνουν οι έδρες των νέων δήμων. Τα προβλεπόμενα όργανα που θα κάνουν τις τελικές επιλογές - προτάσεις, είναι δύο:

- Μία νομαρχιακού επιπέδου επταμελής «επιτροπή για το χωροταξικό σχεδιασμό των νέων δήμων», η οποία εισηγείται στην περιφέρεια.

- Η περιφέρεια Διαμερίσματος (η οποία καταθέτει την τελική πρόταση στο υπουργείο Εσωτερικών).

Έχει μεγάλο ενδιαφέρον η αρθρογραφία του τοπικού Τύπου στην περίπτωσή μας:

Τι συναλλαγές, τι γραμμάτια που έπρεπε να εξοφληθούν, τι κουκιά που έπρεπε να μετρηθούν, καταγγελίες επί καταγγελιών για καρέκλες, και μέσα σ' όλα αυτά, στοίβα οι παρατηρήσεις και προτάσεις των κοινοτήτων, τις οποίες άντε να ξεφύλλισαν κάποια μέλη της πρώτης επιτροπής.

Αποτέλεσμα: Η Αγία Γαλήνη (αλλά και ο Πλακιάς) συμπεριλαμβάνονται στο δήμο Σπηλίου ως οικισμός μικρής προφανώς σημασίας για το Νομό!

Αν φαντασθεί κανείς ένα κολοκύθι μήκους πάνω από 50 χιλιόμετρα και μέσου πλάτους επτά, που έχει στη μια άκρη τον Πλακιά, στην άλλη την Αγία Γαλήνη και στη μέση την ορεινή ενότητα οικισμών του Σπηλίου, βάλει και είκοσι πέντε σπόρια - συγγνώμη κοινότητες - , αυτό το πράγμα το βάφτισαν οι «επίτροποι» Δήμο και το έστειλαν στο υπουργείο Εσωτερικών.

Λέγεται μάλιστα ότι τους δόθηκαν και συγχαρητήρια διότι πρότειναν μόνο 9 δήμους για το Ρέθυμνο, ενώ για παράδειγμα το Λασιθί με 180 οικισμούς προτείνει 15.

Κριτήρια όπως, η ομοιογένεια των οικιστικών ενότητων, η βιωσιμότητά τους, η πρόθεση ή όχι στήριξής τους από την κεντρική διοίκηση, έχουν εφαρμοσθεί στην περίπτωση του «δήμου Σπηλίου» με απαστράπτουσα λογική καθαριότητα!

Επειδή κάθε ομοιότητα με άλλες περιπτώσεις δεν είναι καθόλου τυχαία, και ανεξάρτητα από την τύχη της Αγίας Γαλήνης (η οποία εφ' όσον γίνει το μεγάλο έργο του λιμανιού θα γίνει δήμος εκ των πραγμάτων), προκύπτει ένα καίριο πολιτικό ζήτημα: Όταν γεννιούνται τέτοια εκτρώματα από τις θεσμοθετημένες επιτροπές οι προφανείς μάλιστα περιπτώσεις, πως κρίνεται η αξιοπιστία τους και με ποια λογική θα στηριχθεί το υπουργείο Εσωτερικών στα πορίσματά τους. Και εν πάση περιπτώσει, ποια είναι η πρόθεση του υπουργού Εσωτερικών σαν τελικού αποδέκτη, ως προς κάποια ζητήματα που ξεπερνούν τα όρια ενός Νομού, όπως αυτό της Αγίας Γαλήνης: Θα κάνει τις αναγκαίες διορθώσεις την τελευταία έστω στιγμή, ή θα δυναμιτίσει με τη σειρά του στο όνομα ενδεχόμενων σκοπιμοτήτων, τον όποιο σχεδιασμό της πολιτείας.

4. Σαν επίλογος

Τα πράγματα φαίνεται να έχουν πάρει το δρόμο τους με τον αποκλεισμό ακριβώς εκείνων που θα έπρεπε να έχουν τον πρώτο λόγο.

Τα κόμματα, όσα τουλάχιστον διεκδικούν κομμάτι από την πίτα, έχουν εμπλακεί στη μάχη των εντυπώσεων και της διαμόρφωσης συσχετισμών «στις νέες συνθήκες».

Κάποιες επιστημονικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις, όπως οι μηχανικοί, θα περίμενε κανείς να παρέμβουν ώστε, τουλάχιστον τέτοια εκτρώματα να μη βλέπουν το φως της ημέρας.

Δυστυχώς, σαν τεχνικός, δεν μπορώ να δώσω συγχαρητήρια στους απόντες Τεχνικούς μας Επιμελητηρείους, αφού βασικά τους στελέχη ενδιαφέρονται για τις δικές τους καρέκλες και δουλειές - πώς να μελετήσουν ως όφειλαν μια στοιχειώδη στρατηγική ισόρροπης ανάπτυξης του κάθε νομού. Βέβαια, οι πρώτες αντιδράσεις έχουν αρχίσει.

Θα γίνουν και δημοσιεύσεις, παραστάσεις σε νομάρχες και υπουργούς, ενδεχόμενα κινητοποιήσεις, και μετά η πίκρα και η μοναξιά του χειμώνα. Αίσθηση μιας αδικίας που δεν μπορεί να γίνει δύναμη ανατροπής για χιλιοειπωμένους λόγους.

Όμως αυτό το απόβραδο του Μάη είναι πανέμορφο, οι άνθρωποι γλυκύτατοι, κι εγώ ο γράφων, περαστικός από το χωριό, θα πάρω πάλι τα στέκια με τους καινούργιους φίλους, να πιούμε ρακή και να τα ξαναπούμε (θα τραγουδήσουμε κιόλας).

Καληνύχτα.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Στην Κρήτη και στη Μάνη, που λέει και το τραγούδι, το φιρμάνι του υπουργού Εσωτερικών Αλ. Παπαδόπουλου (πρόγραμμα «Καποδίστριας») προκαλεί έντονες και δικαιολογημένες αντιδράσεις:

- Πώς γίνεται, με ποια λογική και ποια κριτήρια, στα βόρεια παράλια του νομού Ρεθύμνης να συνωθούνται με τον «Καποδίστρια» τρεις δήμοι και στα νότια παράλια να μην υπάρχει ούτε ένας για δείγμα; Δεν χρειάστηκε να κοπιάσουν πολύ ο Ν. Μαργαρίτης, γυμνασιάρχης στις Μέλαμπες και ο πρώην κοινοτάρχης (επί 12 χρόνια) της Αγίας Γαλήνης Γ. Κοτζανάκης για να με πείσουν.

Αυταπόδεικτος ο παραλογισμός και μόνον από τη γεωμορφολογία - όταν, με απαράδεκτο οδικό δίκτυο, δεκάδες χιλιόμετρα χωρίζουν ορισμένες κοινότητες από το Σπήλι, της ενδοχώρας, όπου προβλέπεται να έχει την έδρα του ο νέος δήμος. Τη δεδομένη διαφορά ανάπτυξης (και κρατικής μέριμνας) ανάμεσα στις βόρειες και τις νότιες ακτές της Κρήτης, ο «Καποδίστριας» έρχεται για να την αμβλύνει ή να την επιδεινώσει;

- Για ποια Τοπική Αυτοδιοίκηση στην υπηρεσία του πολίτη και ελεγχόμενη άμεσα απ' αυτόν θα μπορούμε να μιλάμε, αν σε ολόκληρη τη Μεσσηνιακή Μάνη (μήκος 65 χλμ., μέγιστο πλάτος 28 χλμ., 30 χωριά και 30 οικισμοί, με 10.000 κατοίκους συνολικά) συσταθεί, όπως προβλέπεται... ένας και μόνο δήμος; «Θα διαρραγεί ο κοινωνικός ιστός και θα διακοπούν βιαίως κοινωνικές διεργασίες αιώνων», όπως εύστοχα καταγγέλλει η Συντονιστική Επιτροπή Κατοίκων, που μαζί με τους εννέα από τους 13 κοινοτάρχες προτείνουν να επανασυσταθεί ο Δήμος Λεύκτρου με έδρα την Πλάτσα και να συσταθούν τρεις συνολικά δήμοι στη Μεσσηνιακή Μάνη (με έδρες τον Κάμπο, την Πλάτσα και την Καρδαμύλη).

Πριν θεσμοθετηθεί και τεθεί σ' εφαρμογή το, ορθό στη σύλληψή του, «πρόγραμμα Ι. Καποδίστριας» ο φιλόπονος και καλών προθέσεων υπουργός Εσωτερικών Αλ. Παπαδόπουλος όφειλε να οργώσει την Ελλάδα, ώστε να έχει προσωπική αντίληψη και γνώση πώς θα λυθούν προβλήματα και δεν θα δημιουργηθούν μεγαλύτερα. Με ασκήσεις επί χάρτου στο υπουργείο και εισηγήσεις τοπικών επιτροπών, όχι πάντοτε υπεράνω πάσης υποψίας, τόσο γιγαντιαία ανασυγκρότηση δεν γίνεται...

G.B.

Ευχαριστούμε τον κ. Βότση για το δημοσίευσμά του στην Ελευθεροτυπία στις 20/6/97.

ΕΝΩ Η ΑΜΠΑΛΙΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΩΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΟΣ

Πέντε προτάσεις μπήκαν στην Γ.Σ για τις συνενώσεις στην Αγία Γαλήνη

Αιφνιδίασε ακόμα και τους εμπλεκόμενους χρόνις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ο αριθμός των διαφορετικών προτάσεων που υπερβλήθη κατά την προχθεσινή γενική

συνέλευση στην Αγία Γαλήνη για το θέμα των συνενώσεων κοινοτήτων σε Δήμους.

Πέντε ήταν οι επικρατέστερες προτάσεις που ακούστηκαν, όπως ανέφερε στην «Κ.Ε» ο αναπληρωτής περιφερειακός διευθυντής κ. Αριστομένης Κουτάντος, ενώ υπήρξαν και άλλες δευτερεύουσες. Το γενικότερο κλίμα όμως συμφωνούσε στο να προχωρήσουν οι συνενώσεις. Στη συνάντηση προτάθηκε η δημιουργία ενός Δήμου με έδρα την Κρούα Βρύση που θα περιλαμβάνει τις κοινότητες Κεντροχώρι, Ακούμια, Σακτούρια, Μέλαμπες, Ορνέ και Αγία Γαλήνη.

Μία άλλη πρόταση κοινοταρχών αφορούσε τη σύσταση Δήμου με έδρα τις Μέλαμπες και ονομασία «Τέσσερις Μάρτυρες» που θα αποτελείται από την Αγία Γαλήνη, τα Σακτούρια, την Ορνέ και την Κρούα Βρύση ενώ ακούστηκε και πρόταση που αφορούσε την μετεξέλιξη του Σ.Π. σε Δήμο.

Όσον αφορά το επίμαχο θέμα των κοινοτήτων της περιοχής της Αμπαδιάς κατετέθησαν στην επιτροπή δύο προτάσεις. Η μία έκανε λόγο για δημιουργία του Δήμου Αμπαδιάς με τις κοινότητες Αποδούλου, Άγιος Ιωάννης, Αγία Παρασκευή, Λοχριά και Νίθαυρη και η άλλη για σύσταση του ίδιου Δήμου με έδρα όμως τον Πλάτανο.

Χθες η Επιτροπή κατέγραψε τις προτάσεις του Σ.Π. Σπηλίου ενώ σήμερα θα ολοκληρωθεί ο κύκλος των γενικών συνελεύσεων με τελευταίο σταθμό το Ατσιπόπουλο στις επτά το απόγευμα. Υπενθυμίζουμε ότι μέχρι τις 15 Μαΐου, δηλαδή την ερχόμενη Πέμπτη, πρέπει να έχει σταλεί η τελική πρόταση στο Υπουργείο Εσωτερικών που θα χωροθετεί τους νέους ΟΤΑ στο νομό.

Σ.Ρ.

ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΣΕ ΔΗΜΟ

Όλη η Ελλάδα είναι ανάστατη. Αιτία; Το σχέδιο Καποδίστριας.

Δηλαδή; Το σχέδιο που προβλέπει την υποχρεωτική συνένωση μιας ομάδας κοινοτήτων σε έναν Δήμο. Θα μπορούν ευκολότερα να προγραμματίζονται αναπτυξιακά έργα που θα ωφελούν μια ευρύτερη περιοχή, και θα υπάρξει οικονομία χρημάτων, αφού δεν θα πληρώνονται πολλοί πρόεδροι αλλά ένας δήμαρχος. Θεωρητικά είναι ωραία.

Φοβάμαι όμως ότι στην πράξη θα δημιουργηθούν δυσκολίες αφού τα προβλήματα του κάθε χωριού διαφέρουν.

Προβλήματα δίκαιης επιβολής τελών (π.χ. ύδρευσης, βιολογικού, πεζοδρομίων κλπ.) και προβλήματα δίκαιης πίστωσης δημοτικών έργων. Το πείραμα των Συμβουλίων περιοχής, που ήταν προάγγελος για την δημιουργία Δήμων, νομίζω δεν πέτυχε. Δεν είδαμε κάτι να πρόσφερε για τον συντονισμό αναπτυξιακών έργων. Ανικανότητα προσώπων ή έλλειψη αρμοδιοτήτων; Το μόνο θετικό ήταν... ένας καλός μισθός για τον πρόεδρό τους.

Αγ. Γαλήνη 12/6/97

Δεκατέσσερις νέους Δήμους βλέπει και... προτείνει ο Νομάρχης Ρεθύμνου

Δεκατέσσερις Δήμους βλέπει να δημιουργούνται στο νομό μας ο Νομάρχης Μ. Λίτινας ο οποίος μιλώντας χθες στον 9.80 ανακοίνωσε εμμέσως πλην σαφώς την πρόταση που θα υποβάλλει προς την ΤΕΔΚ για το μείζον θέμα των συνενώσεων.

Χαρακτηριστικά ο Νομάρχης τόνισε ότι πρέπει κάθε πολίτης να υποβάλλει τις προτάσεις του θεωρώντας ότι είναι υποχρέωση να τοποθετηθούν όλοι στο κρίσιμο αυτό θέμα ανεξάρτητα από τα όργανα της Τ.Α.

Μεταξύ άλλων ο Νομάρχης Ρεθύμνου είπε ότι είχε χαρακτηρίσει από την αρχή θνησιγενή τα Συμβούλια Περιοχής και προάγγελους των νέων Δήμων.

Ωστόσο ο κ. Λίτινας βλέπει 14 και όχι εννέα Δήμους στο νομό μας όσος δηλαδή είναι ο αριθμός των Σ.Π.

Ειδικότερα όσον αφορά την επαρχία Μυλοποτάμου ο κ. Λίτινας εκτιμά ότι θα δημιουργηθούν τέσσερις Δήμοι εάν ο Δήμος Ανωγείων θελήσει να διατηρήσει την αυτονομία του ως ιστορικός Δήμος, ενώ βλέπει πέντε κοινότητες του Κάτω Μυλοποτάμου να εντάσσονται στο νέο Δήμο που θα δημιουργηθεί από το υφιστάμενο Σ.Π. της ευρύτερης περιοχής του Άδελε.

Δεν αποκλείει βέβαια και την περίπτωση να δημιουργηθούν δύο Δήμοι μόνο στον Μυλοποτάμο αν και το θεωρεί ιδιαίτερα δύσκολο.

Πέντε Δήμους εκτιμά ότι θα δημιουργηθούν στην επαρχία Ρεθύμνου τονίζοντας ταυτόχρονα ότι στον Δήμο Ρεθύμνου θα πρέπει να συνενωθούν και κοινότητες όπως οι Πρασσές, το Χρωμοναστήρι και το Ρουσσοσπίτι.

Ο κ. Λίτινας θα προτείνει επίσης στην επαρχία την δημιουργία του Δήμου Βρυσσιναίων (περιοχή Βρύσσινα, Αρμένιοι) την δημιουργία του Δήμου Αρκαδίου (ευρύτερη περιοχή Άδελε) ενώ βλέπει δύο ακόμα Δήμους στις ευρύτερες περιοχές Επισκοπής και Ατσιπόπουλου αντίστοιχα.

Όσον αφορά την επαρχία Αμαρίου ο κ. Λίτινας εκτιμά ότι ή θα πρέπει το Αμάρι να είναι ένας ενιαίος Δήμος, ή να χωρισθεί σε δύο συμπεριλαμβανομένων και των κοινοτήτων της Αμπαδιάς.

Τέλος ο Νομάρχης Ρεθύμνου θα προτείνει την δημιουργία τριών Δήμων στην επαρχία Αγίου Βασιλείου και ειδικότερα ένα Δήμο στην δυτική περιοχή (Πλακιά), έναν στο κέντρο της επαρχίας (Σπήλι) και ένα στο ανατολικό τμήμα στην Αγία Γαλήνη.

ΚΕ 30/4/97

ΤΡΙΤΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: Μείν ένας οι νέοι Δήμοι στο Ρέθυμνο!

Οκτώ συνολικά Δήμους προτείνει προς το Υπουργείο Εσωτερικών η Επιτροπή Τεχνοκρατών της Περιφέρειας Κρήτης η οποία είχε αναλάβει το έργο της επεξεργασίας των προτάσεων της Επιτροπής του νομού, και της ΤΕΔΚ.

Σύμφωνα με την πρόταση αυτή η οποία υποβλήθηκε από τον κ. Καμπέλη στο ΥΠΕΣ **καταργείται ο Δήμος Ροδινού μ' έδρα του Δήμου Αρκαδίου το Άδελε ενώ η επαρχία Αγίου Βασιλείου διασπάται σε δύο Δήμους. Τέλος προτείνεται η συνένωση των Δήμων Αξού-Ανωγείων και του Δήμου Ψηλορείτη με έδρα την Αξό!**

Η πρόταση της Επιτροπής προκάλεσε ωστόσο και τις πρώτες αντιδράσεις όπως αυτή του Δημάρχου Ανωγείων.

Ας δούμε όμως ποιους Δήμους προτείνει η Επιτροπή που λειτούργησε όπως αποδεικνύεται για όλη την Κρήτη με πνεύμα μείωσης του αριθμού των προτεινόμενων Δήμων προκειμένου όπως είχε δηλώσει και ο κ. Καμπέλης στην «ΚΕ» οι νέοι Δήμοι να είναι βιώσιμοι.

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΙ ΟΚΤΩ ΔΗΜΟΙ

Δήμος Ψηλορείτη με έδρα την Αξό και την συμμετοχή των κοινοτήτων: Ανωγείων, Αξού, Αίμονα, Αλσίδων, Απλαδιανών, Βενίου, Γαράζου, Δοξαρού, Ζωνιανών, Θεοδώρας, Καλύβου, Κρουονερίου, Λιβαδίων, Χώνου.

Δήμος Γεροποτάμου με έδρα το Πέραμα και τις κοινότητες: Αγγελιανών, Αγιάς, Αγίου Μάμαντος, Αλφάς, Αχλαδέ, Δαμαβόλου, Επισκοπής, Καλανδαρές, Μαργαριτών, Μελιδονίου, Μελισσουργακίου, Ορθέ, Πανόρμου, Πασαλιτών, Περάματος, Ρουμελή, Σισών, Σκεπαστής, Χουμερίου, Αγίου Ιωάννου.

Δήμος Αρκαδίου με έδρα το Άδελε και τα χωριά: Άδελε, Αμνάτου, Αρχαίας Ελεύθερνας/Πρινέ, Ελευθέρνης, Έρφων, Κυριάννας, Μαρουλά, Μέσης, Παγκαλοχωρίου, Πηγής, Πρίνου, Σκουλουφίων, Χαμαλευρίου, Χαρκίων.

Δήμος Ρεθύμνου με έδρα το Ρέθυμνο και την συμμετοχή των κοινοτήτων: Αρμένων, Ατσιποπούλου, Γουλεδιανών, Καρές, Καστέλλου, Κούμων, Όρους, Πρασίων, Ρεθύμνης, Ρουσσοσπιτίου, Σελλίου, Χρωμοναστηρίου.

Δήμος Επισκοπής με έδρα την Επισκοπή και τα χωριά: Άνω Βαλσαμόνερου, Γερανίου, Γωνιάς, Καλονύκτη, Κάτω Βαλσαμόνερου, Μαλακίων, Πρινέ, Φρατζεσκιανών Μετοχίων, Αγίου Κωνσταντίνου, Αργυρουπόλεως, Βιλανδρέδου, Επισκοπής, Ζουριδίου, Κάτω Πόρου, Μούντρον,

Μυριοκεφάλων, Ρουστίκων, Σαϊτουρών.

Δήμος Αμαρίου με έδρα την Σχολή Ασωμάτων και την συμμετοχή των κοινοτήτων: Αγίας Παρασκευής, Αγίου Ιωάννου, Αμαρίου, Άνω Μέρους, Αποδούλου, Αποστόλων, Βιζαρίου, Βισταγής, Βρυσών, Βωλεώνων, Γερακαρίου, Ελεών, Θρόνου, Καλογέρου, Κουρουτών, Λαμπιωτών, Λοχριάς, Μέρωνα, Μοναστηρακίου, Νιθαύρεως, Παντανάσσης, Πατσού, Πετροχωρίου, Πλατανίων, Πλατάνου, Φουρφουρά.

Ο Δήμος Πρεβέλης με έδρα τον Πλακιά που περιλαμβάνει τις κοινότητες: Άνω Ροδάκινου, Σελλίων, Αγ. Ιωάννη, Μυρθίου, Μαριού, Λευκογίων, Ασωμάτου, Κοξαρέ, Αγ. Βασιλείου, Αγκουσελιανών.

Και τέλος ο **Δήμος Λάμπης με έδρα το Σπήλι** που περιλαμβάνει τις κοινότητες: Μιξορούματος, Λαμπίνης, Καρρίνων, Σπηλίου, Κισσού, Μουρνέ, Αδράκτου, Δρυμίσκου, Κεραμέ, Κεντροχωρίου, Ακουμίων, Σακτουριών, Κρύας Βρύσης, Ορνέ, Μελάμπων, Αγίας Γαλήνης.

Μαρία Πετράκη

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

Ο φίλος μου «ο Προϊστάμενος»

Προπολεμικά και για κάμποσα χρόνια μετά τον πόλεμο οι αξιωματούχοι της μικρής κοινωνίας του χωριού μας ήταν, ο Πρόεδρος (της κοινότητας), ο Παπάς, ο Δάσκαλος ο οποίος εθελοντικά και αμισθεί διεκπεραίωνε και τη γραμματειακή δουλειά της Κοινότητας, η Δασκάλα, ο Προϊστάμενος (του Ταχυδρομείου), ο Διανομέας, ο Αγροφύλακας και ο Τελώνης.

Η λέξη «Προϊστάμενος», για όλους μας, ήταν συνώνυμη του επικεφαλής του Ταχυδρομικού γραφείου και με κανένα τρόπο δεν μπορούσε να εννοεί τον επικεφαλής καμιάς άλλης Υπηρεσίας. Όταν μιλούσαμε για το «Γιάννη του Προισταμένου» εννοούσαμε όλοι τον Γιάννη του αείμνηστου Νίκου Παπαδάκη (γαμπρού του Παναγιώτη και της Βαρβάρας Κασσωτάκη) του ωραίου και αξιόλογου αυτού ανθρώπου που για πολλά χρόνια διηύθυνε το Ταχ/κό Γραφείο του χωριού. Κανενός το μυαλό δεν μπορούσε να πάει ούτε στο Γιάννη του αξέχαστου δασκάλου μας Στέργιου Παπαδάκη που κι αυτός ήταν προϊστάμενος της εκπαίδευσης, ούτε στο Γιάννη του Τελώνη Φωτάκη από τ' Αποδούλου που κι αυτός ήταν προϊστάμενος του Τελωνείου. Έτσι εδώ όσα αναφέρω για το «φίλο μου» αφορούν το Διευθυντή του Ταχυδρομείου του χωριού μας.

Θα ήταν το 1937 ή 1938 κι εγώ ήμουν πέντε ή έξι χρονών. Προκάτοχος του άτυχου προϊσταμένου Παπαδάκη από τ' Ακούμια που τόσο τραγικά τερμάτισε τη ζωή του στο χωριό μας, αυτοκτονώντας μέσα στο Ταχυδρομικό Γραφείο το 1940, όπως έγραψε σε προηγούμενο τεύχος και ο αγαπητός φίλος Μανούσος του Φώτη. Ήταν ένας νεαρός του οποίου ενώ το ονοματεπώνυμο και η καταγω-

γή του μου έμειναν για πολλά χρόνια άγνωστα η ανάμνησή του μου έμεινε έντονη για τη λεβεντιά του και την όμορφη εμφάνισή του. Έτσι φαινόταν στα παιδικά μου μάτια, αλλά και για ιδιαίτερους προσωπικούς λόγους που θα εξιστορήσω.

Ήταν ένας νεαρός μέχρι 25 χρονών, ψηλός, μελαχρινός με όμορφα χαρακτηριστικά. Συχνά φορούσε κρητική γκιλότα σε χρώμα χακί και κόκκινα σπιτάνια, ντύσιμο μοντέρνο την εποχή εκείνη. Τον έβλεπα τακτικά γιατί θα πρέπει να σημειώσω ότι προπολεμικά το Ταχυδρομείο στεγαζόταν στο ισόγειο, από το δρόμο της αγοράς, τμήμα του σπιτιού του μακαρίτη Νίκου Καράλη, εκεί που είναι σήμερα το Paradiso Club και το οποίο βρίσκεται απέναντι από το πατρικό μου σπίτι. Όταν έβγαينا από το μαγαζί του πατέρα μου, το οποίο ήταν το μισό σημερινό εστιατόριο των παιδιών του μακαρίτη Αντώνη Ι. Μπαντινάκη (το άλλο μισό ήταν το Εμπορογραφείο του Αντώνη Κασσωτάκη) συχνά έβλεπα τον Προϊστάμενο έξω από την πόρτα του Ταχυδρομείου, με ανεβασμένο το ένα πόδι στο τοιμεντένιο προστατευτικό τοίχιο του διαδρόμου προς την είσοδο (σήμερα το τοίχιο έχει αντικατασταθεί με σιδερένιο κάγκελο) να ρεμβάζει προς τη θάλασσα ή προς την αγορά. Φαίνεται ότι την εποχή εκείνη, παρό το γεγονός ότι δεν είχε ακόμα συσταθεί ο Ο.Τ.Ε. και τα Ταχυδρομεία εξυπηρετούσαν και την τηλεφωνική και τηλεγραφική επικοινωνία, δεν υπήρχε ο φόρτος δουλειάς που δημιουργήθηκε με το πέρασμα του χρόνου, γιατί δεν διαπίστωσα σε άλλο προϊστάμενο την πολυτέλεια αυτή του φίλου μου, για να φθάσουμε σήμερα να στεκόμαστε συχνά σε ουρά για να εξυπηρετηθούμε.

Πάντα σχεδόν, με καλούσε κοντά του, μου έλεγε να ενώσω τα χέρια μου μπροστά στο στήθος μου και μου τα γέμιζε με καρπούς αμυγδάλων. Ήταν κάτι καρποί τελείως διαφορετικοί από τους συνηθισμένους, γνωστούς των Μελαμπιανών αμυγδάλων. Ήταν διπλάσιοι ή τριπλάσιοι σε μέγεθος αλλά εκείνο που πραγματικά ξεχώριζε από τα γνωστά μου αμύγδαλα ήταν η ιδιαίτερη, υπέροχη γεύση του φουρνισμένου, τραγανιστού, χωρίς αλάτι αμύγδαλου που εγώ για πρώτη φορά δοκίμαζα. Άλλοτε τα κρατούσε στα χέρια του τρώγοντας και ο ίδιος και μου γέμιζε τη φούχτα και άλλοτε χρειαζόταν να μπει στο Γραφείο του να τα πάρει από κάποιο ντουλάπι και να με καλοχερίσει. Τότε εύρισκα κι εγώ την ευκαιρία να τον ακολουθήσω μέσα και συχνά γινόμουν μάρτυρας παράξενων γεγονότων. Μπαίνοντας στην είσοδο δεξιά ήταν ένα μεγάλο μακρόστενο τραπέζι και πάνω σ' αυτό βρισκόταν ένα μηχανήμα που στη μιαν του άκρη υπήρχε ταινία, χωρίς να βρίσκεται κανένας κοντά, να ξετυλίγεται μόνη της γερή και καλή και από κάποιο σημείο κι έπειτα να βγαίνει τρυπημένη με στρογγυλές και παραλληλόγραμμες τρύπες. Άλλες φορές πάλι στο ίδιο τραπέζι καθόταν κάποιος από τους αξέχαστους διανομείς, τους αείμνηστους Αλέξη Φωτάκη ή Μιχάλη Παπαδογιάννη κι έπαιζε με ένα πόμολο κτυπώντας το πάνω σ' ένα καρφωμένο στο τραπέζι σίδερο, άλλοτε γρήγορα κι άλλοτε πιο σιγά.

Τότε όλα αυτά μου φαινόταν υπερφυσικά και ακαταλαβίστικα πράγματα. Πολύ αργότερα έμαθα ότι αποτελούσαν έναν ιδιαίτερο τρόπο επικοινωνίας των ανθρώπων, το σύστημα Μορς.

Στην πρώτη περίπτωση το Ταχ/κό Γραφείο έπαιρνε τα τηλεγραφήματα που προορίζονταν για τους χωριανούς και στη δεύτερη μετέδιδε αυτά που οι χωριανοί έστελναν σ' αυτούς που έμειναν μακριά από το χωριό μας.

Το καλοχέρισμα του προϊσταμένου θα επαναλήφθηκε πολλές φορές γιατί μου έμειναν έντονες και ευχάριστες αναμνήσεις.

Κάποτε ο φίλος μου μετατέθηκε. Ίσως και να έφυγε με την επιστράτευση του '40.

Ήρθε ο πόλεμος, μεσολάβησε η κατοχή και σε μένα όλα αυτά έμειναν στο χώρο των παιδικών αναμνήσεων.

Το 1959, μετά εικοσιδύο χρόνια από την εποχή εκείνη, διορίστηκα στο Υπουργείο των Οικονομικών και τοποθετήθηκα στο Δημόσιο Ταμείο Μεραμβέλλου με έδρα τη Νεάπολη Λασιθίου. Ανέλαβα υπηρεσία το Μάρτιο και από τις πρώτες μέρες της εγκατάστασής μου στη Νεάπολη διαπίστωσα ότι αποκλειστική γεωργική παραγωγή της περιοχής είναι το αμύγδαλο. Αυτό προέκυπτε όχι μόνο από την κατάσταση εξοχής από την ανθισμένη αμυγδαλιά την εποχή εκείνη που πήγα αλλά και από το γεγονός ότι παντού απλόχερα χρησιμοποιούσαν το αμύγδαλο. Όλα τα μαγαζιά πουλούσαν τα υπέροχα Μελαμπελλιώτικα αμυγδαλωτά. Τα καφενεία πρόσφεραν ένα πολύ εύγεστο πιτό από αμύγδαλα που πίνεται παγωμένο ή και πολύ ζεστό «τη σουμάδα» και το ούζο και η ρακή συνοδευόταν πάντα με αμυγδαλόκαρπους. Η σουμάδα μάλιστα μέχρι και σήμερα προσφέρεται απαραίτητα σαν πρώτο πιτό μετά την τέλεση του γάμου ώστε η ευχή που εμείς λέμε «κι απ' τα κουφέτα σου εκεί να λένε «κι απ' τις σουμάδες». Στη Νεάπολη έκανα πολλούς φίλους. Μεταξύ αυτών ήταν και ένας αξιόλογος άνθρωπος και καλός χριστιανός, υφασματέμπορος το επάγγελμα, ο κ. Δημήτρης Σπανάκης. Όπως πίναμε τη ρακή μας μια βραδιά, είχε μάθει στο μεταξύ τον τόπο καταγωγής μου, μου λέει, Νίκο έχω έναν αδελφό Ταχ/κό υπάλληλο που σήμερα υπηρετεί στην Αθήνα αλλά προπολεμικά υπηρέτησε στο χωριό σου. Αυτόματα μου ήλθαν στη μνήμη τα προπολεμικά καλοχέρια.

Τον ρώτησα αν κατεβαίνει στη Νεάπολη και μου είπε ότι εδώ κάνει την άδειά του κάθε Αύγουστο.

Τον Αύγουστο του 1959 ξανασυνάντησα τον Ταχ/κό υπάλληλο Γιάννη Σπανάκη, έναν ευγενικό και πολύ καλ-λιεργημένο άνθρωπο. Του θύμισα τις παιδικές μου αναμνήσεις, του έκαναν εντύπωση χωρίς όμως, να διαπιστώσω ότι και οι δικές του συμβάδιζαν με τις δικές μου. Εκείνο που διαπίστωσα ήταν το μεγάλο του ενδιαφέρον να μάθει νέα για αρκετούς χωριανούς που θυμόταν ακόμα.

Από τότε συναντηθήκαμε πολλές φορές στη Νεάπολη και στην Αθήνα, όταν ανέβαινα με άδεια και διατηρήσαμε μια πολύ καλή φιλία μέχρι το θάνατό του πριν λίγα χρόνια.

Νικ. Νοδαράκης

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ «SOS»

Αγαπητοί μου χωριανοί με αφορμή την τελευταία εκδήλωση του συλλόγου μας που ήταν ο αποκριάτικος χορός αισθάνθηκα την ανάγκη να επικοινωνήσω μαζί σας γράφοντας δύο λόγια στο περιοδικό. Προτίμησα αυτό διότι έτσι θα επικοινωνήσω με όλους σας ενώ αν μιλούσα με κάποιο μικρόφωνο σε κάποια εκδήλωση δεν θα με άκουγαν περισσότερα από εκατό άτομα.

Απευθυνόμενος λοιπόν προς όλους τους Αγιογαλινιώτες της Αθήνας θα ζητήσω μεγαλύτερη συμμετοχή στις εκδηλώσεις μας και περισσότερη αγάπη προς τον σύλλογό μας. Το αξίζει.

Με όλη την αγάπη που σας έχω θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι απαράδεκτο έως τραγικό στην μεγαλύτερη και κυριότερη εκδήλωση που είναι ο ετήσιος αποκριάτικος χορός μετά βίας να μαζεudάστε εκατό άτομα όπως έγινε φέτος. Και να σκεφτείτε ότι σε αυτά τα εκατό άτομα ήταν και ένας αριθμός φίλων του συλλόγου μας και τους ευχαριστούμε πάντα για την αγάπη τους. Άρα ποια είναι η συμμετοχή των Αγιογαλινιωτών;

Βγάλτε τον αριθμό μόνοι σας. Ο σύλλογος μπορεί να συγκεντρώσει το λιγότερο 300-400 άτομα αν δεν υπήρχε φυσικά η αδιαφορία και το τονίζω ότι υπάρχει αδιαφορία.

Και προς Θεού δεν συζητάω για ορισμένους που δικαιολογούνται απόλυτα, υπάρχει το πένθος, η ασθένεια, η εργασία και πολλά άλλα όμως οι υπόλοιποι που είμαστε; Ας με συγχωρέσετε αλλά δεν δικαιολογούμαστε, δεν δικαιολογούμαστε με τίποτα. Θα προτιμήσουν ορισμένοι την συγκεκριμένη βραδιά να πάνε κάπου αλλού παρά να έρθουν να συναντήσουν τους χωριανούς τους να συνδιασκεδάσουν.

Νομίζω αγαπητοί μου ότι έχουμε τόσες πολλές ευκαιρίες όλο το χρόνο να πάμε κάπου αλλού να διασκεδάσουμε με την παρέα μας και αυτές τις 3 - 4 εκδηλώσεις που κάνει ο σύλλογός μας να συμμετέχουμε. το έχουμε όλοι ανάγκη. Είναι κρίμα, πολύ κρίμα γιατί έχουμε ένα τόσο καλό σύλλογο με καλή πρόοδο σε σχέση βεβαίως με άλλους παλαιότερους συλλόγους, πλησιάζει τα τριάντα χρόνια από την ίδρυσή του και έχει πετύχει τόσα πολλά πράγματα και δεν πρέπει να τον αφήσουμε, φοβάμαι να πω την λέξη να διαλυθεί.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ήταν να γίνει η εκδρομή. Και μάλιστα αυτή τη φορά αποφασίσαμε να κάνουμε διήμερη, πολλοί θα διερωτήθηκαν γιατί δεν έγινε. Ας διερωτηθούν λοιπόν γιατί δεν πήραν τηλέφωνο να δηλώσουν συμμετοχή. Σας πληροφορώ ότι δεν πήρε κανένας και φυσικά την ακυρώσαμε.

Πιστεύω ότι σαν διοικητικό συμβούλιο όπως όλα βεβαίως τα διοικητικά συμβούλια που έχουν περάσει, κά-νουμε ότι κατά τη γνώμη μας φυσικά είναι καλύτερο για να έχουμε την επιτυχία σε κάθε εκδήλωση όμως χωρίς τη δική σας συμμετοχή χωρίς την αγάπη σας δεν γίνεται τίποτα.

Μπορεί να γίνονται λάθη είναι ανθρώπινα να μας τα υποδείξετε, θα τα διορθώσουμε, μπορεί να υπάρχουν παράπονα να τα εκφράσετε και θα ζητήσουμε συγνώμη, όχι αντιδρώντας για κάποιο λάθος ή κάποιο παράπονο, να μην συμμετέχουμε. Και να μην πλησιάζουμε καθόλου στο σύλλογο.

Επίσης θα ήθελα με πάρα πολύ αγάπη να απευθυνθώ στους νέους μας στη νεολαία του χωριού μας ακόμα και σ' αυτούς που κατάγονται από την Αγία Γαλήνη, ας δείξουν λίγη ευαισθησία, ας δείξουν λίγη αγάπη στο χωριό τους ή στο χωριό των γονιών τους, συμμετέχοντας και αυτοί στις εκδηλώσεις μας δεν είναι κακό. Ελπίζω να μην σας κούρασα. Σας ευχαριστώ.

Με πάρα πολύ αγάπη
Μηναδάκης Χρήστος
Αντιπρόεδρος

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΟΝΤΕ ΘΑ ΣΜΙΞΟΥΝΕ

Με αφορμή την επίσκεψη κάποιας παρέας από την Κρήτη και συγκεκριμένα του Γιάννη Μ. Χριστοφάκη και δύο συναδέλφων του «Ο.Τ.Ε.» για επαγγελματικούς λόγους στην Αθήνα, δεν χάσαμε την ευκαιρία να μαζευτούμε στον σύλλογο και να περάσουμε μια πραγματικά αξέχαστη Αγιογαληνιώτικη βραδιά.

Κάποιο βράδυ λοιπόν στις αρχές του Απριλίου δεν θέλαμε και πολύ με ένα απλό τηλεφώνημα βρεθήκαμε στο σύλλογο εκτός των προαναφερθέντων οι Μηναδάκης Χρήστος, Μηναδάκης Μηνάς, Παπαγιαννάκης Νίκος, Παπαδογιάννης Νίκος, Μπαγουράκης Γιώργος.

Μαντολινό έπαιξαν οι Μηναδάκης Χρήστος και ο συνάδελφός του Γιάννης.

Το γλέντι ξεκίνησε με την μαντινάδα.

*Οι φίλοι όντε θα σμίξουνε
η γης αναδακριώνει
και τα βουνά ραϊζουνε
κι θάλασσα φουσκώνει.*

Το τι έγινε στη συνέχεια το φαντάζεστε, οι καλοί μεζέδες, το καλό κρασί, οι ωραίοι σκοποί του μαντολίνου, οι ωραίες μαντινάδες από όλους δεν μας άφηναν να το διαλύσουμε παρ' ότι ήταν καθημερινή και την επομένη είχαμε όλοι τις δουλειές μας. Καθίσαμε μέχρι τις 2 περίπου.

Τέτοια πρέπει να επαναλαμβάνονται.

Μηναδάκης Χρήστος.

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Με αφορμή ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, από τον Φ. Μαυρογιώργη, σχετικά με τα ναρκωτικά, θα ήθελα κι εγώ

με τη σειρά μου να αναφερθώ σ' αυτό το τεράστιο πρόβλημα που ταλανίζει την κοινωνία μας, ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες.

Τα αίτια του συγκεκριμένου προβλήματος είναι σε όλους μας σίγουρα λίγο πολύ γνωστά: περιέργεια, μίσηση, καταναλωτισμός, ανεργία, αδιαφορία της οικογένειας, έλλειψη ειδικευμένου διδακτικού προσωπικού στα σχολεία, πολιτική κρίση, τα Μ.Μ.Ε. τα οποία πολύ συχνά μεταδίδουν μηνύματα διαφορετικά από κείνα που θα' πρεπε, κοινωνικές διακρίσεις, κακά λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και η τάση αντίδρασης των νέων προς το κατεστημένο, είναι ορισμένες από τις αιτίες που οδηγούν το νεαρό άτομο στην άσχημη αυτή συνήθεια της χρήσης των ναρκωτικών.

Αυτό που αμφισβητείται από ορισμένους, είναι εάν συνέπειες ενός χρήστη ναρκωτικών είναι σε όλους μας γνωστές. Ας δούμε λοιπόν ορισμένες από αυτές.

Κατ' αρχήν, αλλοιώνεται και παραμορφώνεται η προσωπικότητα του ατόμου και αυξάνεται η εγκληματικότητα, η οποία εκδηλώνεται με ποικίλους τρόπους (εκβιασμούς, ληστείες, βιασμούς). Απομονώνονται κοινωνικά, αφού όλοι έχουμε την τάση να περιθωριοποιούμε τους χρήστες και να μην τους δίνουμε μία δεύτερη ευκαιρία για συμμετοχή στη ζωή. Χάνουν την ελευθερία σκέψης λόγου και έκφρασης και η συνειδησή τους δεσμεύεται από τις τοξικές ουσίες, οι οποίες δεν τους επιτρέπουν να πράξουν κατά βούληση. Ευνόητο είναι ότι και κανένας εργοδότης δεν θα εμπιστευθεί τη θέση εργασίας που προσφέρει σ' έναν χρήστη ναρκωτικών, εφ' όσον τον θεωρεί ανεύθυνο και ανώριμο. Επίσης, αποστασιοποιούνται και απέχουν από κάθε δημοκρατική λειτουργία και θεσμό αφού η κριτική τους ικανότητα με τον καιρό αφανίζεται και χάνουν την ελευθερία να κάνουν αυτό που έχουν χρέος να πράξουν απέναντι στην κοινωνία και το συνάνθρωπο τους.

Επιπλέον, η σταδιακή μείωση της μνήμης, οι παραισθήσεις, οι γενικές λοιμώξεις και ο αργός θάνατος είναι μερικά άλλα εξ' ίσου έντονα συμπτώματα ενός χρήστη ναρκωτικών.

Γι' αυτό νέε πρόσεξε! Μην επιτρέψεις σε κανέναν να σε οδηγήσει στην κατηφόρα της εξάρτησης. Η απόφαση για τη ζωή σου είναι δική σου. Πριν από κάθε σου βήμα σκέψου τις συνέπειες τις πράξεις σου, φέρσου ώριμα.

Ευχαριστώ
Μαρία Κακέπη

ΜΑΡΤΙΟΣ '97

Ιδρύθηκε σωματείο, πολιτιστικού και κοινωνικού ενδιαφέροντος με την επωνυμία «ΟΙ ΝΟΤΙΕΣ» της Κρήτης, με έδρα την Αθήνα. Ένα σωματείο «Κίνημα» με ευαισθησίες για τα κοινά και τα καθημερινά προβλήματα που αφορούν μια παραμελημένη κοινωνία.

Πολιτισμός δεν είναι μόνο η αναφορά στην πολιτιστι-

κή μας κληρονομιά, στις παραδόσεις και τις αξίες της, στον εορτασμό επετείων, ιστορικών κ.λ.π.

Πολιτισμός είναι και να πραγματώνεις το παράδειγμά τους, στις αξίες, ηθικές, πνευματικές, σε αρχές που ο σημερινός άνθρωπος βρίσκεται αδύναμος ν' αντισταθεί στην αθλιότητα, χυδαιότητα, την ευτέλεια που κατακλύζεται καθημερινά.

Αντίδραση - Παρέμβαση στην πολιτιστική και κοινωνική μας ζωή με σκοπό την αναβάθμισή της.

Ελπίζουμε στη συνεργασία με σωματεία, με τις ίδιες ευαισθησίες για δυναμικές παρεμβάσεις στους ιθύνοντες πάσης φύσεως.

Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι 9μελές με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Ευαγγελία Κουβίδου
Αντιπρόεδρος: Μάχη Μηναδάκη
Γραμματέας Α': Αθηνά Καρτάλου
Γραμματέας Β': Γεωργία Σπανουδάκη
Ταμίας: Καίτη Λινοξυλάκη
Μέλη: Χρυσούλα Τσακίρη, Μαρία Κασσωτάκη, Καίτη Βογιατζάκη, Μαρίκα Αποστολάκη

Εξελεγκτική Επιτροπή:

Ρένα Καρτάλου - Μαρία Μπαντινάκη

Ευαγγελία Κουβίδου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Αγία Γαλήνη 31 Μαρτίου 1997

Αριθ. πρωτ. 185

Προς Υπουργείο Πολιτισμού
Γενική Δ/ση Πολιτιστικής Ανάπτυξης
Δ/ση Λαϊκού Πολιτισμού
Τμήμα Νεοτέρων Μνημείων
Αθήνα
Κοιν. 7η Εφορεία Νεοτέρων Μνημείων
Ηράκλειο

Ένα ακόμα παραδοσιακό παλιό σχολείο, γεμάτο όμως μνήμη για τους κατοίκους της περιοχής, μεταμορφώνεται σε μουσείο που θα στεγάσει ένα σημαντικό τμήμα της Ιστορίας του τόπου μας. Πρόκειται για το παλιό Δημοτικό Σχολείο της Αγίας Γαλήνης, οι εργασίες ανάπλασης του οποίου ολοκληρώνονται σύντομα και θα λειτουργήσει ως λαογραφικό μουσείο.

Αισθανόμαστε την υποχρέωση να εκφράσουμε δημοσίως τις ευχαριστίες μας στην 7η Εφορεία Νεοτέρων μνημείων και ιδιαιτέρως στην Προϊσταμένη της κ. Χρυσούλα Τζομπανάκη, αρχιτέκτονα - μηχανικό αρχαιολόγο για το προσωπικό ενδιαφέρον της στην ανάπλαση του κτιρίου. Σε χρόνο ρεκόρ έγινε ο χαρακτηρισμός του με-

τά από αίτησή μας, ως διατηρητέο μνημείο. Οι εργασίες ανάπλασης άρχισαν αμέσως με την προσωπική επίβλεψη της κ. Τζομπανάκη και δαπάνες της υπηρεσίας της και ήδη το κτίριο είναι σχεδόν έτοιμο.

Ενέργειες όπως αυτή δείχνουν την απέραντη αγάπη και αφοσίωση της κ. Χρ. Τζομπανάκη στο δύσκολο έργο που έχει αναλάβει για διάσωση, διατήρηση και ανάδειξη των μνημείων του τόπου μας ως ζωντανούς μάρτυρες του νεοτέρου πολιτισμού μας.

Η λειτουργία στο χώρο αυτό του λαογραφικού μουσείου αποτελεί σταθμό στην ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής μας και οφείλεται αποκλειστικά στο ζήλο και στο ενδιαφέρον της 7ης Εφορείας Νεοτέρων Μνημείων και στην Προϊσταμένη της τους οποίους θερμά ευχαριστούμε.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Γαλήνης
Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ

Ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου
Αγίας Γαλήνης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΖΑΝΑΚΗΣ

Μετακομιδή Ιερών Λειψάνων των Τεσσάρων Μαρτύρων στην Αγία Γαλήνη - Ρεθύμνου

Το Σάββατο του Πάσχα, 3 Μαΐου 1997 και ώρα 8:30 το πρωί, θα γίνει μετακομιδή Ιερών Λειψάνων των 4ων Μαρτύρων εις την Αγία Γαλήνη και μόνιμη εναπόθεση στον Ιερό Ναό Τους, της κωμοπόλεως.

Θα τελεστεί Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και στη συνέχεια περί ώρα 11:00 θα γίνει Λιτάνευση των Ιερών Λειψάνων από τους κεντρικούς δρόμους της κωμοπόλεως.

Η Μετακομιδή των Ιερών Λειψάνων θα γίνει από την Ιερά Μητρόπολη μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΜΠΗΣ ΚΑΙ ΣΦΑΚΙΩΝ
ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ
ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ 21/4/97

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΠΡΟΣ

Τ.....
.....
.....

Σας προσκαλούμε να τιμήσετε με την παρουσία σας τις εορταστικές εκδηλώσεις, που θα γίνουν στην Αγία Γαλήνη Ρεθύμνου, το Σάββατο του Αγίου Πάσχα, 3 Μαΐου

1997, με την ευκαιρία της μετακομιδής Ιερών Λειψάνων εκ των Αγίων Τεσσάρων Μαρτύρων εις τον Ιερό Αυτών Ναό της Κωμοπόλεώς μας, τα οποία και θα παραμείνουν μόνιμα σ' Αυτόν.

Συνημμένα σας επισυνάπτομε το επίσημο Πρόγραμμα.

Με ευχές και ιδιαίτερη τιμή

**Ο Μητροπολίτης
Λάμπης και Σφακίων
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ**

**Ο εφημέριος της Ενορίας
Παναγιώτης Γιασαφάκης
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Γιάννης Βεργαδής**

Η πρόσκληση ισχύει για δύο (2) άτομα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΜΑΙΟΥ 1997

Ώρα 8:30 π.μ. Υποδοχή των Ιερών Λειψάνων προ του Ιερού Ναού Αυτών, Θ' ακολουθήσει Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Ώρα 11:00 π.μ. Λιτάνευσις των Ι. Λειψάνων δια των Κεντρικών οδών της Κωμοπόλεως.

Ώρα 12:00 μ.μ. Επίσημον γεύμα.

ΛΕΖΑΝΤΕΣ

Ο πατήρ Παναγιώτης Γιασαφάκης στην είσοδο κάτω από την εικόνα των 4 μαρτύρων στην Αγία Γαλήνη. Περιμένει να υποδεχτεί τον «Υψηλό επισκέπτη». Είναι ιερέας από 7/1/1957. Ας μνημονεύσουμε τους προκατόχους του.

- 1) Τον παπά Μιχάλη από Αποδούλου
- 2) Τον Ιωάννη Πετρακάκη (με τα πολλά παιδιά)
- 3) Τον παπά Γαβριήλ (ιερομόναχο στην Μονή Οδηγητρίας)

Αποψη του ναού με την Μπάντα του Ναυτικού έτοιμη να υποδεχτεί τα «Ιερά Οστά».

Ο Υψηλός Επίσημος ανεβαίνει τα σκαλιά της Αγοράς βασταζόμενος από τον Μελαμπιανό παπά Βαγγέλη Τσουρδαλάκη. Πίσω ακολουθεί ο σεβασμιότατος Επίσκοπος Λάμπης και Σφακίων κ. Ειρηναίος.

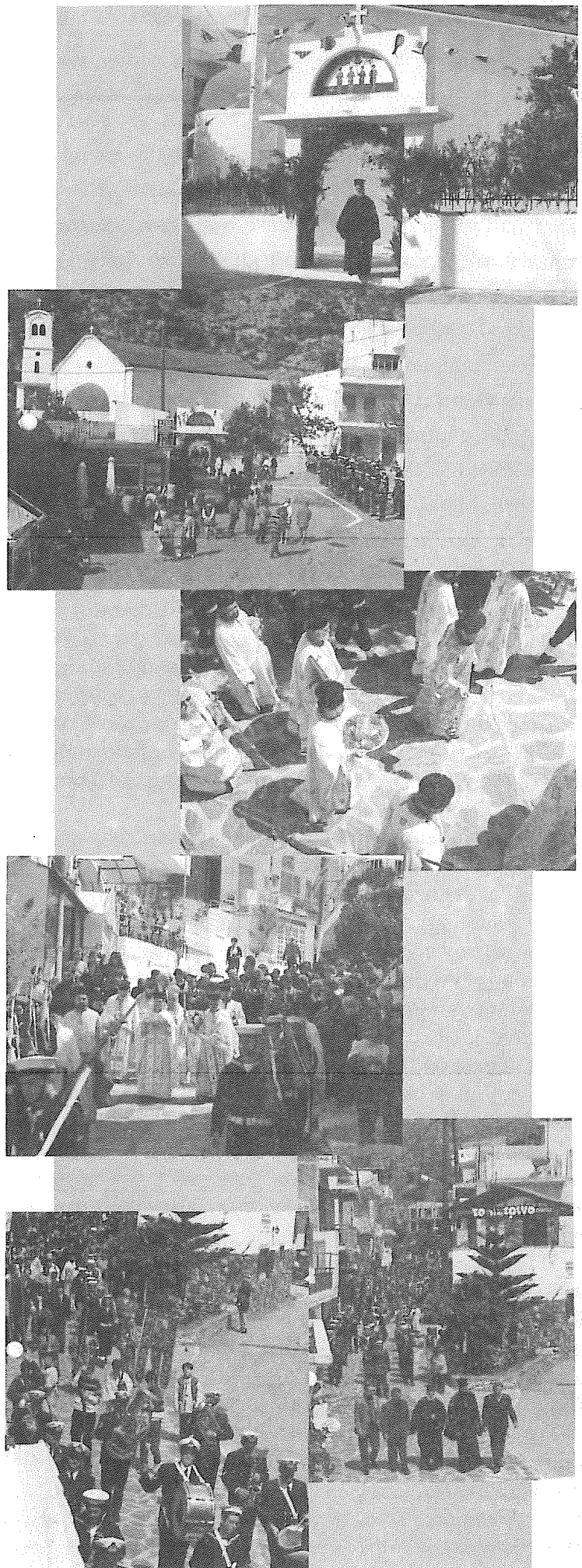
Στρατός, κλήρος και λαός συνοδεύουν τον «Μεγάλο Επίσημο». Διακρίνονται οι εκκλησιαστικοί επίτροποι Εμμ. Χριστοφάκης και Γιώργης Παπαδογιάννης.

Η περιφορά τελειώνει. Είχε ακολουθήσει την διαδρομή καφενείο Μιχ. Τρουλλινού, Λονκουμά, Πλατεία, Αγορά, Ταχυδρομείο, στροφή Καπαρού, ΟΤΕ.

Στην φωτογραφία έξω από το πέτρινο του Γιάννη Πετρακάκη, εγγονού του παπά.

Διακρίνεται η φιλαρμονική, τα λάβαρα, το τιμητικό άγημα και οι ψάλτες Μύρων Ρυακιωπάκης και Αντώνης Κασωτιάκης.

Και παραπάνω στο μέσον ο παπά Παναγιώτης, με τον πρόεδρο κ. Βεργαδή, τον Π. Παπαδογιάννη, τον εκπρόσωπο του λιμ. ταμείου Γιώργη Μπαντινάκη και τον ανδρo Ζαχαρία Χωρλιαφάκη.
(Φωτογρ. ΠΠΓ - Επιμέλεια ΦΧΜ)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

Του Εμμανουήλ Χ. Αυγουστάκη
Φιλολογού τ. Λυκειαρχή

Πέρασαν ήδη εκατόν εβδομήντα τρία χρόνια. Η μνήμη όμως σε συνεργασία με τη φαντασία κινούμενες από το χρέος αγωνίζονται δυναμικά να αναπαραστήσουν το τερατούργημα της αξέχαστης τραγωδίας. Πρωταγωνιστής - θύτης ο Μεχμέτ πασάς και οι συν. αυτό. Σκηνικό η δοξασμένη και πανέμορφη τώρα κεντρική πλατεία των τεσσάρων νεομαρτύρων με τη μεγάλη πόρτα και τα πέριξ. Θεατές: Ούλοι Τούρκοι και Ρωμηοί. Έτσι έλεγε το φερμάνι - διαταγή του αιμοσταγή Μεχμέτ πασά: «Αύριο το πρωί (27 Οκτωβρίου 1824, ημέρα Τρίτη) θα σφάξουν στη Μεγάλη Πόρτα τέσσερις γκιαούρηδες. Θα γίνουν κι άλλα περίεργα και διάφορες γελωτοποιίες. Οι λαδομαγαζέδες και τα καταστήματα θα' ναι σφαλιχτοί. θά' ρθουν ούλοι Τούρκοι και Ρωμηοί στο θέαμα».

Και αν δεν είχαμε καμιά άλλη μαρτυρία για το ποιόν των Τούρκων, μόνη αυτή η διαταγή και η εκτέλεσή της θα ήταν ικανές να πιστοποιήσουν το γιατί οι 4 νεομάρτυρες ακολούθησαν την οδόν του μαρτυρίου και γιατί ο Ελληνικός λαός και σύσσωμο το Έθνος οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή εγρήγορση ψυχολογική και να προετοιμάζεται για πόλεμο.

«Αν θέλομε ειρήνη, πρέπει να προετοιμαζόμαστε για πόλεμο», είπε ένας σοφός πολιτικός.

Ό,τι όμως για τον αντίχριστο πασά ήτο «γελωτοποιία» και «θέαμα» για τους νεομάρτυρες ήτο η κορύφωση του δράματος, που είχε τις πηγές και τις ρίζες του στον ιδιαίτερο τόπο γέννησης και τον τρόπο ανατροφής και διαπαιδαγώγησης των συγχρόνων Προμηθέων - Θυμάτων του δράματος.

Στη βόρεια πλαγιά του γήλοφου Βουβάλα και σε υψόμετρο 650 μ. κείται η γενέτειρα των 4 νεομαρτύρων, οι Μέλαμπες. Ηλιολουσμένη, αναζωογονείται συνεχώς από τα μύρα των αυτοφυών βοτάνων της γης της και των νοτίων κλιτύων του θεϊκού βουνού Ψηλορείτη, του κέρδους και των κοιλάδων και ρεματιών, που απλώνονται ανάμεσα στη Βουβάλα και τα δυο βουνά.

Μέλαμπες όμορφο χωριό, που πάντα ο ήλιος λάμπει κι αστράφτουν και μοσχοβολούν δένδρα, βουνά και κάμποι. Φυσική λοιπόν πανδαισία και καθαριότητα. Παράλληλα με τις φυσικές καλλονές και ιδιαιτερότητες και τη σωστή και επαρκή βιολογική ακμή είναι και η πνευματική και ψυχική δόμηση. Δεν γνωρίζουμε, βέβαια, πως ανέθρεψαν οι γονείς Βλατάκηδες τα παιδιά τους, γιατί λείπουν τα άμεσα στοιχεία. Όμως «το δένδρο από τους καρπούς του γνωρίζεται». Επομένως οι απευδέστεροι πληροφοριοδότες - γνωμοδότες είναι οι τέσσερις μάρτυρες. Υγιές λοιπόν περιβάλλον, ορθολογική διατροφή σώματος και

ψυχοπνευματικού είναι. Να οι βάσεις στηρίξης των νεαρών 4 μαρτύρων. Και τα αποτελέσματα αντίστοιχα και ανάλογα.

Η χρονολογία γεννήσεως των ιστορουμένων Αγίων είναι άγνωστη. Η θρησκεία μας θεωρεί γενέθλια ημέρα όλων των Αγίων εκείνων του μαρτυρίου τους ή της επίσημης αγιοποιήσεώς τους. Ημέρα λοιπόν γεννήσεως τους θεωρείται η 28 Οκτωβρίου 1824.

Οι τέσσερις νεομάρτυρες ήσαν κρυφοί χριστιανοί. Έγγαμοι με παιδιά. Εφάρμοζαν τα θρησκευτικά καθήκοντά τους με τους συγχωριανούς τους κρυφά στο ξωκλήσι του Προφήτη Ηλία. Η σκέψη, που τους βασάνιζε, ήταν με ποιο τρόπο θα έσωζαν τους κατοίκους της περιοχής από τις επιδρομές, τις βιαιοπραγίες και το θάνατο. Προσποιούνται γι' αυτό το λόγο τους μωαμεθανούς, στους οποίους ομολογούν ότι ασπάζονται το Μωαμεθανισμό και ότι θα είναι πιστοί υπήκοοι και συνεργάτες τους. Με το προσωπίο αυτό κερδίζουν την εμπιστοσύνη των τούρκων. Πληροφορούνται τα μυστικά τους. Όπως έκαναν και οι Κουρμούληδες της Μεσαράς και πολλοί άλλοι. Σταματούν οι επιδρομές κατά των Μελάμπων. Σώζουν πολλούς από το θάνατο. Ανοικοδομείται το χωριό, το οποίο είχε κάψει προηγουμένως ένας Αγάς, επειδή δεν του επέτρεψαν να αρπάξει την καλύτερη γυναίκα. Οι κάτοικοι μάλιστα τον κυνήγησαν με τις πέτρες, τον πρόφτασαν στην τοποθεσία Μελισσουργάκι, φεύγοντας με το μουλάρι του όπου και τον εθανάτωσαν. Για αντίποινα οι Τούρκοι κάνουν επιδρομή νύκτα στο χωριό, συλλαμβάνουν 70 άτομα και τα φονεύουν δια μαχαίρας. Στη συνέχεια καίουν τις Μέλαμπες. Η παράδοση λέει ότι τις έκαψαν επτά φορές, γιατί οι κάτοικοί της δεν ανέχονταν να θίγουν την τιμή και την αξιοπρέπειά τους οι αγαρινοί. Δεν υπάρχει όμως τίποτε κρυφό, που να μην έλθει στο φως. «Ουδέν κρυπτόν, ο ου φανερόν γεννήσεται». Το ίδιο συνέβη και με τους φωτοστεφανωμένους 4 μάρτυρες. Κατά την επανάσταση του 1821 επαναστατεί και η Κρήτη. Οι 4 μάρτυρες μαζί με τους άλλους αμαρτωλούς και κλέφτες της ενάνδρου Κρήτης παίρνουν τα όπλα και μάχονται ήρωικά κατά των κατακτητών. Κατά την είσπραξη όμως της δεκάτης και των άλλων φόρων αποκαλύπτονται ότι είναι χριστιανοί. Πετούν τότε το προσωπίο ευθαρσώς. 3 - 4 μήνες προ του μαρτυρίου τους (ίσως Ιούλιο) συλλαμβάνονται και μετάγονται στο Ρέθυμνο. Όταν έβγαιναν από το χωριό, σταμάτησε ο ένας, έβγαλε τα υποδήματά του, τα έδωσε στον αναδεκτό - φιλιότσο του λέγοντας «πάρε τα παιδί μου, εγώ δεν τα χρειάζομαι πλέον». Στο σημείο αυτό, που είναι η είσοδος του χωριού έκτισαν οι ευσεβείς Μελαμπιανοί τον περικαλλή ομώνυμο ναό, όπου δοξάζεται η μνήμη και η αυτοθυσία των εκλεκτών παιδιών του. Και οι Αγιογαληνιώτες, διαπνεόμενοι από τα ίδια συναισθήματα, έκτισαν στην Αγία Γαλήνη οίκον προσευχής, αντάξιο της θυσίας των τεσσάρων νεομαρτύρων.

Μετά δωδεκάωρη πορεία φθάνουν στην πρωτεύουσα του νομού. Φυλακίζονται σιδηροδέσμοι σε δυο υγρές και σκοτεινές αποθήκες, που εντοπίζονται στο σημερινό τε-

λωνείο, πίσω από το λιμάνι της πόλεως, στο βόρειο μέρος, όπου υπάρχει λοφίσκος σε μορφή φρουρίου. Εκεί αλυσοδεμένοι ανέχτηκαν με αντοχή και καρτερία το δράμα τους επί 3 - 4 μήνες.

Η θρησκευτική και πατριωτική φλόγα, που έκαιε στις ψυχές των 4 θεοφόρων νεομαρτύρων, εγρανίτωσε τις καρδιές και τα σώματά τους. Μετατράπηκε σε θυελλώδη τρικυμία, της οποίας τα κύματα έκαμαν κουφωλίθι τη θηριωδία του Τούρκου διοικητή του Ρεθύμνου και απέδειξαν για μια ακόμη φορά πως «η μεγαλοσύνη στα έθνη δε μετριέται με το στρέμα. Με της καρδιάς το πύρωμα μετριεται και με αίμα». Απόδειξη Ο Μεχμέτ πασάς άλλοτε τους υπόσχεται πλούτη, τιμές, αξιώματα, άλλοτε τους μαστιγώνουν οι δήμοί του, τους αφήνουν νηστικούς και διψασμένους, για να κάμψουν το φρόνημά τους.

Σαν είδεν ο πασάς τα λόγια του, πως πήγαιναν χαμένα και πως τα παίρνει ο άνεμος και χάνονται ένα - ένα, υπογράφει απόφαση την 27 Οκτωβρίου 1824 της θανατικής ποινής των μελλοθάντων. Την τελευταία νύκτα οι 4 ακρογωνιαίοι λίθοι του θρησκευτικού και εθνικού μας οικοδομήματος είχαν επίσκεψη 4 αγγέλων λαμπροφορέμων και με ένα ο καθένας τους στεφάνι στο χέρι. «Μας έστειλε ο Χριστός να σας αναγγείλουμε ότι τελείωσαν τα μαρτυρία σας, από αύριο θα αναπαύεστε κοντά Του αιωνίως. Μη δειλιάσετε λοιπόν, γιατί θα λάβετε τον στέφανον της αθανασίας».

Με την ανατολή του ηλίου της 28ης Οκτωβρίου 1824 τους έβγαλε από τη φυλακή υβρίζοντας και κακοποιώντας τους οι δήμοι, τους ρώτησεν ο τύραννος για τελευταία φορά, αν θέλουν να αρνηθούν την πίστη τους και να σώσουν τη ζωή τους. Οι τελευταίες αυτές σκηνές διαδραματίζονται στη Μεγάλη Πόρτα. Ακλόνητοι απαντούν «Χριστιανοί εγεννηθήκαμεν και Χριστιανοί θα αποθάνομεν».

Για να κλονίσουν την πίστη των Χριστιανών, διαπόμπευαν τους ήρωές μας. Τους περιέφεραν στην πόλη σπρώχνοντας και μαστιγώνοντάς τους. Κατόπιν τους οδήγησαν στον τόπο της εκτελέσεως. Σύμφωνα με την παράδοση τους κρέμασαν ζωντανούς στον εκεί πλάτανο. Την Τρίτη ημέρα τους αποκεφάλισαν στο σημείο, που είναι κτισμένος ο ευκτήριος οίκος τους. Το μαχαίρι του αποκεφαλισμού τους βρίσκεται στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου, στην Σπλάντζια των Χανίων. Το μαχαίρι αυτό πήγε ο δήμιος στο σπίτι του, το σκούπισε μ' ένα πανί, το άφησε και πήγε στο καφενείο. Κατά την απουσία του η τυφλή μητέρα του εξύπνησε, έπιασε το πανί και σκουπίστηκε. Αμέσως άνοιξαν τα ματιά της. Όταν επέστρεψε ο γιος της, την είδε να βλέπει. Σε ερώτησή του, πως έγινε αυτό, του απάντησε ότι μόλις σκουπίστηκε με το αιματοβαμμένο πανί ανέβλεψε. Της εγνωστοποίησε πως με το μαχαίρι αυτό έσφαξε 4 Χριστιανούς. Εκείνη του είπε ότι ήσαν Άγιοι και τον παρότρυνε να γίνουν Χριστιανοί. Και πράγματι έγιναν. Πρώτο θαύμα. Μετά την εκτέλεση των Αγίων, εφύλασαν οι στρατιώτες και δεν επέτρεπαν σε κανένα να πλησιάσει. Τέσσερις λαμπάδες άυλες έκαιαν οληνυκτίς

κοντά τους. Γι αυτό επέστευσαν οι Χριστιανοί, πως οι αποκεφαλισθέντες είχαν αγιαστική χάρη. Δεύτερο θαύμα. Οι Χριστιανοί εξήτησαν τα σώματά τους να τα ενταφιάσουν, αλλά ο πασάς τους έδωξε αγρίως. Κι επρόσθεσεν ότι όχι μόνο δεν παραδίδει τα σώματα στους γκιαούρηδες αλλά θα τα αφήσει να διαλυθούν και θα πετάξει τα οστά τους στη θάλασσα. Διαψεύστηκε όμως. Όχι μόνο δεν αποσυντέθηκαν τα άγια σώματα, αλλά διατηρήθηκαν νωπά, όπως ήσαν την ώρα της σφαγής, τα δε λείψανά τους φυλάσσονται στην ομώνυμη εκκλησία του τόπου της σφαγής τους και οι Χριστιανοί προσέρχονται και προσκυνούν τα Άγια λείψανα και την εικόνα τους. Τρίτο θαύμα αυτό. Αφού είδεν ο πασάς ότι παρέμεναν αναλλοίωτα και για να μη γελοιοποιηθεί και για να μη γίνει θέαμα ο ίδιος, παραδίδει τα 4 σώματα στους Χριστιανούς. Εκείνοι τα μεταφέρουν στο χωριό Περιβόλια, όπου σώζεται ο τάφος τους. Εδώ συνέβη το 4ο θαύμα: Το μονάκριβο παιδί κάποιας μητέρας είχε αποθάνει λίγο πριν μεταφερθούν τα σώματα των μαρτύρων. Οι γιατροί δεν μπόρεσαν να της το σώσουν. Μόλις πληροφορήθηκε η άτυχη μάνα τον ερχομό των 4 μαρτύρων, έτρεξε, γονάτισε μπροστά τους και με ακλόνητη πίστη παρακάλεσε: «Άγιοι μάρτυρες, που σας έσφαξαν για την αγάπη του Χριστού μας, πιστεύω ότι έχετε τη χάρη να Τον παρακαλέσετε να χαρίσει τη ζωή στο παιδί μου, είναι η μόνη μου ελπίδα και δεν έχω άλλον στον κόσμο». Αμέσως ένα σύννεφο εσκέπασε το σπίτι όπου ήτο το παιδί. Κατόπιν μπήκαν μέσα και το είδαν αναστημένο. Χαρά και αγαλλίαση περιέλουσε τους παρόντες και εδόξασαν τους Αγίους Τέσσερις Νεομάρτυρες. Τα ονόματα ήσαν: Αγγελής και Μανουήλ αδέρφια, και Γεώργιος και Νικόλαος πρώτα ξαδέρφια:

«Δις δύο Μάρτυρες εχθρόν καθελόντες
εις ουρανούς ανέδραμον τροπαιούχοι».
(Συναξάρι)

Η συνείδηση του ευγνώμονος ρεθυμνιακού λαού τους εόρτασε Αγίους του ήδη από τις 28 Οκτωβρίου 1837.

Η επίσημη Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη Αγιοποίησης των Αγίων Τεσσάρων Μαρτύρων έγινε στις 29 Αυγούστου 1977.

Όσα ιστόρησε ο γράφας πιο πάνω, είναι χορηγία και ευλογία των Αγίων Τεσσάρων Νεομαρτύρων, γιατί η ψυχολογική, η διανοητική και πρακτική δομή των άριστων αυτών τέκνων των Μελάμπων, της Κρήτης και όλου του Χριστιανικού κόσμου συγκεφαλαιώνονται στη συνισταμένη: Χριστιανισμός - Ελληνισμός - Ελευθερία - Δικαιοσύνη - Αρετή. Αυτές τις ακατάλυτες αξίες έχει αφομοιώσει και συνυφάνει με το είναι του ο Ελληνισμός, γι' αυτό έχει επιζήσει και μεγαλουργήσει παρά τους μύριους κινδύνους, που έχουν απειλήσει τον Χριστιανισμό και τον Ελληνισμό στο πέρασμα των αιώνων, με την επίγνωση ότι:

«Θέλει αρετήν και τόλμην η Ελευθερία».

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Γαλήνης
Ιωαν. Ν. Βεργαδής

Ο επισημότερος επισκέπτης έφθασε και θα μείνει για πάντα στην Αγία Γαλήνη

Μ' αυτά τα λόγια, ο σεβασμιότατος επίσκοπός μας κ. Ειρηναίος εμπιστεύθηκε στο ποίμνιό του, ένα κομματάκι από τα άγια κόκαλα ενός των 4 μαρτύρων. Δεν γνωρίζουμε ποιου ακριβώς.

Το χωριό μας έζησε μια από τις λαμπρότερες ημέρες της ιστορίας του. Τον υψηλό επισκέπτη, περίμεναν να υποδεχτούν όλοι οι χωριανοί, αφού δεν ανήκει σε καμιά παράταξη, με επικεφαλής τον πρόεδρο και το Κοιν. Συμβούλιο.

Η μπάντα του Ναυτικού ήταν παρατεταμένη για να αποδώσει τις δέουσες τιμές. Η εκκλησία ήταν διαφνοστεφανωμένη. Η εικόνα πάνω στην πόρτα του αυλόγυρου είχε τοποθετηθεί την προηγούμενη μέρα. Την είχε ζωγραφίσει ο χωριανός μας αγιογράφος Μανώλης Παπαγιαννάκης. Ήταν η εικόνα των 4 Μαρτύρων.

Με μίγμα κρόκου αυγού, ξυδιού και χρωμάτων έγινε το θαυμάσιο αυτό έργο. Η αγωνία είχε φθάσει στο κατακόρυφο.

173 χρόνια μετά το μαρτύριο, που έγινε στις 28/10/1824, το ιερό κοκαλάκι, θα ερχόταν να μείνει για πάντα, ίσως στην πρώτη εκκλησία των 4 Μαρτύρων.

Στην εκκλησία που για χάρη τους είχε κτισθεί πριν από 85 χρόνια.

Στο πλήθος που περίμενε, ήταν και οι τρισέγγονες ενός των Μαρτύρων, του Εμμανουήλ Βλατάκη. Ήταν η σεβάσμια γερόντισσα Παγώνα Παπαδομιχέλακη, σύζυγος Νικ. Τρουλλινού και η Κούλα Μπαντινάκη. Μπορώ να αναλογιστώ την συγκίνησή τους.

Επιτέλους η πομπή των αυτοκινήτων έφθανε.

Τον «Υψηλό επισκέπτη» συνόδευε ο κλήρος με επικεφαλής τον σεβασμιότατο Ειρηναίο.

Τι άραγε να ένοιωθε η ψυχή του, βλέποντας από ψηλά τους απογόνους και συγχωριανούς του, (είναι οι Αγιογαληνιώτες συγχωριανοί του αφού η πλειοψηφία είναι Μελαμπιανοί) να τον υποδέχονται μετά βαιών και κλάδων και να του παραχωρούν για παντοτινή κατοικία τον μητροπολιτικό ναό;

Το αίμα που έχυσε στην Μεγάλη Πόρτα του Ρεθύμνου για την πανανθρώπινη χριστιανική πίστη, ασφαλώς δεν πήγε χαμένο.

Η ψυχή του Μάρτυρα φτερούγισε. Ήταν κάλεσμα των Ουρανών, μέσω του σεβασμιότατου Ειρηναίου, να έρθει το κοκαλάκι, από την Μονή Αρκαδίου στην Αγία Γαλήνη. «Οι ουρανοί είναι μαζί μας» γι' αυτήν μας την ενέργεια τόνισε χαρακτηριστικά ο σεβασμιότατος στην ομιλία του.

Μετά την λειτουργία ο κόσμος προσκύνησε το άγιο λείψανο και επακολούθησε περιφορά του από την πλατεία και την «αγορά». Ο πατήρ Παναγιώτης Γιασαφάκης είχε το «γενικό πρόσταγμα» ενώ ο Μελαμπιανός πατήρ Ευάγγελος Τσουρδαλάκης κρατούσε με τον δέοντα σεβασμό τον μεγάλο τιμώμενο.

Ο πεντάγγονος του μάρτυρα Εμμανουήλ, ο μικρός Κωστής Βλατάκης μαζί με τους Θανάση Μαυρόκωστα, Γιώργο Μηνάδακη, Μανώλη Μακράκη, Κωστή Νικηφοράκη, Χρήστο Μαυρογιώργη και Δημήτρη και Κώστα Γιασαφά-

κη σήκωναν τα λάβαρα και τις εικόνες.

Βλέποντας το πλήθος με τον υψηλό επισκέπτη, μου ήρθαν στον νου οι στίχοι του φυλακισμένου ποιητή:

«Έκατσε και μαρτύρησε, για να μας δείξει ότι, για την ιδέα του κανείς, αξίζει να πεθαίνει.

Σαν διαλαλεί την λευτεριά, το δίκιο, την ισότητα...

...Μια και ο σπόρος ρίχτηκε, φυτρώνει και πληθαίνει».

Για την ιστορία αξίζει να γίνει μνεία των ψαλτών, Μύρωνος Ρυακιωτάκη, Χ. Μπαγιαρτάκη, Εμ. Τρουλλινού και του αειθαλούς Αντώνη Κασωτάκη που μισό αιώνα τώρα άδει στους 4 Μάρτυρες.

Μετά το πέρας της περιφοράς και την ομιλία του σεβασμιότατου ο υψηλός επισκέπτης αναπαύεται για πάντα στην οικεία του, που είναι ο ναός των 4 μαρτύρων.

Η δε Κοινότητα με την εκκλησία, μερίμνησαν για τις υλικές ανάγκες των ξένων προσκεκλημένων και παρέθεσαν γεύμα στην ταβέρνα ΒΟΖΟΣ και ΖΕΦΥΡΟΣ στο λιμάνι.

Αν αναλογισθούμε, ότι πριν από 1500 και, χρόνια, δηλαδή το 450 η αυτοκράτειρα Ευδοκία έκτισε την Παναγία την Αγία Γαλήνη, ότι πριν ένα αιώνα έκτισαν τους 4 Μάρτυρες και ότι πριν 5 χρόνια την Αγία Παρασκευή, βλέπουμε ότι δια μέσου των αιώνων διατηρείται η χριστιανική πίστη.

Αυτή η πίστη θα έχει πραγματική αξία, εάν μετατρέπεται σε έργα, και εφόσον «δεν γνωρίζει η αριστερά τι ποιεί η δεξιά».

Ο υψηλός επισκέπτης θα αναπαύεται ήσυχος, όχι αν κάνουμε μόνο προσευχές, μα αν βοηθάμε και νοιαζόμαστε ποικιλοτρόπως αναξιοπαθούντες και έχουμε φιλικές σχέσεις μεταξύ μας.

Είναι κοντά μας και βλέπει τις πράξεις μας.

Ας μην τον απογοητεύσουμε με το ταμάχι μας.

3/5/1997

Ο βίος των 4 Μαρτύρων

Οι 4 Μάρτυρες γεννήθηκαν στις Μέλαμπες από γονείς χριστιανούς οι οποίοι όμως παρουσιάζοντο εξωτερικά ως Οθωμανοί, κρυφά δε και πραγματικά ήσαν χριστιανοί.

Κατά την Τουρκοκρατία στην Ελλάδα πολλοί χριστιανοί υπεκρίνοντο ότι ήσαν Τούρκοι και έτσι δεν τους ενοχλούσαν και είχαν όλα τα προνόμια του Τουρκικού κράτους. Όπως απαλλαγή από φόρους κλπ.

Ονομάζοντο κρυπτοχριστιανοί και εβαπτίζοντο μυστικά, εκοινωνούν τα άχραντα μυστήρια, έκαναν γάμους και όταν εδίδετο ευκαιρία έκαναν πολλά καλά στους χριστιανούς.

Πολλές φορές όμως είχαν τύψεις συνειδήσεως, γιατί δεν είχαν ομολογήσει την πίστην των στο Χριστό έστω κι

αν θα υπήρχε το ενδεχόμενο να στοιχίσει την ζωή τους. Μερικοί αποφάσιζαν και έτρεχαν αυθόρμητα στους δικαστές και επεζητούσαν να μαρτυρήσουν.

Ένοιωθαν τόσο βαθιά τύψη, ώστε μόνο το μαρτύριο θα τους χάριζε την λύτρωση. Οι κρυπτοχριστιανοί που έζησαν στα χρόνια της εθνεγερσίας, άρπαξαν τα άρματα τους και με ηρωισμό πολέμησαν για την πίστη του Χριστού και για την ελευθερία της πατρίδος.

Σ' αυτήν την κατηγορία ήσαν και οι 4 Νεομάρτυρες.

Τα ονόματά τους είναι Μανουήλ και Αγγελής αδελφοί και Γεώργιος και Νικόλαος με το Οθωμανικό όνομα Ρετζέπης ενώ το χριστιανικό επώνυμό τους ήταν «Βλατάκης». Λεγόταν δε και Κουρμούληδες γιατί είχαν προστάτες τους στην Μεσαρά τους αδελφούς Κουρμούληδες.

Όλοι ήσαν παντρεμένοι με παιδιά, νέοι και πλούσιοι.

Στην επανάσταση του 1821 αποκαλύφθηκαν σαν χριστιανοί.

Τα Αιγυπτιακά στρατεύματα κυρίεψαν την Κρήτη σκότωσαν πολλούς άντρες και τα παιδιά και τις γυναίκες έσυραν στην αιχμαλωσία.

Οι 4 Μάρτυρες είχαν σωθεί από την μεγάλη συμφορά και διέμεναν στο χωριό τους, στις Μέλαμπες. Αρνήθηκαν να επανέλθουν στον Μωαμεθανισμό. Πλήρωσαν μάλιστα και φόρους που έδειχνε ότι ήταν πλέον χριστιανοί. Ο Μελαμπιανός Αγάς προσπάθησε να τους αλλάξει πίστη.

Μάταια όμως. Έτσι ο Ρεθυμνιώτης πασάς έδωσε διαταγή να τους πιάσουν να τους δέσουν και να τους οδηγήσουν μπροστά του.

Πότε με το γλυκό, πότε με το άγριο, εκείνοι όμως επανάλαβαν «Χριστιανό γεννηθήκαμε, Χριστιανοί θα πεθάνουμε».

Διέταξε τότε ο Πασάς να φυλακιστούν και να βασανιστούν. Μα και πάλι στις απειλές και στις υποσχέσεις απαντούσαν τα ίδια.

Έτσι διέταξε να καταδικαστούν σε θάνατο με αποκεφαλισμό.

Τους πήραν δεμένους και τους έφεραν στην Μεγάλη Πόρτα και εκεί απέκοψαν τις κεφαλές τους, ενώ προσήχοντο με το «Κύριε Ελέησον». Τα ιερά σώματα έμειναν άταφα επί 3 ημέρες για περιφρόνηση και εξευτελισμό και για εκφοβισμό.

Οι φύλακες που φρουρούσαν τα πτώματα των αγίων, έβλεπαν κάθε βράδυ 4 φώτα πάνω από τα ιερά λείψανα. Αντί να μετανοήσουν για το κακό που έκαναν, τα αντίκριζαν με βλαστήμιες.

Δεν μπορούσαν να δουν πως τα φώτα εκείνα ήταν φωτοστέφανος τιμής και αγιότητας.

Κατά τον καθηγητή Μιχάλη Τρουλλινό, γεννημένο στις Μέλαμπες το 1852 συγγραφέα του βιβλίου «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΕΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ 1900» (τυπ. Στυλ. Καλαϊτζάκη) αναφέρεται ότι:

«Αιτία να δοθούν τα λείψανα προς ταφήν, δεν ήτο κανείς από αυτούς που αναφέρονται εις το Συναξάριον, αλ-

λά ο Μιχάλης Μπουρδούνης από την Άδρακτο, αδελφός του Αντώνη.

Αυτός είχε συντελέσει πολύ να ξεφανερωθούν οι Ρετζέπηδες (4 Μάρτυρες) πως ήταν Χριστιανοί. Στην αρχή της επανάστασής τους είπε:

Ο καιρός είναι τέτοιος που δεν χρειάζεται διπροσωπίες. Ή τούρκοι είστε ή χριστιανοί. Όχι και τα δύο.

Αυτοί ξεκαθάρισαν τη θέση τους και στάθηκαν φανερά και αντρίκεια οριστικά στο χριστιανικό στρατόπεδο.

Όταν εκτελέστηκαν και τα πτώματά τους θα αφήνονταν για χλευασμό να τα φάνε οι σκύλοι, τότε ο Μιχάλης Μπουρδούνης το θεώρησε πολύ βαρύ γιατί αυτός τους είχε βάλει να φανερωθούν και ξεκίνησε από το χωριό του για το Ρέθυμνο για να τους θάψει.

Βρήκε τον αδελφό του Αντώνη κι αυτός με τον Γ. Λάγο, που είχε σχέσεις με τον διερμηνέα του Πασά τον Εμμ. Παπαδάκη βρήκαν τον Πασά, έπεσαν στα πόδια του και τους έδωσε την άδεια να τους θάψουν, στην εκκλησία του Αγ. Γεωργίου που είναι και σήμερα Νεκροταφείο.

Ο Μιχάλης γυρνώντας στο χωριό του, έπεσε σε Τούρκικη ενέδρα στο όρος Κέντα και σκοτώθηκε. Και μετά 3 μήνες που τον βρήκαν, ήταν καταφαγωμένος από τους σκύλους. Η περιπέτεια των 4 Μαρτύρων δεν τελειώνει με τον ενταφιασμό τους. Το συναξάρι συνεχίζει: «Μετά από ένα έτος ο αρχιερέυς Ρεθύμνης Λαζαρίδης (1827 - 1838) εύρε τα άγια λείψανα και έφερε εις την εν Ρεθύμνη εκκλησία, μian κάρα δε έδωσε εις Ρώσσον πλοίαρχο, τα δε λοιπά λείψανα απέστειλεν εις την Μονήν του Αγ. Κων/νου, επονομαζόμενην Αρκαδίου. Μερικά διενεμήθησαν εις ορθόδοξους λαϊκούς και ιερωμένους, ποιούντα άπειρα θαύματα».

.....

Απολυτίκιον ποίημα Καλλίνικου Επισκόπου Ρεθύμνης

*Της Κρήτης γεννήματα και Λάμπης θρέμματα
τους τετραριθμούς νεομάρτυρες ανευφημήσωμεν,*

Γεώργιον

Αγγελήν, Μανουήλ και Νικόλαον.

*Ούτοι γαρ δια πίστιν του Κυρίου σφαγέντες,
το αίμα αυτών εθελουσίως εν τη Ρεθύμνη εξέχεαν
διό και παρρησίαν έχοντες προς Χριστόν,
πρεσβεύουσιν αεί, υπέρ των ψυχών ημών.*

.....

28 Οκτώβρη διπλή γιορτή για την Αγία Γαλήνη

Είναι η ημέρα του Όχι του Ελληνικού λαού ενάντια στους φασίστες του Μουσολίνι το 1940.

Είναι όμως και η μέρα της εορτής των 4 Μαρτύρων, των πολιούχων του χωριού μας.

Διότι μαρτύρησαν σφαγιασθέντες την 28/10/1824.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, έπειτα από σχετική εισήγηση του αείμνηστου Μητροπολίτου Ρεθύμνης ΤΙΤΟΥ το 1977 με την από 29/8/1977 Σεπτή Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη κατέταξε στην χορεία των Αγίων τους παρὰπάνω Αγίους 4 Μάρτυρες και ώρισεν την 28 Οκτωβρίου ημέραν της εορτής των. Ένας σημαιοστολισμός, αυτήν την ημέρα θα' ταν η ελάχιστη τιμή γι' αυτούς που έπεσαν για τα ιδανικά της Πίστης και της Ελευθερίας.

Αφήγηση Μανούσου Παπαδάκη

Ο ανωτέρω συγγραφέας αναφέρει στο τεύχος 27 (Δεκ. του 1993) ότι ο παππούς του Κατεργαρονικολής (γεν. το 1850) θυμόταν ιστορίες για τους 4 Μάρτυρες από τον πατέρα του τον Παναγιώτη που ήταν γεννημένος το 1804, και ήταν 20 χρονών το 1824 και ως εκ τούτου έχουν κάποια εγκυρότητα. Αναφέρει λοιπόν ότι ο Πασάς του Ρεθύμνου τους είχε διορίσει εισπράκτορες του κεφαλικού φόρου και συνοδευόμενοι από χωροφύλακες περιήρχοντο τα χωριά του Αγ. Βασιλείου και της Αμπαδιάς προς είσπραξη. Ειδοποιούσαν όμως νωρίτερα τους χωριανούς και φεύγαν από τα χωριά τους για να μην πληρώσουν φόρους στους Τούρκους.

Ναοί των 4 Μαρτύρων

- 1) Εις Αγ. Γαλήνη, θεμελιώθηκε το 1910. Η Μαρούλη Μαρκουλάκη ηλικίας 5 ετών έβαλε τον θεμέλιο λίθο.
- 2) Εις Μέλαμπες εγκαινιάσθηκε στις 18/4/1958.
- 3) Εις Ρέθυμνο εντός της πόλεως.
- 4) Εις Αγ. Ιωάννη Αμαρίου
- 5) Εις Φράτι
- 6) Εις Βράσκα Σφακίων
- 7) Εις Ακτούντα
- 8) Εις Σπλάντζα Χανίων
- 9) Εις Αγ. Φωτεινή Αμαρίου
- 10) Εις προφήτη Ηλία Καστέλας και
- 11) Νέος ναός εις Ηράκλειο

Με πόση συμμετοχή κτίστηκαν οι ναοί

Μαρτυρίες γερόντων, όπως Μ. Μαρκουλάκη, Στ. Νικηφοράκης, αναφέρουν ότι και τα παιδιά ακόμα συμμετείχαν στο κτίσιμο, με το να κουβαλούνε πέτρες. Στις Μέλαμπες δε, μισό αιώνα αργότερα από την Αγ. Γαλήνη ο τριεγγονος του μάρτυρα Εμμ. Βλατάκη, ο Μιχαήλ Κ. Παπαδομιχελάκης edώρησε οικόπεδο για να κτισθεί ο ναός.

Οι Μελαμπιανοί ενοικίασαν τις ελιές της Μονής Βούλγαρη. Και κάθε Κυριακή πήγαιναν όλοι μαζί να μαζέψουν το λάδι, που τα έσοδα του θα πήγαιναν στο κτίσιμο των 4 Μαρτύρων.

Ακόμα και η Δόξα Φωτάκη, μια υπερήλικη γερόντισσα με το μπαστούνι, πήγαινε πιο πρωί από τους άλλους για να μαζεύει ελιές.

Ήταν η γιαγιά του σημερινού προέδρου του συλλόγου Αγιογαληνιωτών Αθήνας του Γιάννη Κ. Φωτάκη. Αλήθεια δεν τα περίμεναν όλα από το κράτος.

Χωρίς την πίστη και την συμμετοχή δεν πάει μπροστά ένας τόπος. Έτσι στις 18/4/1958 το «σπίτι» των Μαρτύρων ήταν έτοιμο.

Τα εγκαίνια έκανε ο επισκ. Λάμπης ΙΣΙΔΩΡΟΣ.

Μίλησαν οι βουλευτές Εμ. Παπαδογιάννης και Γεωργ. Ν. Τρουλλινός. Οι δάσκαλοι Γ. Τρουλλινός και Αγησίλαος Παπαδογιάννης και ο ιερέας Χρήστος Χριστοφάκης.

Νικόλαος Κουτσαυτάκης πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου

Πολλά από όσα γνωρίζουμε θα τα είχε σβήσει η λήθη του χρόνου, εάν ο πατήρ Νικόλαος, που γεννήθηκε στο σπίτι ενός των 4 Μαρτύρων δεν είχε φροντίσει να τα γράψει και να τα αφήσει κληρονομιά στις γενιές που έρχονται. Στο θαυμάσιο βιβλίο του που εκδόθηκε το 1992 αναφέρει ότι έχει γράψει από το 1852 και μετά, μαρτυρίες γερόντων και τροπάρια των 4 Μαρτύρων. Του αξίζει κάθε έπαινος.

Επίλογος

Το να γράφεις σε δύο σελίδες για τους 4 Μάρτυρες είναι δύσκολο και επικίνδυνο. Θα χρειαζόταν τόμοι. Ίσως πολλά σημαντικά να έχουν παραληφθεί. Προσπάθησα να δώσω κάποιο στίγμα. Τις πληροφορίες πήρα από το βιβλίο «ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΩΝ ΤΩΝ 4 ΜΑΡΤΥΡΩΝ» του πατήρ Κουτσαυτάκη που μου το έδωσε η Παγώνα Τρουλλινού και «ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ 4 ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ» εκδόσεις «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΛΥΒΙΑΝΗ», μου το έδωσε ο Γ. Παπαδογιάννης, από άρθρο στο τεύχος 27 του περιοδικού μας του Μαν. Παπαδάκη, από εφημ. Κρητική επιθεώρηση 26/10/1958, από διηγήσεις γερόντων, καθώς και από το βιβλίο του Εμμ. Αυγουστάκη «Η ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» εκδόσεις Μπεργαδή (Αθήνα 1983).

Αγία Γαλήνη 20/5/97
Φ. Χ. Μαυρογιώργης

Εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στις Μοίρες

Μην ανησυχείτε όμως, δεν θα μολύνει την ατμόσφαιρα. Θα μετατρέπει την ακτινοβολία του ηλίου σε ηλεκτρική ενέργεια. Σήμερα με τους ηλιακούς θερμοσίφωνες έχουμε άφθονο ζεστό νερό. Αύριο με τους ηλιακούς συλλέκτες, με τον ήλιο θα έχουμε παγωμένο νερό στα ψυγεία μας. Υπόσχεση, γι' αυτήν την επένδυση ύψους πολλών δις έδωσε η υπουργός ανάπτυξης κ. Βάσω Παπανδρέου.

.....

Στροφή προς τη Βιολογική καλλιέργεια της ελιάς

Ως γνωστόν ο υφ/ργός γεωργίας Δημ. Σωτηρόλης απεφάσισε την απαγόρευση των αεροψεκασμών για την δακτονία για το 1997.

Η οικολογική οργάνωση GREENPEACE συνιστά στροφή προς την βιολογική καλλιέργεια της ελιάς. Όσοι το επιθυμούν, μπορούν να ιδρύσουν σύλλογο βιολογικής καλλιέργειας. Τα μέλη του συλλόγου θα καταπολεμούν το δάκο, όχι με ψεκασμούς όπως γίνεται σήμερα, αλλά με παγίδες που θα παγιδεύουν τον αρσενικό πληθυσμό. Έτσι αργά αλλά σταθερά πιστεύουν ότι θα περιορισθεί η μάζα του δάκου.

Όσοι ενταχθούν σ' αυτό το πρόγραμμα θα τύχουν κάποιας οικονομικής ενίσχυσης.

.....

Όχι στα μέτρα για το λάδι

Η ΓΕΣΑΣΕ είναι αντίθετη με τα μέτρα που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δηλαδή να ενισχύεται το δέντρο και όχι η παραγωγή.

Εκτιμά ότι έτσι θα έχουμε μείωση των κοινοτικών εισφορών κατά 15%.

Σήμερα οι μεγάλοι παραγωγοί επιδοτούνται σύμφωνα με τα κιλά, οι μικροί όμως σύμφωνα με τα δέντρα, αφού πολ/σθεί ο αριθμός τους με τον μέσο όρο της τετραετίας του χωριού τους.

Με τα σημερινά δεδομένα ο ΓΠΣυ/σμός Αγ. Γαλήνης εκτιμά, ότι θα υπάρξει και εδώ μείωση των κοινοτικών εισφορών, εάν ισχύσουν τα μέτρα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

.....

15/6/97

Οι γεννηθέντες το 1947. Συνεστίαση στις 16/8/97 ημέρα Σάββατο

Έχει καθιερωθεί πλέον, οι γεννηθέντες αυτό το έτος να έχουν μια ετήσια συνεστίαση κάθε καλοκαίρι. Φέτος είναι μια ειδική χρονιά αφού αυτά τα παιδιά, συμπληρώ-

νουν μισό αιώνα ύπαρξης και δημιουργίας. Αυτές οι συνεστιάσεις, των μαθητών μιας τάξης, διαφέρουν από τις άλλες, είναι πιο ζεστές, πιο ανθρώπινες.

Εκεί δεν βλέπεις τον ψαρά, τον ταβερνιάρη ή τον εφοριακό ή τον κύριο διευθυντή της τράπεζας με την ριγέ γραβάτα.

Βλέπεις τον φίλο και συμμαθητή τον Γιάννη, τον Γιώργη, την Μαρία, τον Μανώλη. Σας συνδέουν ανεξίτηλα βιώματα.

Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους και ιδιαίτερα σ' αυτούς που προσπαθούν να τους συντονίσουν όπως ο Μύρων Ρυακιωτάκης ή η Λίτσα Νοδαράκη.

.....

Η μπασκέτα στο λιμάνι

Ώρες ατελείωτες από το απόγευμα μέχρι αργά το βράδυ, έπαιζαν τα παιδιά στην μπασκέτα στο λιμάνι, που είχε δωρίσει ο Σύλλογος.

Μόλις άνοιξε όμως η τουριστική σαιζόν, ήρθε ένα πούλμαν και την έσπασε, έπαθε βέβαια και αυτό μεγάλη ζημιά, αφού έσπασε το πίσω παμπρίζ. Την έφτιαξαν και πάλι ήρθε ένα πούλμαν και όπως έκανε όπισθεν την ξανάσπασε, παθαίνοντας όμως και αυτό τα ίδια.

Δεν αποδίδουμε σε κανέναν ευθύνες. Όποιος πει, ή κάνει τον έξυπνο ότι δεν είχε τοποθετηθεί σωστά, ας το έλεγε εγγράφως σε κάθε υπεύθυνο. Εκ των υστέρων και αφού είδαμε το πρόβλημα λέμε, ότι θα 'ταν καλύτερο να τοποθετηθεί στην άκρη κοντά στη σκάλα, όπου δεν εμποδίζει τα ψηλά πούλμαν να κάνουν όπισθεν.

Θέλουμε να ελπίζουμε, ότι όταν διαβάσετε αυτές τις γραμμές, η μπασκέτα δεν θα βρίσκεται στην κατάσταση που είναι τώρα, με την στεφάνη γερμένη στο χώμα. Οι αρμόδιοι έχουν την αναγκαία ευαισθησία.

Μια πιο απλή λύση είναι να μπει η στεφάνη στον τοίχο του λιμανιού. Έτσι δεν εμποδίζει κανέναν.

.....

Τι γίνεται με το γήπεδο της Αγ. Γαλήνης;

Πέρσι, είχε ξεκινήσει μια επιτροπή και μάζεψε 50 υπογραφές για να δημιουργηθεί αθλητικό σωματείο, που θα μπορούσε να αξιοποιήσει την αλάνα (κοντά στο θερμοκήπιο του Διονύση).

Ο τέως αντ/δρος της Κοινότητας κ. Κων/νος Φουντιδάκης είχε αναλάβει την προώθηση των απαιτούμενων δικαιολογητικών για την σύσταση του αθλητικού σωματείου και παράλληλα την εξεύρεση κονδυλίων για την αξιοποίηση του κοινοτικού γηπέδου.

Έως ότου, αρχίσει να παίρνει σάρκα και οστά αυτό το έργο, θα προτείναμε μια πιο απλή λύση για την άθληση των παιδιών μας στο Κοινοτικό συμβούλιο.

1) Δυο τρεις στεφάνες να βιδωθούνε κατ' ευθείαν στον τοίχο του λιμανιού, χωρίς την μακριά σιδεροκολόνα, που δημιούργησε προβλήματα στα ψηλά πούλμαν.

2) Η σπασμένη αυτή κολόνα, εάν φτιαχνότανε θα μπορούσε να μεταφερθεί στο νέο κοινοτικό οικόπεδο που αγοράστηκε από τον Βασιλάκη.

Με σχετικά λίγα χρήματα θα μπορούσε να τσιμενταριστεί ένας μικρός χώρος και να έμπαινε η μπασκέτα. Το μέρος αυτό κατά την γνώμη της πλειοψηφίας του κόσμου είναι ιδανικό, αφού είναι και κοντά στο χωριό μα και δεν ενοχλούν και κανένα.

Στο προαύλιο του σχολείου, ίσως δημιουργούν προβλήματα στις ώρες κοινής ησυχίας, μα το σπουδαιότερο λερώνουν ή και σπάνε τα τζάμια του κτιρίου που τόσα λεφτά δαπανήθηκαν για την αναπαλαίωσή του.

15/6/97

Παραβίαση των 4 Μαρτύρων

20 μέρες μετά την τοποθέτηση των ιερών οστών κάποιος βέβηλος θέλησε να παραβιάσει τον ναό, σπάζοντας τα τζάμια. Έψαχνε μάλλον για λεφτά. Ίσως η κλειδωμένη με αλυσίδα αυλόπορτα, τράβηξε την προσοχή του. «Για να' ναι τόσο ασφαλισμένη, θα κρύβουν λεφτά» ίσως σκέφθηκε.

Θέτω στην κρίση της εκκλησιαστικής επιτροπής την εξέις σκέψη:

Να αγοράζόταν κάποιο χρηματοκιβώτιο για να μπαίνουν τα ιερά οστά και ο ιερέας κατά την κρίση του να τα έβγαζε, όποτε ήταν αναγκαίο.

Η δε αυλόπορτα να μην κλειδώνει, δεν είναι κακό τα παιδιά να κάθονται στην αυλή, ας μην τα διώχνουμε από παντού, επειδή λίγο θορυβούν. Η δε εκκλησία, κάποιες ώρες, ας μένει ανοιχτή. Υπάρχουν κάποιοι επισκέπτες που θέλουν να δουν και να ανάψουν κάποιο κερί στην χάρη των 4 μαρτύρων.

25/5/97

Περί Ρεθυμνιακής Μια απορία του γιου μου

Στο προηγούμενο τεύχος νούμερο 33, σελ 38, υπάρχει ένα άρθρο με τίτλο «Όλα τα κρητικά σωματεία και οι Κρητικοί της Αττικής απαιτούν μείωση - έκπτωση στους ναύλους με τα πλοία της Κρήτης».

Διαβάζοντάς το, με τα στοιχεία των κερδών που παραθέτει, και φαίνονται πάρα πολλά, ο κάθε λογικός συμφωνεί με τα αιτήματα περί μειώσεως του εισιτηρίου.

Πρώτος και καλλίτερος εγώ.

Όμως ο γιος μου, μαθητής γυμνασίου, μου εξέφρασε την εξέις απορία. Γιατί ενώ υπάρχουν μετοχές για πώληση, δεν τις αγοράζουν τα μέλη των Κρητικών σωματείων;

Γιατί, ενώ ο καθένας μπορεί να γίνει μέτοχος σε μια υπερκερδοφόρο εταιρεία, δεν το κάνει;

Ομολογώ ότι αδυνατώ να του απαντήσω.

Πιστεύω θα ήταν ενδιαφέρουσα μια απάντηση, από τον π.χ. πρόεδρο της Παγκρήτιας Ένωσης και από τον πρόεδρο μιας από τις ναυτιλιακές εταιρίες.

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ Το άνοιγμα μιας γραφής του Αιγαίου.

Μ' αυτόν τον τίτλο κυκλοφορεί το βιβλίο του Λουί Γκοντάρ, του Ελληνιστή καθηγητή Αρχαιολογίας στο πανεπιστήμιο της Νάπολης.

Που επί 30 χρόνια είναι ερευνητής των αρχαιοτήτων της Κρήτης. Ο δίσκος της Φαιστού είναι μια κυκλική πήλινη πλάκα με 242 γραμμές μη αποκωδικοποιημένα μέχρι σήμερα σημεία, η οποία ανακαλύφθηκε το 1908 από τον Ιταλό αρχαιολόγο Περινιέρ.

Το βιβλίο είναι έκδοση του οίκου «Ιτανος».

Θα' ταν καλό για τους μαθητές, αφού θέτει μεγάλα ερωτήματα περί της καταγωγής και των σταθμών εξέλιξης του πολιτισμού και της γλώσσας του προϊστορικού ανθρώπου στο Αιγαίο και στην λεκάνη της Μεσογείου.

Σήμα για τους Μαθητές

Στην στροφή, στο δρόμο προς το σχολείο, στο ξενοδοχείο Αθηνά, είναι μία επικίνδυνη διασταύρωση για όλους, μα περισσότερο για τους μικρούς μαθητές. Δεν ξέρω εάν η αστυνομία, έκρινε σκόπιμο να μπει κάποιο σήμα για τα αυτοκίνητα, που να δείχνει ότι περνάνε μαθητές.

Αδέσποτες οικοδομές

Ναι υπάρχουν κι αυτές σαν τα αδέσποτα σκυλιά. Μόνο που αυτές δεν τριγυρνάνε, αλλά μέσα τους κατοικούν από ποντίκια μέχρι γουρούνια. Και εάν μεν δεν υπάρχουν περριοίκοι, ουδέν πρόβλημα όταν όμως υπάρχουν γείτονες και απολαμβάνουν το άρωμα τότε ίσως υπάρχει θέμα.

Ένα τέτοιο θέαμα είναι ικανό να αμαυρώσει όλη την εικόνα ενός χωριού, παρόλη την προσπάθεια των υπολοίπων για καθαριότητα.

Δεν υπάρχει κάποιος νόμος που να ορίζει πότε και πως θα διαμορφώσει κάποιος την οικοδομή του στην Ελλάδα, εν αντιθέσει με άλλες χώρες. Θα πρέπει όμως να λειτουργήσει ο άγραφος νόμος του σεβασμού.

Δεντροφύτευση του Μεσακού

Μπαζώθηκε όλο το μέρος που έπεσε ο βράχος, έγινε διάνοιξη δρόμου και επιχωματώθηκε το μέρος έξω από την πούγκα.

Έγινε συρματοφράξη και δεντροφύτευση με φοίνικες καθώς και με λουλούδια. Εάν αντέξουν στην κάψα του καλοκαιριού, όπως υποσχέθηκε ο εργολάβος που τα φύτεψε, θα γίνει μια όαση πρασίνου δίπλα στη θάλασσα.

Σε κάποιο σημείο, έγινε μια πέτρινη σκάλα και ρίχνεις την βουτιά σου. Παρότρυνση προς τον πρόεδρο, θα' ταν καλό να γίνουν μερικές ακόμα, για να υπάρχει ευκολότερη πρόσβαση για τους λουόμενους.

13/5/97

Τουριστική Αναβάθμιση

Στις αρχές της δεκαετίας του 1970, όταν άρχιζε ο τουρισμός στην Αγία Γαλήνη, στα πρώτα ξενοδοχεία, υπήρχε μια εξωτερική τουαλέτα για κάθε τρία δωμάτια. Όταν κάποιος ξενοδόχος, έκανε για κάθε δωμάτιο, μια μικρή εσωτερική τουαλέτα, εισέπραξε το εξής σχόλιο από κάποιον άλλον: «Μα μπουντάλιασες κακομοίρη μου, τουαλέτα μέσα στο δωμάτιο, τι πολυτέλειες είναι αυτές, θα τους κοπεί η μέση να βγούνε έξω στην κοινή;»

Αυτό που ήταν «πολυτέλεια» πριν 30 χρόνια, είναι σήμερα μια στοιχειώδης ανάγκη. Ο χρόνος φέρνει μια συνεχή εξέλιξη.

Έτσι στις αρχές της δεκαετίας του 1990, εμφανίζεται η πρώτη τουριστική μονάδα με πισίνα, του Βασίλη Μανουσάκη στην Λαγκούφα, και πολύ κοντά στην θάλασσα. Κάποιος είπε: «Τι χρειάζεται δίπλα στην θάλασσα, ποιος θα κολυμπάει, ...πεταμένα λεφτά». Και όμως ακολουθούν κι άλλες όπως του κ. Μηλολιδάκη και των α/φων Καράλη και μάλιστα και με γήπεδο τένις. Φέτος δε προστέθηκαν δύο ακόμη, του κ. Σκαρλάτου και του κ. Παν. Γιασαφάκη. Με το πάτημα του διακόπτη ανάβουν φώτα μέσα στην πισίνα και τρέχουν συντριβάνια. Εκεί που μέχρι πέρσι έκαιγε το λιοπύρι, ξεφύτρωσε μια όαση με την δροσιά του νερού και του φοίνικα. Που είσαι καημένη Ίκαρε να δεις να σεργιανίσουν και στις πισίνες του χωριού να' ρθεις να κολυμπήσεις.

Φίλε Παναγιώτη, οι άλλοι φτιάχνανε τένις, σε σένα απομένει το μπάσκετ. Στις εκβολές του Πλατύ ποταμού, εκεί που πριν 3 χιλιάδες χρόνια, ξεκουράστηκε ο Οδυσσέας, τραβώντας προς την Γαύδο, το νησί της Καλυψώς, εκεί θα μπορούσε τώρα, να δοκιμάσει την θαυμάσια πίτσα και το σπέσιαλ κοτόπουλο του πολυμήχανου Κυριάκου.

Έναν βαλτότοπο, τον μετέτρεψε, σε επίγειο παράδεισο. Από ψαράς μέχρι καλλιτέχνης της πέτρας και από μάγειρας μέχρι ζωγράφος. Σίγουρα θα έπαιρνε συγχαρητήρια από τον Δαίδαλο.

30/5/97

Ένας ακόμα γάμος στο πάρκο Δαιδάλου και Ικάρου

Ο γαμπρός και η νύφη από την Ολλανδία.

Ο ROBERT και η MARYE τέλεσαν τους γάμους τους στις 20/5/97. Χρήη παπά, έκανε ο ταξιτζής Ζαχαρίας Χωρλιαφάκης (σαν αν/δρος της Κοινότητας). Ποιος να φανταζότανε. Πριν 2 χρόνια, είχαν δει σε αγγελία Ολλανδέζικης εφημερίδας, ότι πωλείται μπαρ στην Αγία Γαλήνη.

Χωρίς να ξέρουν το μαγαζί, χωρίς να γνωρίζουν το χωριό, χωρίς καν να έχουν επισκεφθεί την Κρήτη, αποφάσισαν και «αγόρασαν γουρούι στο σακί». Αγόρασαν την επιχείρηση και έδωσαν το όνομα MILESTONE. (Απέναντι από της Κλεάνθης στην Αγορά).

30 συγγενείς ήρθαν από την Ολλανδία, για να παραβρεθούν στο ευτυχές γεγονός. Επακολούθησε φαγοπότι στο κέντρο «APNEA» στην παραλία. Το περιοδικό μας τους εύχεται καλές δουλειές και γερούς απογόνους.

Στην φωτογραφία η νύφη, βοηθούμενη από την Κοινοτική γραμματέα Αικατερίνη Τσουπάκη υπογράφει... τα ισόβια δεσμά του γάμου.

Χρυσό μετάλλιο στην Ελληνορωμαϊκή πάλη

Ο δεκαπεντάχρονος Σπύρος Νικηφοράκης του Γεωργίου (βενζινά) σε αγώνες παιδών, που έγιναν στο Ηράκλειο, κατέλαβε την πρώτη θέση και το χρυσό μετάλλιο. Το περιοδικό μας του εύχεται να συνεχίσει τον αθλητισμό και να τον καμαρώνουμε πρωταθλητή και στους έφηβους ή και στους άντρες. Ο αθλητισμός σφυρηλατεί και το σώμα και την ψυχή και διαπλάθει καλούς χαρακτήρες. Όλα τα παιδιά ας έχουν υπόψιν τους το ρητό των προγόνων μας «νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Ο παραλογισμός των Ελλήνων

Στις σχέσεις του με το κράτος ο πολίτης συχνά επιδεικνύει ταυτόχρονα ορθολογισμό και παραλογισμό.

Η ορθολογική πλευρά συνίσταται στην επιδίωξη του να μεγιστοποιήσει τις παροχές που λαμβάνει από το κράτος. Η επιδίωξη αυτή είναι λογική. Όλοι απαιτούν, διεκδικούν ή απλώς ζητούν κάτι από το κράτος: Οικονομική ενίσχυση, επιδότηση, φοροαπαλλαγή, άτοκο δάνειο, γενικά οτιδήποτε αυξάνει το εισόδημα. Όποιος δεν εισπράττει από το κράτος παραπονείται γραπτώς ή προφορικά και το κατηγορεί γι' αυτήν την άστοργη συμπεριφορά του. Όποιος εισπράττει, παραπονείται ότι δεν είναι αρκετά. Η αγαπημένη λέξη του Έλληνα όπως μας έλεγε, ο καθηγητής μου κ. Θ. Λιανός, είναι η λέξη ΔΩΡΕΑΝ. Δωρεάν παιδεία, δωρεάν βιβλία, δωρεάν συγκοινωνίες, δωρεάν φάρμακα, δωρεάν νοσοκομεία, δωρεάν το ένα, δωρεάν το άλλο, όλα δωρεάν. Καμία αντίρρηση. Όλοι θα θέλαμε να ζούμε σε μια τέτοια κοινωνία. Αυτή η διεκδίκηση, είναι ορθολογική και αποδεκτή. Το παράλογο, αρχίζει να φαίνεται όταν σκεφθούμε ότι όλα αυτά τα δωρεάν κοστίζουν. Συνεπώς αν οι παροχές είναι δωρεάν για μένα, είναι βέβαιο ότι κάποιος άλλος πληρώνει το λογαριασμό μου.

Αυτό είναι ορθολογικό. Δυστυχώς όμως αδύνατο.

Αν όλοι είμαστε ορθολογικοί, με την παραπάνω έννοια, ποιος μένει για να πληρώνει τις προς εμάς δωρεάν παροχές; Φυσικά το κράτος.

Μα δυστυχώς το κράτος δεν έχει τα δικά του λεφτά. Δαπανά τα δικά μας δηλαδή τους φόρους μας. Αυτό βεβαίως προϋποθέτει ότι πρέπει πρώτα να εισπράξει, πράγμα δύσκολο και παράλογο για μας, αφού δεν θέλουμε να πληρώνουμε φόρους.

Το περίεργο λοιπόν βρίσκεται στο ότι η ατομική ορθολογική συμπεριφορά καταλήγει σε μια παράλογη κοινωνική συμπεριφορά.

Η λογική συνέπεια της απροθυμίας μας να πληρώνουμε φόρους, θα ήταν η άνυπαρξία του κράτους. Και όμως θέλουμε το κράτος, κυρίως όταν προβαίνει σε παροχές (δωρεάν εννοείται). Φυσικά όλοι ξέρουμε ότι για να εισπράξει κάποιος από το κράτος, κάποιος άλλος πρέπει να πληρώσει.

Απλούστατα όλοι θέλουμε να είμαστε στην ομάδα εκείνων που εισπράττουν και όχι σ' αυτούς που πληρώνουν. Αυτός είναι ο ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ του Έλληνα (δεν λείπω κι εγώ από μέσα).

Να έχει ένα κράτος που θα προσφέρει τα πάντα δωρεάν και για τα οποία κάποιος άλλος πληρώνει, πράγμα αδύνατον. (είναι λίγο τραβηγμένο, μα φιλε αναγνώστη κάμε μια κριτική με τον εαυτό σου, να τσεκάρεις τις σκέψεις σου).

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι λόγοι, για τους οποίους ο κάθε πολίτης ή κάθε ομάδα πολιτών (από καθηγητές, αστυνομικούς, τραπεζοϋπαλλήλους μέχρι δικαστές και βουλευτές), υποστηρίζει ότι πρέπει να έχει δωρεάν παροχές ή φοροαπαλλαγές. Σε όλες τις περιπτώσεις, εμφανίζονται ούτε λίγο ούτε πολύ, ως σωτήρες του έθνους που θυσιάζονται για όλους εμάς, οι οποίοι δεν λαμβάνουμε παροχές.

Όλοι υποστηρίζουν ότι κάνουν το πιο δύσκολο επάγγελμα.

Οι καθηγητές, ότι τους σπάνε τα νεύρα οι μαθητές. Οι αστυνομικοί ότι θα τους σκοτώσουν οι κλέφτες. Οι γιατροί ότι θα κολλήσουν καμιά αρρώστια. Οι ναυτικοί ότι μπορεί να πνιγούν. Οι γεωργοί ότι μια κρύνουν και μια ζεσταίνονται. Και οι βουλευτές ότι τους πρήζουν το συκώτι, όλοι οι υπόλοιποι με τα ρουσφέτια που ζητούνε.

Έτσι λοιπόν οι εθνοπατέρες μας, φρόντισαν την πάρτι τους ψηφίζοντας να πάρουν μέχρι 25 εκατομμύρια αναδρομικά για τους εαυτούς τους.

Ας σταματήσουν οι... σωτήρες να θυσιάζονται για μας. Κι ας πληρώνουν τους φόρους τους. Μα και εμείς ας αρχίσουμε να σκεπτόμαστε ορθολογικά.

Είναι πολύ δύσκολο, μα ας το προσπαθήσουμε.

Ας μην ρίξουμε το καράβι έξω. Ο κίνδυνος να μην πάrouμε σύνταξη όταν θα την χρειαζόμαστε είναι ορατός. Ο ένας βέβαια, το κορόιδο, δεν λύνει την κατάσταση. Χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας απ' όλους.

Αγ. Γαλήνη 27/5/97 Φ.Χ.Μ.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ

Κουβέντες του καφεενείου

Ο φίλος μου ο Κάπα, κομματάρχης του κόμματος της ελεύθερης οικονομίας έλεγε, ότι αν ενωθούν οι κοινότητες σε Δήμο, θα' ναι καλύτερα.

Διότι θα προσληφθούν περισσότεροι υπάλληλοι (γραμματείς, μηχανικοί κλπ.) και θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Τα χρήματα θα προέρχονται, από τις αυξημένες κρατικές επιχορηγήσεις. Ποιος θα κρίνει την ανταποδοτική προσφορά της εργασίας τους; Και ποιος θα πληρώνει τη νύφη, αφού το κράτος πρέπει πρώτα να εισπράττει; Και μια άλλη απορία μου, ανήκει ο φίλος μου ο Κάπα στο κόμμα της ελεύθερης οικονομίας με αυτά που λέει ναι ή όχι;

Οι εθνοπατέρες το παρατραβάνε

Σε εποχή κρίσης, ψήφισαν και θα πάρουν για πάρεττους, αναδρομικά μερικά εκατομμύρια. Και κάτι τραγελαφικό.

Ο πρόεδρος του κόμματος της ελεύθερης οικονομίας, ζητά από τον γραμματέα του Σοσιαλιστικού κόμματος, να δώσει περισσότερα λεφτά για τα κόμματα, από τον κρατικό κορβανά. Στα λόγια, είναι υπέρ του «λιγότερου κράτους», μα στην πράξη ζητά περισσότερα από αυτό. Φίλε Κώστα, φτιάξε κομματικές επιχειρήσεις, που και δικούς σου θα απασχολείς μα και τα ελλείμματα του κόμματός σου θα κλείσεις από τα κέρδη. Πάρε παράδειγμα από την Αλέκα. Κάμε πράξη την θεωρία σου και μην βγαίνεις οφσάιντ.

.....

Απεργία καθηγητών στην χώρα των «Ζουλού»

Ήξερα ότι όταν οι εργαζόμενοι που φτιάχνουν σαλιναρό στην Ιαπωνία θέλουν να απεργήσουν, δουλεύουν, φτιάχνοντας π.χ. μόνο δεξιές.

Κάποιος μου είπε, χωρίς όμως να είναι «τσεκαρισμένο» ότι όταν απεργούν οι καθηγητές στο Ζουλού, πηγαίνουν στο σχολείο κάνουν μάθημα, λένε τα αιτήματά τους στους μαθητές, και δεν πάνε να πάρουν τον μισθό τους. Το σκεπτικό τους είναι απλό:

- 1) Θεωρούν την εργασία τους λειτουργήμα
- 2) Αισθάνονται πως η θέση τους έχει μόνο ειδικές υποχρεώσεις και κανένα ειδικό δικαίωμα
- 3) Δεν θέλουν να εκβιάζουν την κυβέρνηση, χρησιμοποιώντας τους μαθητές σαν όμηρους. Θέλουν να έχουν την κοινωνική συναίνεση, που αναγνωρίζοντας το έργο τους, θα τους αμείψει για την προσφορά τους.

Δεν ξέρω αν είναι πολύ ιδεαλιστές. Προβληματίζομαι όμως για το αν θα πρέπει να τους θεωρώ υπανάπτυκτους, όπως πίστευα μέχρι τώρα.

24/5/97 Φ.Χ.Μ.

.....

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις

Τον χειμώνα του '97 η Ελλάδα είχε χωριστεί στα δύο. Για να περάσεις από την Αθήνα για Θεσ/κη, έπρεπε να πάρεις ειδική άδεια στην Λάρισα από τον κ. Πατάκη, τον αρχηγό των εξεγερμένων αγροτών. Οι οποίοι με τα τρακτέρ τους είχαν αποκλείσει την εθνική οδό.

Τι τους έφταγε ο κάθε Σπύρος που τον είχαν αποκλεισμένο με το φορτηγό του; Τα συνθήματα ήταν:

«οι τιμές να καθορίζονται στην Αθήνα και όχι στις Βρυξέλες», «όχι στην ανταγροτική πολιτική των Βρυξελλών» κλπ.

Το θέμα για να διατυπώσεις την άποψή σου σ' ένα τοπικό περιοδικό είναι επικίνδυνο, αφού εύκολα μπορείς να κατηγορηθείς από κάποιους που έχουν μια αβασάνιστη γνώμη.

Θα επιχειρήσω να πω ορισμένες αλήθειες με την όποια εγκυρότητα μου δίνει η φύση της δουλειάς μου.

Κατ' αρχάς σαν γραμματέας του Αγροτ. Συν/σμού, είμαι APRIORI στο πλευρό των αγροτών. Όμως, όταν γνωρίζεις ότι η διεθνής τιμή του σύσπορου βαμβακιού είναι 100 δρχ. και ο παραγωγός εισπράττει με την βοήθεια της επιδότησης της ΕΟΚ 250 δρχ. ή όταν γνωρίζεις ότι η επιδότηση του λαδιού είναι 400 δρχ. και οι κτηνοτρόφοι φτωχών περιοχών, παίρνουν επιδότηση 10.000 τον χρόνο για κάθε ζώο, τότε προβληματίζεσαι.

Από ποιον κρατικό προϋπολογισμό θα βγαίνανε όλα αυτά τα χρήματα;

Βέβαια από καταβολής κόσμου, η κάθε κοινωνική ομάδα δεν έπαψε και δεν θα πάψει να ζητά, όλο και περισσότερα.

Οι Γερμανοί θέλουν να καταργηθεί η ΚΑΠ, αφού έχουν λίγους αγρότες και συνεισφέρουν στο κοινό ταμείο, περισσότερα από όσα παίρνουν.

Αν η τιμή του βαμβακιού καθοριζόταν στη Αθήνα, χωρίς την κοινοτική στήριξη δεν θα συνέφερε σε κανέναν να καλλιεργεί βαμβάκι ή και άλλα προϊόντα. Οι Αμερικανοί επιθυμούν την κατάργηση των κοινοτικών επιδοτήσεων. Προφανώς για να μας βγάλουν εκτός μάχης και να μονοπωλούν τις παγκόσμιες αγορές.

Το πρόβλημα της αγροτιάς και του λαού, είναι να χαρχθεί μια εθνική και περιφερειακή αγροτική στρατηγική που να λύνει τα προβλήματα της γης και του νερού, να μειώνει το κόστος και να αυξάνει τις εξαγωγές.

Η γεωγραφική μας θέση, μας δίνει ορισμένα πλεονεκτήματα για την παραγωγή ορισμένων προϊόντων. Το υπουργείο γεωργίας ας επεξεργαστεί, που θα μπορούσαμε να είμαστε ανταγωνιστικοί και προς τα εκεί να δίνει ώθηση μέσω της ΚΑΠ.

Εκεί που ποτέ δεν θα γίνουμε ανταγωνιστικοί, είναι προτιμότερο να σταματήσουμε και να στραφούμε προς άλλες καλλιέργειες.

13/5/97 Φ.Χ.Μ.

.....

Αφήγηση Μάρκου Μαρκ. Γαλεράκη

Το ποίημα που ακολουθεί, συντάχθηκε τον περασμένο αιώνα τότε που η Κρήτη στέναζε στον Τούρκικο ζυγό. Το έγραψε κάποιος Άνω πολίτης, ονόματι Μιχ. Σπυριδάκης. Μου το διηγήθηκε ο Μάρκος Γαλεράκης, που το είχε ακούσει από τον παππού του, ο οποίος μαζί με άλλους είχε πάει για βοήθεια στο Αρκαδι, αλλά δεν πρόλαβαν γιατί είχε γίνει η ανατίναξη (1866)

Μα κάμετε μου ένα καφέ με μέλι και με γάλα να κάτσω να σας διηγηθώ της Καντανώς τα βάγια (βάσανα).

Την Καντανώ εκαλέσανε, τον Μανουσogiωργάκη
για να χαλάσουν τον Κουλέ (φρούριο) μαζί με τον
Τσοντάκη

Και παίζουνε μια κανονιά στις Καντάνου τον Πύργο
κι οι Τούρκοι εφωνάζανε κι είπανε πως θα φύγω.

Αμάνι πως θα φύγουμε πως θα ξεμιστευθούμε
πούρθαν τα Κρητικόπουλα και μας επολεμούνε.

Πούρθαν τα Κρητικόπουλα, φισέκια φορτωμένα
και πέσανε απάνω μας, σαν σκύλας λυσασμένας.

Εκιά ήτονε κι ο Κριάρας, τον ξακουσμένο άντρα
που εκούρδιζεν την Τουρκιά, σαν τα όζα στην
Μάντρα.

Ο Κριάρας των ήλεγε να κάμουνε γιουρούσι
πέντε έξι φοβηθήκανε, πως θε να σκοτωθούσι.

Και κάνε την απόφαση και πάει μοναχός του
το Πατεράκη το Γιωργιό ήτανε σύντροφός του.

Ο Βλαχογιώργης έσερνε μερικούς Ανωπολίτες
και πέσανε εις την Τουρκιά σαν νάτανε πετρίτες.

Και πήρασιν των άρματα και πήραν και μουλάρια
με τέτοια ξεγιβέντισι δεν των την ξανακάμαν.

Σημαιοφόρο είχαμε ένα Κατσανεβάκη
που φορεί εις την μέση του, ασήμιο μαχαιράκι.

Κι αν σας ρωτούν ποιος τόβγαλε αυτό το τραγουδάκι
αυτό είν' από την Άνωπολη Αντρέας Σπυριδάκης.

Αγράμματος ο δυστυχής είν από κάθε πράμα
να τον εσυμπαθήσουμε, αν ήκαμε και σφάλμα.

Αγ. Γαλήνη 13/12/97
Για την αντιγραφή Φ.Χ.Μ.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ (1883-1957)

Έχουν περάσει 40 χρόνια, από τον Οκτώβρη του
1957, όταν ο μεγάλος φιλόσοφος, περνούσε το κα-
τώφλι της Αιωνιότητας.

Ανάμεσα στους μεγάλους ανθρώπους που μας έδωσε η
Κρήτη μέσα από τους αιώνες της ιστορίας της από τον Μί-
νωα μέχρι τον Γκρέκο κι από τον Κορνάρο μέχρι τον Βε-
νιζέλο, ήταν ο Καζαντζάκης.

Μερικοί τον είπαν κομμουνιστή, άλλοι φασίστα, άλλοι
εθνικιστή, άλλοι αιρετικό, άλλοι θρησκευόμενο. Μπέρ-

δευε κάθε φορά, αυτούς που προσπαθούσαν να τον κατα-
τάξουν κάπου. Μέχρι σατανιστή τον είπε κάποιος αρτη-
ριοσκληρωμένος θεολόγος. Οι μεγάλοι διανοητές, δεν
χωράνε σε κόμματα ή σε δόγματα. Έχουν ανέβει τόσο ψη-
λά, που βλέπουν τον κόσμο σφαιρικά και ρεαλιστικά. Δεν
τους εγγίζουν οι αφορισμοί ή οι κατάρεις. Κλείνοντας μέ-
σα του τη δύναμη, την ορμή και την αναζήτηση έριξε τα
φτερά του, ταξίδεψε παντού, από Ισπανία μέχρι Ιαπωνία
και από Ρωσία μέχρι Κίνα. Μελέτησε διάφορες θρησκεί-
ες, δοξασίες, δόγματα, φιλοσοφικά ρεύματα και οικονομι-
κά μοντέλα.

Τα έργα του, όπως «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», «Ο
τελευταίος πειρασμός», «Ο καπετάν Μιχάλης», «Ο Αλέ-
ξης Ζορμπάς», γυρίστηκαν ταινίες και μεταφράστηκαν σε
πάρα πολλές γλώσσες.

Αν και το άξιζε δεν του έδωσαν το Νόμπελ λογοτεχνί-
ας. Μα τι σημασία έχει, αν το έργο του αντέξει στον χρό-
νο θα «αντέξει» από μόνο του και όχι από το Νόμπελ.
Σαράντα χρόνια μετά τον θάνατό του, κάποια Ισλανδέζα
φοιτήτριά του μου είπε: «Οι Κρητικοί θα πρέπει να είστε
πολύ περήφανοι που είχατε έναν Γκρέκο κι έναν Καζα-
ντζάκη. Διαβάζω τα βιβλία του, και αυτός ήταν ο λόγος
που ήρθα να δω από κοντά τα χώματα, τη θάλασσα, τον
ήλιο της Κρήτης. Μέσα στο φως αυτό κατόρθωσε ο άν-
θρωπος να δει καθαρά, να βάλει τάξη στο χάος και να το
κάμει κόσμος».

Ναι, είμαστε περήφανοι. Μα ένοιωσα και λίγη ντροπή
αφού μια νέα κοπέλα από την παγωμένη Ισλανδία, ήξερε
περισσότερα από μένα για τον συμπατριώτη μας φιλόσο-
φο.

Κανένας δεν αγιάζει στο τόπο του. Όπως ο Γκρέκο
άφησε την Κρήτη. Το 1566 για να εγκατασταθεί τελι-
κά στο Τολέδο της Ισπανίας, έτσι κι ο Καζαντζάκης άφησε
το Ηράκλειο, ταξίδεψε σ' όλο τον κόσμο, έμεινε μερικά
χρόνια στην Αίγινα και από το 1945 στο Αντίπ της Γαλλίας.

Όπως ο Βενιζέλος άφησε την τελευταία του πνοή, ξορι-
σμένος στο Παρίσι το 1936, έτσι κι ο Καζαντζάκης δεν ήταν
γραπτό, να κλείσουν τα μάτια τους πλημμυρισμένα από το
ξεστό φως του νησιού τους. Γύρισαν σ' αυτό μα μονάχα σαν
μεγάλοι νεκροί.

Και αναπαύονται ο μεν πρώτος στα Χανιά, ο δε δεύτερος
στο Ηράκλειο.

Ο λιτός τάφος του Καζαντζάκη με τον ξύλινο σταυρό, εί-
ναι συμβολικός της απλής ζωής του.

«Δεν ελπίζω τίποτα, δεν φοβούμαι τίποτα, είμαι λεύτε-
ρος».

Αυτό το σλόγκαν είναι ο «Ηρωικός μηδενισμός» του Κα-
ζαντζάκη.

Σ' αυτόν θέλησε να κλείσει πανανθρώπινα προβλήματα.
Δεν είναι ο απελπισμένος μηδενιστής που παλεύει μά-
ταια.

Φυσικά η γνώση έχει, συχνά, πικρή γεύση. Ανεβαίνοντας
μόνος ο άνθρωπος από τα φοβερά βάρη προς το ξέφω-
το του ατελείωτου ανήφορου, βλέπει όλο και πιο πολύ να

πλαταίνουν οι ορίζοντες, όλο και πιο πολύ ν' απομακρύνεται ο ουρανός. Ποιος ο σκοπός μας; Ποιο το χρέος μας; (υπάρχει σκοπός; Υπάρχει χρέος;) Θα σταματήσουμε; Θα εκμηδενιστούμε; Θα προχωρήσουμε; Ο Θεός άλλοτε ήταν η δύναμη. Τώρα είναι η αδυναμία. Ένα μηδέν περιζώνει τη δημιουργία. Το χάος περιζώνεται από το μηδέν. Τι θα κάνουμε;

Σ' αυτό το μεγάλο, το τρομαχτικό, το αιώνιο ερώτημα, ο ασκητής του πνεύματος Καζαντζάκης μας φωνάζει απ' τον αιηλό ανήφορό του.

ΠΡΟΧΩΡΗΣΤΕ! Προχωρήστε την Οδύσσειά σας. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος, δεν υπάρχει άλλη ελπίδα. Χτίστε πάνω στο ΧΑΟΣ. Πάνω στο μηδέν οικοδομείτε την ύπαρξή σας. Δεν γίνεται αλλιώς. Ο Θεός δεν είναι άπειρος, είναι μια μονάδα σε κάθε θυσία, που παλεύει κι αυτός να σωθεί.

Και ο άνθρωπος κηρύσσει ο Καζαντζάκης πρέπει να παλέψει για να σμίξει με τον Θεό. Επιταχτικό στέκει το χρέος τούτο στην δημιουργία, που είναι θεμελιωμένη πάνω στο μηδέν. Είναι η μονάδα του Σύμπαντος. Όσοι στέκουν αρνητές, τοποθετούν μηδενικά εμπρός απ' αυτήν την μονάδα. Αντίθετα τοποθετώντας τα μετά απ' αυτήν, αυξάνουμε τον θετικό αριθμό της δημιουργίας και παίρνουμε σωστή θέση στην ζωή...

Τα φιλοσοφικά κείμενα του Καζαντζάκη, για πολύ κόσμο είναι δυσκολονόητα, απαιτούν ένταση σκέψης και εύκολα μπορούν να παρερμηνευτούν.

Οι ταξιδιωτικές όμως ιστορίες, σε συναρπάζουν και τις διαβάζεις μονορούφι. Αξίζει να πάρετε μια γεύση, από την επίσκεψή του, στο σπίτι του Γκρέκο στο Τολέδο.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΓΚΡΕΚΟ

(Νίκου Καζαντζάκη, απόσπασμα
«Ταξιδεύοντας» Ισπανία)

... Πέρασα από το σπίτι του Γκρέκο, στην Οβριακή. Η μεγάλη πόρτα είναι ανοιχτή και στάθηκα στο κατώφλι: Κήπος ήσυχος ζεστός, απεριποίητος, δυο τρεις αγκαθοσυκιές, ένα αρχαίο μαρμάρινο άγαλμα.

Ο κισσός είχε πιάσει κι έτρωγε του τοίχους. Μια γριά ζαρομένη καθόταν στον ήλιο σκυφτή και καθάριζε, σαν γριούλα Κρητικιά, βρούβες.

Στο βάθος του κήπου μια ταράτσα που την ανεβαστούσαν αιηλές κολόνες κι απάνω από την ταράτσα ένα παραθύρι με σταυρωτά κάγκελα - το σπίτι του Γκρέκο. Η γριά σήκωσε το κεφάλι, με κοίταξε αδιάφορη κι έσκυψε πάλι στις βρούβες. Ζέστη, μύριζε γαλήνη, όλη η Κρήτη ανασκόθηκε στο νου μου και πια δεν κρατήθηκα. Δρασκελίσα το κατώφλι και μπήκα.

Κουκουβίσια δίπλα στην γριά κι έπιασα κουβέντα.

Που γεννήθηκε ο Γκρέκο γιαγιά;

Ξέρω και γω παιδί μου; Λεν πως ήρθε από την θάλασσα. Τον γνώρισες; Και βέβαια. Μα ήμουν πολύ μικρή, δεν τον θυμάμαι.

(σημ.: Ήταν αδύνατο να τον θυμόταν, αφού η γριά, μπορούσε να έχει το πολύ 60 χρόνια διαφορά με τον Καζαντζάκη και ο οποίος γεννήθηκε το 1883. Ξέρουμε δε ότι ο Γκρέκο πέθανε το 1614).

Και τι ήταν ο Γκρέκο γιαγιά;

Ένας άνθρωπος που έκαμε το Χριστό και τους Αποστόλους!

Της υποσχέθηκα να της φέρω καφέ και ζάχαρη αν μου πει την αλήθεια. Η γριά χάρηκε, το κίτρινο μάγουλο κοκκίνισε, μουρμούρισε εμπιστευτικά.

- Ήταν ένας άνθρωπος που έφερε τους Αμερικάνους!

Τινάχτηκα χαρούμενος. Ποτέ δεν είχα φανταστεί τόσο απλά και γραφικά ο ωφελμιστής, πειναλέος λαός να χαρακτηρίζει τους μεγάλους του ήρωες.

Ήρωας είναι εκείνος που φέρνει τους Αμερικάνους - δηλ. το μπαξίσι και την καλοπέραση. Σίγουρος, κερδοσκόπος, ολοπάτουχα αγγίζοντας τη γης, ο χωριάτης κοιτάζει και κρίνει τα πάντα με την κοιλιά του.

Θυμάμαι μια μέρα περπατούσα στους όχτους του Αχελώου. Ένας χωριάτης με το μικρό πονηρό του μάτι, πήγαινε μπροστά οδηγός μου. Άξαφνα ένα γαλάζιο πουλί πέταξε από πάνω μας. Η κοιλιά του έλαμπε σκούρα θαλασσιά, οι φτερούγες του σκούρες γαλάζιες. Άστραψε μια στιγμή με ατσαλένιες αναλαμπές και χάθηκε μέσα στα καλάμια. Έσυρα φωνή χαρούμενη κι άρπαξα το χέρι του οδηγού:

Πώς το λένε το πουλί αυτό; Ποτέ δεν θα ξεχάσω με τι περιφρόνηση στράφηκε ο Ρουμελιώτης και με κοίταξε.

Έπειτα σήκωσε του ώμους και είπε: - Που πας και χάνεσαι καημένε;

Δεν τρώγεται! Δεν έδωκε όνομα ο χωριάτης στο πουλί αυτό, γιατί δεν τρωγούνταν; Στο άλλο όμως γαλάζιο πουλί, τον Γκρέκο έδωκε όνομα, γιατί τρωγούνταν.

Βγήκα έξω από τον κήπο του Γκρέκο. Χαμηλός, λασπερός, ο Ταγός κυλιόταν αργά μέσα στον ήλιο. Οι όχτοι του ήταν γδυμνοί, οι βράχοι του γκριζοί και μυτεροί χωρίς ένα φύλλο πράσινο.

Σούρνω απάνω τους αγάλια την ματιά μου και χαίρομαι να συλλογούμαι πως σίγουρα τους ασκητές τούτους βράχους θα τους αγάπησε πολύ το εκστατικό μάτι του Γκρέκο, και ταράζομαι, σαν να προσδοκώ να συναντήσει απάνω τους η ματιά μου αποφλογίδια ακόμα από το δικό του μάτι.

Τριγυρίζω το σπίτι του Γκρέκο, το μουσείο του, τις εκκλησίες όπου βρίσκονται τα έργα του, έχω στο νου μου όλη τη ζωή και τον αγώνα, λάμπουν τα μάτια μου τα σπαθωτά, φλεγόμενα στόματα τα χλωμά, μακροδάκτυλα, σαν άστρα της θάλασσας, χέρια, τα μάτια τα πυρπολημένα κι ακίνητα. Όλες τούτες οι χαρές είναι μπροστά μου κι ανυπομονούν να μπουνε μέσα μου και να πάρουν έκφραση, ανυπομονώ κι εγώ μα κρατιέμαι.

Γιατί ξέρω πως όταν θα' ρθει η στιγμή της τέλει επαφής η λαχτάρα δηλαδή η ανώτατη ηδονή, θα πεθάνει...

Πάω κι έρχομαι στα στενά δρομάκια κι ο νους μου χυμάρει πίσω, γοητευμένος. Στις 8 του Απριλίου του 1614, ένα τέτοιο χαρούμενο πρωινό, η πόρτα του σπιτιού του μεγάλου

λου Κρητικού ήταν ανοιχτή. Παιδόπουλα με άσπρα δαντελωτά πουκάμισα στέκονταν στο κατώφλι με κίτρινες λαμπάδες. Ο περήφανος μυστηριώδης ξένος που είχαν έρθει, τώρα και σαράντα χρόνια από την θάλασσα, ...είχε πεθάνει.

Όλο το Τολέδο πενθούσε. Ο θρύλος που είχε δημιουργήσει ο βίαιος λιγοδίαυτος Κρητικός ζωντάνευε πάλι σήμερα σε όλα τα χείλια. Η ζωή του ήταν παράξενη, τα λόγια του λίγα, τσεκουράτια. Αυτός δεν ήταν που είπε για τον Μιχαήλ Άγγελο: «Καλός άνθρωπος, μα δεν ήξερε να ζωγραφίζει. Αυτός δεν ήταν που έκαμε τα φτερά των αγγέλων τόσο μεγάλα που η Εκκλησία τρώμαξε;...»

Στον τάφο του Καζαντζάκη

Επισκέφθηκα τον τάφο του Καζαντζάκη, στο Ηράκλειο. Ο χώρος απλός μα μεγαλόπρεπος. Από το ύψωμα αγναντεύει, την πόλη και το Κρητικό Πέλαγος. Ανατριχιάζει το κορμί, στην σκέψη ότι βρίσκομαι, τόσο κοντά, στον μεγαλύτερο διανοητή που γέννησε η Κρήτη κι ο κόσμος όλος. Κι οι πέτρες ακόμα τον ήξεραν και τον ξέρουν. Και αυτές τώρα, μ' έναν απλό ξύλινο σταυρό του κρατούν συντροφιά. Ο προφήτης, με τα φλογοβόλα μάτια έφυγε, χτυπώντας το ραβδί του... στις κακοτοπιές του άπειρου.

Έφυγε στα 74 χρόνια του, κάποια μέρα του Οκτώβρη του 1957. Τι σύμπτωση, στην ίδια ηλικία είχε φύγει και ο Γκρέκο μα κάποια μέρα του Απριλίου του 1614. 343 χρόνια χώριζαν τους 2 θρύλους.

Ο φιλόσοφος έγραφε το τελευταίο του βιβλίο «Αναφορά στον Γκρέκο», «Φωνάζω την μνήμη να θυμηθεί, περιμαζώνω από τον αέρα την ζωή μου. Στέκουμαι σαν στρατιώτης μπροστά στον ΣΤΡΑΤΗΓΟ και κάνω την Αναφορά μου στον Γκρέκο γιατί αυτός είναι ζυμωμένος από το ίδιο κρητικό χώμα μ' εμένα και καλύτερα απ' όλους τους αγωνιστές που ζουν ή που έχουν ζήσει, μπορεί να με νοιώσει. Δεν άφηκε κι αυτός την ίδια κόκκινη γραμμή πάνω στις πέτρες;» Νοιώθει την ανάγκη να απολογηθεί στο νησί του. Αυτός είναι ο κόσμος του. Αυτό το νησί, του τα έδωσε όλα.

Απ' αυτό ξεκίνησε για τον Γολγοθά και σ' αυτό ξαναγύρισε, γονατίζοντας μπροστά στον Γκρέκο, λίγο πριν πεθάνει.

Σε κάποιον φίλο του που ήθελε να γράψει την βιογραφία του, απαντά: «... νομίζω πως θα' πρεπε ίσως να περιμένετε πρώτα να πεθάνω. Η ζωή μου είναι πολύ απλή. Και η πνευματική μου εξέλιξη αποτελεί μια ίσια κόκκινη γραμμή, τίποτα άλλο. Ένας ανήφορος ήταν η ζωή μου κι ανηφορίζω, τίποτα άλλο».

Σε κάποιους άλλους που ήθελαν να ιδρύσουν σύλλογο Καζαντζάκη γράφει: «Ευχαριστώ για την ιδέα σας. Μα θαρρώ πως είναι πρόωρο. Περιμένετε ακόμα λίγο, να βάλλω το «Μαύρο κράνος». Τώρα όσο ακόμα ζω, ντρέπουμε να γίνεται λόγος για μένα, ... γιατί δεν είμαι βέβαιος πως το αξίζω».

Όμως να'σαι σίγουρος, μεγάλε ταξιδιώτη, πως το άξιζες. Σαράντα χρόνια μετά τον θάνατό σου, σ' όλο τον κόσμο τιμούν την μνήμη σου. Στην «Ασκητική» γράφεις: «... Σβή-

νει το μυαλό μου, κι όλα ουρανόσ και γης αφανίζονται. Εγώ μονάχα υπάρχω! φωνάζει ο νους».

Αν η ύλη σου αναπαύεται, ένα μέτρο κάτω στην γη, το πνεύμα σου το νοιώθω δίπλα μου. Φρέσκο κι αγέρωχο ταξιδεύει στον κόσμο, όπως κάποτε το σώμα σου. «Ερχόμαστε από μία άβυσσο και καταλήγουμε σε μια άβυσσο. Η ενδιαμέση ακτίνα φωτός, λέγεται ζωή». Έτσι έγραφες.

Μα εσύ στάθηκες από τους... τυχερούς. Αφού το πνευματικό σου φως, παραμένει φάρος άσβεστος στα σκοτάδια της αβύσσου.

Ο πιο πολυδιαβασμένος συγγραφέας, δεν έβρισκε εκδοτικό οίκο στην χώρα του να εκδώσει τα έργα του.

Έπρεπε πρώτα να τυπώσει στο εξωτερικό και μετά στην Ελλάδα. Δυστυχώς δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας.

Ο σύλλογος Αγιογαληνιωτών θα μπορούσε να οργανώσει εκδρομή στον τάφο του, καταθέτοντας ένα απλό λουλούδι στην μνήμη του.

Αγία Γαλήνη 13/6/97
Φάνης Μαυρογιώργης

Το 97 ήταν χρονιά του Ολυμπιακού

Δεύτερος στην Ευρώπη στο βόλεϊ. Κυπελλούχος Ελλάδος στο Πόλο, πρωταθλητής Ελλάδας στο ποδόσφαιρο, Κυπελλούχος Ελλάδας στο βόλεϊ. Κυπελλούχος και πρωταθλητής Ελλάδας στο μπάσκετ. Πρωταθλητής Ευρώπης επίσης στο μπάσκετ.

Όλα τα πήρε και στους 3 θεσμούς. Έγραψε επάξια το όνομά του στο χρυσό βιβλίο με τις ομάδες που κατακτούν σε μια χρονιά όλα τα κύπελλα. Δεν μπορούμε να πούμε και σ' ανώτερα, αφού δεν υπάρχουν.

Συγχαρητήρια λοιπόν, συγχαρητήρια και του χρόνου.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ παραλ... ειρόμενα Πούσκας - Κρόιφ

Φέτος γιόρτασαν με κάθε επισημότητα τα γενέθλιά τους, δύο μεγάλες δόξες του ποδοσφαίρου. Ο Φέρεντς Πούσκας έκλεισε τα 70 και ο Γιόχαν Κρόιφ τα 50.

Τι κοινό είχαν; Ο μεν Ούγγρος σήκωνε για μερικά χρόνια, στην δεκαετία του 60, με την Ρεάλ Μαδρίτης το κύπελλο πρωταθλητριών Ευρώπης στο ποδόσφαιρο, ενώ την ίδια δουλειά έκανε και ο Ολλανδός με τον Άγιαξ την δεκαετία του 70.

Και οι δύο έφτασαν σε τελικό παγκοσμίου κυπέλλου και παρόλο που κέρδιζαν στο πρώτο ημίχρονο, έχασαν το τρόπαιο και οι δύο από την ίδια ομάδα, την Εθνική Γερμανίας.

Στην Ελβετία ο πρώτος το 1954, κι ενώ κέρδιζαν με 2 - 0, στο δεύτερο ημίχρονο έχασαν 3 - 2. Όλοι οι Γερμανοί παίκτες που είχαν παίξει σ' εκείνον τον αγώνα, δεν ξανάπαιξαν μπάλα. Το ντοπάρισμα που δέχτηκαν στο ημίχρονο για να κερδίσουν τους Ούγγρους, τους έκανε σαν αφιονισμένα άλογα, αλλά πλήρωσαν με την υγεία τους αυτό το κύπελλο.

Στο Μόναχο ο δεύτερος, 20 χρόνια αργότερα, όση και η

διαφορά της ηλικίας τους, το 1974 και ενώ προηγούνταν οι Ολλανδοί, μ' ένα δικό του γκολ, τελικά έχασαν με 2 - 1.

Ήσαν και οι δύο τους 27 χρονών, σ' αυτούς τους τελικούς που έχασαν το κύπελλο, μα στην συνείδηση του κόσμου, αυτοί ήσαν πρωταθλητές.

Ο Πούσκας στις προπονήσεις του, έδενε τα μάτια του και με την μπάλα σημάδευε τα γκολποστ.

Το 1971 στο Γουέμπλεϊ ο ποδοσφαιριστής Κρόιφ, νικούσε με τον Άγιαξ τον ΠΑΟ που είχε προπονητή τον Πούσκα.

Και οι δύο τους συνέχισαν την καριέρα τους στην Ισπανία.

Η στρογγυλή θέα, τους έκανε διασημότερους ακόμα και από τους αρχηγούς των κρατών τους. Φέτος λοιπόν, όταν τα τσιγγάνικα βιολιά άρχισαν να παίζουν στις όχθες του Δούναβη, στο κέντρο συνεδριάσεων, πάνω από 1000 προσωπικότες απ' όλο τον κόσμο ξέσπασαν σ' ένα παρατεταμένο χειροκρότημα, για να υποδεχτούν τον «καλλίτερο ποδοσφαιριστή του αιώνα Φέρεντς Πούσκας».

Κάποτε είχε πει: «όταν πεθάνω, ας γράψουν στην πλάκα επάνω, ενθάδε κείται Φ. Πούσκας, που αγάπησε όσοι λίγοι την μπάλα και τον αθλητισμό, μα έχασε για πάντα το παγκόσμιο κύπελλο του 1954».

Δάκρυα έπεφταν βροχή, όταν χθες στην γιορτή, για 5 λεπτά, τον αγκάλιασε ο Βάλτερ, ο αρχηγός της Εθν. Γερμανίας που του είχε «κλέψει» εκείνο το κύπελλο που τόσο είχε ονειρευτεί, μα και που του άξιζε.

Αυτήν την σκηνή του εναγκαλισμού, θα' πρεπε οι τηλεοράσεις να την δείχνουν, είναι μια κορυφαία στιγμή, που στέλνει πολλά μηνύματα.

Ο Αθλητισμός πρέπει να ενώνει.

Οι νίκες πρέπει να έρχονται, όχι με ντοπαρίσματα, αλλά με την φυσική προπόνηση.

Διαφορετικά είναι κλοπή μα και καταρράκωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Εγώ θα' θελα να προσθέσω δύο λόγια, από τον «επιτάφιο του Περικλέους» για τον Φέρεντς.

«Ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος».

Δεν χρειάζεσαι μανσωλεία για να σε θυμούνται.

Η δόξα σου θα νικάει και τα σύνορα και τον χρόνο.

Φάνης Χ. Μαυρογιώργης

4/4/97

Ο μεγαλύτερος ποδοσφαιριστής του αιώνα, Φέρεντς Πούσκας, τιμήθηκε με τον Ολυμπιακό κόντινο από τον πρόεδρο της ΔΟΕ.

Την Μεγάλη Πέμπτη, έγινε η Ανάσταση

Στις εκκλησίες ψάλλονταν τα 12 Ευαγγέλια.

Οι δρόμοι ήταν άδαιοι. Οι Μισοί Έλληνες στους ναούς και οι άλλοι μισοί στην τηλεόραση.

Και πριν τελειώσει η ψαλμωδία για τον Χριστό, άρχισε η Υμνωδία για τον Ολυμπιακό.

Ελλάς, Φιλάθλων, Χριστιανών.

Στην Ρώμη, στην ελληνο - ισπανική μάχη, ο Ολυμπιακός, νικούσε με άνεση την Μπαρτσελόνα και στεφόταν βασιλιάς της Ευρώπης στο μπάσκετ. Υπερασπίστηκε έτσι, επάξια το τρόπαιο που είχε φέρει ο ΠΑΟ την προηγούμενη χρονιά.

Έτσι, έφερε την «κούπα» στο λιμάνι και αντήχησε από το Διδυμότειχο μέχρι την Αγία Γαλήνη το τραγούδι:

«Πειραία μου, Πειραία μου, με τον Σαρωνικό σου, που έχεις για καμάρι σου τον Ολυμπιακό σου».

Ο Κοσμάς με την παρέα του, ανεβασμένος στα τραπέζια, στην Αγορά άνοιγαν σαμπάνιες, έριχναν βεγγαλικά, και κρατώντας τα λάβαρα του «θρύλου» τραγουδούσαν: «Το πήραμε το Ευρωπαϊκό».

Ο δε Μύρων απολάμβανε την πορτοκαλάδα του, δροσίζοντας τα λαρύγγια του, που τόσο πολύ είχε ταλαιπωρήσει αυτές τις μέρες.

Απολάμβανε χωρίς να τραγουδά. «Τόσες μέρες σας ψάλλω εγώ στην εκκλησία είναι τώρα η σειρά σας». Έτσι μου φάνηκε ότι σκεφτόταν.

Στην τηλεόραση ο Φασούλας έλεγε για τον συμπαίκτη του Ντ. Ρίβερς: «Ήταν ο καλλίτερος. Κάποιοι είπαν, ότι ίσως παίζει σε τσίρκο, ήταν σαΐτα, μας μάγεψε, όπως κάποτε ο Γκάλης. Εγώ μπορώ να πω ότι ήταν ο Πελέ στο μπάσκετ». Έχει 15 αδέρφια και μας ήρθε από το γκέτο του Τζέρσεϊ Σίτι.

Ο προπονητής Ίβκοβιτς, στάθηκε πιο τυχερός από τον προκατόχό του Ιωαννίδη, ο οποίος το 94 και το 95 είχε πάρει με τον Ολυμπιακό την δεύτερη θέση στην Ευρώπη.

Είχε φθάσει στην πηγή, μα δεν είχε πει νερό.

Αυτή η μεγάλη δίψα, έκανε την ομάδα, να μας δροσίσει όλους, φέροντάς μας, όχι νερό, μα την «κούπα», το κύπελλο πρωταθλητριών Ευρώπης στο μπάσκετ.

Λίγες βδομάδες πριν, ο Άρης είχε κυριολεκτικά κλέψει, μέσα από την Τουρκία, το κύπελλο Κόρατς, αφού είχε ανατρέψει, το εις βάρος του σκορ μέσα στην Θεσ/νίκη από την Τουρκική ομάδα.

Δύο κύπελλα Ευρώπης, σ' ένα άθλημα, την ίδια χρονιά, είναι όχι μόνο για την Ελλάδα, μεγάλη κατάκτηση.

Να γιατί η Ανάσταση και καταξίωση του Ελληνικού αθλητισμού ήρθε την Μεγάλη Πέμπτη του 1997 στις 24 του Απριλίου.

Φάνης Μαυρογιώργης

25/4/97

Ο Μίλαν Τόμιτς στην Αγία Γαλήνη

Ο πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ, παίκτης του Ολυμπιακού, ήρθε για ξεκούραση μα και να θαυμάσει το χωριό μας.

Οι πιτσιρικάδες τον υποδέχτηκαν στην λέσχη τους, τον κέρασαν ρακί και του έδωσαν κάποιο αναμνηστικό δώρο. Ήταν η ανταμοιβή τους, για την χρυσή κούπα που έφερε από την Ρώμη στον Πειραιά.

Γιατί έχει τους περισσότερους φιλάθλους ο Ολυμπιακός;

Διαπίστωσα ιδίους όμασι ότι και στην άκρη της Ελλάδας στην Αγία Γαλήνη, ο Ολυμπιακός έχει περισσότερους και θερμότερους φιλάθλους από τον ΠΑΟ.

Και συγκεκριμένα όταν το 1996 ο ΠΑΟ εστέφετο πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ κάνοντας μια βόλτα στην αγορά δεν άκουσα κανένα τραγούδι για τον ΠΑΟ. Αντιθέτως μάλιστα το 1997 που ήρθε η σειρά του Ολυμπιακού έγινε χαλασμός Κυρίου.

Ο Πειραιάς ήταν η πόλη των λαϊκών στρωμάτων. Ο Ολυμπιακός ήταν η ομάδα που όχι μόνο τους ψυχαγωγούσε μα και βοηθούσε υλικά σε διάφορους τομείς. Ήταν σαν κάποιο υπουργείο.

Αντίθετα ο ΠΑΟ η ομάδα της Αθήνας, ήταν το σύμβολο της αστικής τάξης.

Στην Αθήνα ήταν η εξουσία με τα υπουργεία. Η υπόλοιπη Ελλάδα έπαιρνε το μέρος του Πειραιά με τα λαϊκά στρώματα δηλ. του Ολυμπιακού. Στην εποχή του επαγγελματισμού βέβαια πρέπει να πούμε ότι άλλο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ που είναι μια ΙΔΕΑ, και άλλο ΠΑΕ Ολυμπιακός που είναι μια επιχείρηση.

Οι φιλάθλοι όμως της ΙΔΕΑΣ έμειναν και εξακολουθούν να παραμένουν πιστοί άσχετα ποιος είναι ο πρόεδρος της επιχείρησης.

12/6/96

Αγροτικό Ιατρείο

Από τις 2/1/97, υπηρετεί στο χωριό μας ένας νέος γιατρός ο κ. Σέτας.

Γεμάτος όνειρα και υπευθυνότητα θέλει να προσφέρει τις γνώσεις του για το καλό όλων των πασχόντων.

Για πιο αξιόπιστες διαγνώσεις, χρειάζεται έναν καινούργιο καρδιογράφο.

Αυτός που υπάρχει είναι πολύ παλιός, και αν χρειαστεί να πάει σε ασθενή, δεν μπορεί να μεταφερθεί.

Ένα τέτοιο μηχανήμα, μπορεί να κοστίζει 500 χιλ. είναι όμως τόσο σημαντικό. Έχουν γίνει οι δέουσες ενέργειες προς το υπουργείο.

Στο σημείο αυτό, θα' θελα να κάνω της εξής πρόταση στους χωριανούς ή μάλλον στο Κοινοτικό Συμβούλιο. Θα' ταν διατεθειμένη η κοινότητα να νοίκιαζε έναν τηλεκαρδιογράφο (γνωρίζω ότι η κοινότητα Ευδήλου πληρώνει ετησίως 220.000 δρχ.) που θα' ταν συνδεδεμένος με κάποιο ειδικό νοσοκομείο;

ΓΝΗΣΙΕΣ ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

*Τι να μου κάνουν οι γιατροί
κι όλα τα φαρμακεία
ο πόνος πού' χω στην καρδιά
δεν έχει θεραπεία*

*Επλήγωσες μου την καρδιά
κι όμως δε με πειράζει
εγώ σ' αφήνω στο Θεό
που ξέρει και δικάζει*

*Μπορεί να κάμαμε πολλά
λάθη το δίχως άλλο
μα που χωρίσαμε μαθές
είναι το πιο μεγάλο*

*Μαλώνω με την σκέψη μου
μ' αυτή δε κάνει πίσω
θέλω δε θέλω βάνει με
να σε ξαναγαπήσω*

*Ο χωρισμός σου μ' έκανε
με το μαράζι φως μου
και δεν έχαρηκα ποτέ
τις ομορφιές του κόσμου*

*Συχνά τις νύχτες τραγουδώ
με μάτια δακρυσμένα
μονάχος δίχως συντροφιά
τα πάθη μου για σένα*

*Εγώ δε ζω με τη χαρά
ο πόνος μου ταιριάζει
γιατ' έχω μέσα στην καρδιά
μαχαίρι και με σφάζει*

Νερό βαστάς και σου ζητώ
κι εσύ το χύνεις χάμε
και δε μου σβήνεις τη φωτιά
π' ανάβει και κεντά με

Ελπίδες αν δε μού' δινες
εγώ δεν σ' αγαπούσα
κι ας μ' άφηνες τον δυστυχή
χωρίς καημούς να ζούσα

Μ' αρέσει να' μαι μοναχός
μ' αρέσει να' μαι μόνος
για να με δέρνει πάντοτε
ο εδικός σου πόνος

Η σκέψη μου ξεφάντωσε
κι ο νους μου έχει μεθύσει
και τα' βαλε με την καρδιά
γιατί να σ' αγαπήσει

Καλή 'τανε η αγάπη μας
μά' χε κακά θεμέλια
σαν τον ξερολιθότοιχο
που χτίζαν τα κοπέλια

Βαθιά σημάδια αφήσανε
μεσ' την καρδιά οι πόνοι
και το πικρό το δάκρυ μου
μόνο την ξαλαφρώνει

Κάθε αγάπη στη ζωή
πάντα πληγή ανοίγει
μα όσο βαθιά κι αν ανοιχτεί
πάλι χαρά σου δίνει

Ο χωρισμός και ο θάνατος
έχουν την ίδια αξία
μονάχα που στο χωρισμό
δεν γίνεται κηδεία

Αλλοτινέ μου έρωτα
πόθε μου περασμένε
ώστε να ζω τσ' αγάπης σου
οι φλόγες θα με καίνε

Από μακρυά να σε θωρώ
κοντά να μη σιμώνω
στη γειτονιά σου να περνώ
αυτό μου φτάνει μόνο

Πολλές φορές τη μνήμη σου
κάθομαι και σκαλίζω
και τις παληές ανάμνησες
γλυκά τις κανακίζω

Θά' ρθει καιρός και θα ρωτάς
που βρίσκεται και πού' ναι
εκείνος όπου πλήγωσες
κι' άνε τότε θωρούνε

Εάν εσύ δεν ήσουν
βιόλα μου μυρωδάτη
δεν θα την είχα την καρδιά
καημούς πληγές γεμάτη

Με δικηγόρους και γιατρούς
άνθρωπος να μη μπλέκει
και με τσ' αγάπης το σεβντά
για δεν ξαναξεμπλέκει

Πλούσος, φτωχός, ανύπαντρος
άκλερος, παντρεμένος
δε βρέθηκε στον κόσμο αυτό
νά' ναι ευχαριστημένος

Χοχλιούς με το σταρόχοντρο
άνε μου μαγειρέψεις
θα σου χαρίσω μα το ναις
ότι κι αν μου γυρέψεις

Κρήτη μου όμορφο νησί
περήφανη σε θέλω
γιατί εσύ εγέννησες
το γέρο Βενιζέλο.

Μανούσος Παπαδάκης

ΤΟ ΒΓΑΡΤΟ

Ίντα παθες μπρε Χρυσώ και' χεις μαντιλοδεμένο το
λαιμό σου;

Θωρείς μπρε Καλλιώ εγράντισα και δε νταγιαντώ
μπλειό, με το βγαρτό που μαναριάστηκενε, και μα το Θεό
που πιστέμε δε γατώ το ξεμπλεμό μου.

Και δε ντου κάνεις μπρε πράμα τσα να σου περάσει;
Αντού κάνω; κίντα δε ντου κάνω; Ως και οφτά κρομού-
δια με δυο κλαδιά ζάχαρη του θέτω απάνω μα αναφιλέ.

Αναθεμάτο καλλιμέντο το θωρώ ότι γιατρικουλίσματα
κια ντου κάνω.

Ολονυκτίσεως τσι νύχτας με στουμπακά, κι όσες αναμουνταλές παίζει η καρδιά μου το σε σας στουμπακιές κάνει και το βγαρότ.

Οψάργας αναθεμάτο αμάτι απού το' κλεισα μόνο ένα γκερεμέ με στουμπακάνε.

Την ταχυνή μου λέει ο Μιχάλης. Ιντάχεις μπρε κι όλη νύκτα αγκομάχες και στριφογυρίζες σα να που γυρίζει η σβίγα του πηγαδιού, όντε κατεβάζει το σταμνί να το γεμίσης.

Ε κακορίζικε ταπηλογούμαι μα το βγαρότ εγίνικε νε μπριντούσκι κια ντις να απαλαίνει, εσωξεράθηκε νε και πλειά ξερό παρά τη χαχαλόβεργα.

Γεια κάμε τσε μπρε Χρυσώ το τσεμπέρι σου να το ξανοίξω μόνο μόνο.

Θωρείτο η Καλλιώ και τσι κάνει εμά μπρε χρυσή το ξαγκριγιονόν του.

Δε γατώ κακορίζικη μου δε να του πω, μου δε να σου κάμω διάλε τη δροσά. - Πετάξου ένα τζειρέκι στσι Γληγόρενας γιατί γροικώ πως πιτηδεύγεται στα βγαράτά.

Ε, να πιάσω σκια να πεταχτώ ίσαμε το κονάκι τζη και μπορεί να πέψει ο Μεγαλοδύναμος να μου κάμει πράμα για δενταγιαντώ μπλειο.

Νταυράντα Χρυσώ και κάμε καερέτι, μα να περάσει θέλει.

Απάνω στην ώρα να τη Κατίνα του Κοσμά και θωρεί το ξεμυγισμό τσι Χρυσώ και τσι κάνει. Ιντάπαθες μπρε Χρυσώ;

Ιντάπαθα; για ξάνοιξε να δεις;

Ξανοίγει το η Κατίνα καλά καλά και τσι λέει παρέτα Χρυσώ τα γιατροικουλίσματα και σάλευγε να βρεις το Διογένη το Πατακό που εσπούδαξε νε γιατρός στην Αθήνα καίχουνε θωρώντας πολλά τα μάθια ντου.

Είπε μου το μπρε Κατίνα κι ο Μιχάλης να πάω, μα γροικώ πως έχει ένα γκοβγερό μαχαίρι και σου κόβγει τη μπροβέ για να φύγει λέει ο όμπυιος.

Άμε μπρε και μη γροικάς κiane νους μα καλλιά να πονέσεις μια φορά παρά μπόλικες μέρες.

Εδά θα πάρω σα κάτω κι όπου μου διώζει θα κοπιάσω, γη στου Πατακού γη στσι Γληγόρενας.

Η στράτα έβγαλε τη Χρυσώ στσι Γληρόραιναις, εξάνοιξε νε το βγαρότ πέρα που δε ταγγείξε νε και μόνο μόνο και τσι λέει:

Ε καημένη Χρυσώ πως έβγαλες ταπινάρα και θέλει άνοιμα, μα γω δε ντη μπατσάρομαι στη μερέ που ναι.

Γροικώ πως τσι Μέλαμπες είναι η Φαργιανοπελαγιά που κατέει και ανοίγει ούλα τα βγαράτά και πάρε να πας και θα σεποσάσει πιτήδια και καλά.

Γιαγέρνει στο σπίτι και λέει Μιχάλη είπε μου η Γληγόραιναις πως στσι Μέλαμπες είναι λέει η Φαργιανοπελαγιά (του Μπεργαδοχριστοφή δεύτερη Γυναίκα) και κατέει να γιαινεί ούλα τα βγαράτά.

Λέω Μιχάλη να πεταχτώ ίσαμε τσι Μέλαμπες να δω ίντα θα μου πει η Φαργιανοπελαγιά.

Δε θα πας ποθές Χρυσώ όξω να σε ιδή ο Διογένης, κι ότι πει θα κάμωμενε.

Γιαμιάς ο Τερζής πάει στη σπετσαρία ντου και του λέει.

Διογένη έλα μπρε μα το σταυρό σου ίσαμε το σπίτι να δης τη Χρυσώ γιατί έβγαλε νε ένα μπόνεμα και δε νταγιαντά τσι πόνους.

Άμε Μιχάλη στο σπίτι να με περιμένεις και σ' ένα Τζειρέκι θά' ρθω.

Πάει, ο Διογένης με μια τσαντάρα εργαλεία και λέει τσι Χρυσώ.

Σίμωσε ο θε παέ πού' ναι φωτεράδα να σε ξανοίξω.

Σιμώνει το Χρυσώ τσι βγάνει το μπολίδι και θωρεί το βγαρότ και τσι κάνει πράμα δεν είναι ως ταυτέρου τη ταχυνή θάσαι πέρδικα.

Ίντα θα μου κάμεις μπρε Διογένη να μη πονώ. Στάσου ήσυχα και γύρε τη κεφαλή σου ξερβά να το πασπατέψω μια ουλιά να διούμε ίντα θα κάμωμενε.

Πατεί το δαχτύλι ντου ο Διογένης δυνατά σ' ένα τόπο που φαίνοντανε πλειά απαλό και σέρνει φωνή η Χρυσώ.

Ίντα κάνεις μπρε κεια; δε ντο κατέεις μαθώς πως πονώ.

Κατέχωτο πως πονείς μα πρέπει να ιδώ σε ποιο τόπο θα τ'ανοίξω να ξεθυμάνει;

Κίντα λογιά θα τ' ανοίξεις;

Κάνε καερέτι μα σε μισή ώρα δε θα πονείς κιαουλιάς.

Λες μπρε να πονέσω; Ίντα δα δε πονείς;

Σούπα κάμε καερέτι και κουράγιο.

Πλεια με στουμπακά παρά που με πονεί.

Περιμένετε με να πεταχτώ στη σπετσαρία να φέρω μπαμπάκι και γάζες.

Εδά που θα περνάς απού τσι Φώταινας πέτσει ναρθει να μου κάνει κουράγιο.

Γιαγαίρνει ο Διογένης καθίζει το Χρυσώ σε μια καθέκλα και λέει τσι Φώταινας.

Νονά, κράθι ετση γερά, τη κεφαλή να μη τη κουνίσει κιαουλιάς.

Κρατεί γερά η Φώταινα το Χρυσώ και πατεί το νυστέρι ο Διογένης και τη ρωτά επόνεσες Χρυσώ;

Όι οι κιαουλιάς δεν επόνεσα.

Εδά που θα το σφίξω θα πονέσης μόνο μόνο.

Πατεί ο Γιατρός το πόνεμα και πετούνται οι όμπυιοι όξω και σέρνει φωνή η Χρυσώ πως πονεί.

Για το Θεό γιατρέ κάμε μου πράμα να μη πονώ για δε νταγιαντώ μπλειό.

Λέει η Καλλιό.

Νταβράντα Χρυσώ μα αποκάμανε οι στουμπακιές σου.

Έβαλε τζει ο Διογένης. Γύρου γύρου στη κοματέ Ιώδιο εθεκέτζη ένα πανάκι (γάζα) απάνω, κι απώς το τύλιξε νε μένα πανί σα ντη φασκιά (επίδεσμος) και τσι λέει: ταυτέρον θάρθω να στο παστρέψω και σε δύο μέρες δε θάεις κακό.

Φεύγει ο γιατρός και λέει περαστικά κάνει το σταυρό τζη και λέει, περιεργάζομαι Καλλιό που χώνουντανε το σε σας κακοσύνες.

Μεγάλος είσαι Θεέ μου και θαυμαστά τα έργα σου.

Μανούσος Φ. Παπαδάκης

Αθήνα, 7 Μαρτίου 1997

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΩΡΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΤΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ

Από ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ Βελισόριος Κυρίτσης-Ευάγγελος Κατσαράς, Ιφιγενείας 38 και Ιφιγενείας 42 Καλλιθέα, προσφέρονται πέντε διακοσμητικά τοίχου.

Από ΑΦΟΙ ΡΑΓΚΟΥ Α.Ε.Β.Ε., Μεσογείων 304, Χολαργός, μέσω κας Ρούλας Μηναντάκη, προσφέρεται ένα σετ πετσέτες.

Από COLGATE-PALMOLIVE (HELLAS) Α.Β.Ε.Ε., προσφέρονται σαπούνια, αφρόλουτρα, αφροί ξυρίσματος και σαμπούν.

Από Δ. ΚΟΥΡΤΑΚΗ Α.Ε. ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΙΝΩΝ, προσφέρονται δύο κιβώτια κρασί.

Από Χ. ΜΠΕΝΠΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ Α. Ε. προσφέρεται ένα ηλεκτρικό κοπτήριο.

Από ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΜΠΙΑ Α.Ε. «CAMBAS» προσφέρεται ένα κιβώτιο Αττικός Οίνος.

Από κ. Κώστα Λινοξυλάκη, προσφέρεται ένα σετ κοπτηλασίας, ένας πάγκος μασάζ, ένας στόχος και δύο σχοινάκια γυμναστικής.

Από κ. Γαβριήλ Πεντζάκη, Ασκληπιού 1, τηλ. 36 03 379 μέσω κ. Κώστα Λινοξυλάκη, προσφέρεται ένα ορθοπεδικό μαξιλάρι.

Από ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΡΑΒΑΣΙΔΗ, Χαρ. Τρικούντη 83 προσφέρονται παιδικά βιβλία.

Από ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΑΝ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ, Ζωοδ. Πηγής 3, μέσω του Κώστα Λαμπάκη, προσφέρονται βιβλία.

Από κ. Νίκο Σιάνη προσφέρονται έξι μπλουζες.

Από κα Ρούλα Μηναντάκη προσφέρονται δύο ζεύγη διακοσμητικές μαξιλαροθήκες.

Από ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΡΑΦΗΣ ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ «ΚΑΤΕΡΙΝΑ», Σπάτα, προσφέρεται ένα σετ τραπεζομάντηλο κουζίνας.

Από «ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ» ένα εισιτήριο Πειραιά-Ρέθυμνο μετ' επιστροφής.

Από «ΜΙΝΩΙΚΕΣ» ένα εισιτήριο Πάρο-Πειραιά μετ' επιστροφής.

Από «ΑΝΕΚ» ένα εισιτήριο Πειραιά-Κρήτη μετ' επιστροφής.

Από ΑΦΟΙ ΤΕΡΖΗ, μέσω κ. Κώστα Βελουδάκη προσφέρεται ένα πορτατίφ πολύπριζο και ένα τηλέφωνο.

Από RECORDMAN, Γιάννη Μήλα, προσφέρονται ελατήρια στήθους ένα σχοινάκι γυμναστικής και ένα όργανο γυμναστικής.

Από το ΣΥΛΛΟΓΟ «Η ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» προσφέρεται μια μπασκέτα, μια τηλεόραση GOLD-STAR 14" και ένα τσαντάκι.

Από κ. Γιάννη Παπαδάκη, Πρύτανη της Σχολής Καλών Τεχνών, προσφέρεται ένας πίνακας χαρρακτικής.

Από DAE-WOO προσφέρεται ένα ραδιοκασετόφωνο διπλής κασέτας.

Από κ. Χορευτάκη, μέσω κ. ΜΑΝΟΥΣΟΥ Παπαδάκη, προσφέρονται έξι κιλά λάδι φαγητού.

Από κα Χαρούλα Δουκάκη-Μπλέτσα, προσφέρονται δύο ομπρέλες.

Από ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΜΕΚΜΑ, Κασταμονής 148 Καλογρέζα, μέσω κ. Κώστα Λινοξυλάκη, προσφέρεται ένας στόχος, μια συσκευή μασάζ, μια φόρμα αδυνατίσματος, ένα λάστιχο στήθους και ένα σχοινάκι.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τσαουρδάς Ανδρέας	Αθήνα	5000
Γιαννακάκης Χάρις	Αθήνα	5000
Σαλιών Ανδρέας	Αθήνα	5000
Λαμπάκη Ελευθερία	Αθήνα	5000
Παπαδάκης Κων/νος	Αθήνα	5000
Γκίκα Αγαπία	Αθήνα	5000
Μπαγιαρτάκης Γ. Αν.	Αγ. Γαλήνη	5000
Τσαραντάνη Αλ.-Διαμ.	Αγ. Γαλήνη	10000
Μαυρογιώργης Φάνης	Αγ. Γαλήνη	10000
Καραντζής Α. Γιώργος	Αθήνα	5000
Καραντζή Γ. Μαρία	Αθήνα	5000
Σπιθάκης Βαγγέλης	Αθήνα	5000
Κούνουπας Παναγιώτης	Αθήνα	5000
Σπιθάκη Ν. Μαρία	Αθήνα	5000
Σταματίνα Π. Κρητικού	Αθήνα	3000
Καρατζής Αντώνιος	Αθήνα	5000
Μπάγιος Θρασύβουλος	Αθήνα	5000
Τρουλινού Σταματίνα	Αθήνα	5000
Κρητικός Παναγιώτης	Αθήνα	5000
Μπλίνης Σπύρος	Αθήνα	5000
Κουλούρη Μαρία	Αθήνα	10000
Παπαδάκης Στ. Γιάννης	Αγία Γαλήνη	10000
Ζαχαριουδάκης Σπύρος	Αγία Γαλήνη	15000
Φωτάκης Σταύρος	Αθήνα	10000
Τσούμου Γ. Χανιά		10000
Μαροκομανώλης Εμ.	Αθήνα	5000
Θεοδωρακόπουλος Θ.	Αθήνα	10000
Μαροκομανώλης Μαν.	Αθήνα	5000
Χριστοφάκη Ε. Χρ.	Αθήνα	5000
Ελευθ. Τυροκομάκη-Παπαδάκη	Ρέθυμνο	10000
Βουράκης Γιάννης	Αθήνα	5000
Μπαγουράκης Στέλιος	Ρέθυμνο	5000
Χρήστος Μηναδάκης	Αθήνα	8000
Κώστας Σπανός	Αθήνα	5000
Τσακίρη Αλκμήνη	Αθήνα	5000
Ελένη Ζεάκη	Αθήνα	5000

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Μιχελιδάκης Στέλιος-Ηλέκτρα. Εισ μνήμη του Γιάννη Βασιλάκη	5000
Δελοβίτη Αφροδίτη. Εισ μνήμη των γονιών της Χρήστου και Αθηνάς Λινοξυλάκη	15000
Δημ. & Ντίνα Γιομαρντάκη. Εισ μνήμη του παππού τους	10000
Μιχάλης Φωτάκης. Εισ μνήμη του πατέρα του	10000
Επιμεινίδης Φωτάκης. Εισ μνήμη του πατέρα του	10000

Δόξα Φωτάκη. Εισ μνήμη του πατέρα της	10000
Μαρία Κ. Φωτάκη. Εισ μνήμη του συζύγου της	10000
Γιώργος Φωτάκης. Εισ μνήμη του πατέρα του	10000
Γιάννης Κ. Φωτάκης. Εισ μνήμη του πατέρα του	10000
Μαρία Βεργαδής Ιωαν. Εισ μνήμη των γονέων της	5000
Κανελλοπούλου Άννα. Εισ μνήμη του συζύγου της Χρήστου	10000
Πετρακάκης Σ. Γιάννης. Εισ μνήμη του πατέρα του και της αδελφής του	10000
Νίτσα Γιαμαλάκη. Εισ μνήμη της αδελφής της Ελένης	10000
Ελένη Ευστρ. Αποστολάκη. Εισ μνήμη του Ευστρ. Αποστολάκη συζύγου της	20000
Ιωάννης Φ. Κουκουριτάκης. Εισ μνήμη του θείου του Ευστρ. Αποστολάκη	10000
Μιχάλης Στεφ. Μουρτζανός. Εισ μνήμη του θείου Ευστρ. Αποστολάκη	10000
Ευάγγελος Στεφ. Μουρτζανός. Εισ μνήμη του θείου Ευστρ. Αποστολάκη	10000
Ευαγγελία Κουβίδου. Εισ μνήμη του αδελφού της Γιάννη Δ. Βασιλάκη	10000
Λάμπρος και Αφρούλα Δελοβίτη. Εισ μνήμη του θείου τους Χαρ. Λινοξυλάκη	10000
Πελαγία -Μαρία- Έλλη Λινοξυλάκη. Εισ μνήμη του πατέρα τους	30000
Γιώργος, Βικτώρια, Ελένη, Αλεξάνδρα, Χριστίνα Αποστολάκη Βοστώνη ΗΠΑ Εισ μνήμη του πατέρα και παππού μας Στρατή Αποστολάκη	54000 (200\$)
Μαίρη Άντερσεν Βοστώνη ΗΠΑ. Εισ μνήμη του πατέρα και παππού μας Στρατή Αποστολάκη	27000 (100\$)
Η Πελαγία Νικηφοράκη σε μνήμη του συζύγου της Κων/νου	5000
Η Χρυσή Νικηφοράκη σε μνήμη του συζύγου της Στέφανου	10000
Η Μαρία και ο σύζυγός της Μιχάλης Κουλούρης σε μνήμη του πατέρα τους Στέφανου Νικηφοράκη	15000
Η Ελένη και ο σύζυγός της Μανώλης Βουμβουράκης σε μνήμη του πατέρα τους Στέφανου Νικηφοράκη	10000
Ο Γιώργος Νικηφοράκης και η σύζυγός του Δήμητρα σε μνήμη του πατέρα τους Στέφανου Νικηφοράκη	40000
Η Μάρω Γ. Φωτάκη εισ μνήμη του παππού της Κ. Φωτάκη	10000
Ο Νίκος Νοδαράκης για το Πάρκο Δαιδάλου & Ικάρου εισ μνήμη του Θείου του Κων/νου Φωτάκη	10000

Κωστής Φωτάκης

Στην ζωή, το πιο σίγουρο γεγονός είναι ο θάνατος. Ζωή και θάνατος είναι αδέλφια. Το πρόβλημα για τους ανθρώπους είναι να έχουν μια ήρεμη και ευτυχισμένη ζωή. Μια τελευταία ευτυχία, είναι να κλείνουν τα μάτια, μέσα στην στοργή και στην αγκαλιά των παιδιών τους. Και συ αξιοσέβαστε θείε και γείτονα, την πέρασες. Δεν είχες κανένα παράπονο από τα παιδιά σου. Μόνο τις τελευταίες σου ώρες, σαν σου κρατούσε το χέρι ο πρωτότοκος σου Γιάννης, το βλέμμα σου κοιτούσε με παράπονο, σαν να ικέτευες. Προαισθανόσουν το τέλος να έρχεται αργά μα σταθερά. Ικέτευες, δεν είχες χορτάσει την αγαπημένη σου Αγ. Γαλήνη που σε φιλοξένησε για πάνω από 70 χρόνια, όταν νεαρός κατέβηκες από τις Μέλαμπες. Ήρθες εδώ να δημιουργήσεις την δική σου κυνέλη, την δική σου οικογένεια. Τα κατάφερες περίφημα. Με τον ιδρώτα του προσώπου, και την σπιρτάδα του νου, έφτιαξες περιουσία, μα προπάντων και το σπουδαιότερο, έβγαλες ανθρώπους, άξιους και σεβαστούς στην κοινωνία. Πρόσφερες και συ στο πέρασμα σου ένα μικρό λιθάρι, για να γίνει η Αγ. Γαλήνη από χειμαδιό ένα τουριστικό θέρετρο. Ήθελες να δεις από το μπαλκόνι σου, το άγαλμα του Δαίδαλου και Ίκαρου. Μου έλεγες: «Θα προλάβω άραγε να τα δω». Το έβλεπες όμως με τα μάτια της ψυχής, κι αυτό έχει μεγαλύτερη αξία. Στην μνήμη σου, αντί για στεφάνι, που θα μαραθεί, θα προτιμούσες ένα λιθάρι για μνημείο. Σου το καταθέτω. Καλό σου ταξίδι.

Αγ. Γαλήνη /1/1997 Φ.Χ.Μ.

Απεβίωσε Αύγουστο 1996. Γεννήθηκε στην Αγία Γαλήνη το 1923. Εκεί διέτριβε τα μαθήματα του δημοτικού σχολείου, και τα γυμνασιακά εις το εξατάξιο γυμνάσιο Πόμπιας. Έλαβε ενεργό δράση στη διάρκεια της κατοχής των Γερμανών - Ιταλών 1941 - 1945. Διεκρίθη δε στη μάχη των Ποταμών το 1945, και απέσπασε τον θαυμασμό των καπεταναίων και συναγωνιστών του. Επέδειξε κατά τη διάρκεια της σκληρής μάχης που έδωσαν, θάρρος και αυταπάρνησιν, δεν δειλιούσε προ ουδενός κινδύνου και εξέπληξε τους γύρω απ' αυτόν αγωνιζόμενους, οι δε Γερμανοί κατετροπώθησαν και όσοι δεν εφονεύθησαν ή δεν επιάστηκαν αιχμάλωτοι πολέμου ετράπησαν εις άτακτον φυγήν. Το 1946 εστρατεύθη και απελύθη το 1949 με το βαθμό του λοχία.

Το 1950 διορίσθηκε υπάλληλος των μονοπωλίων ως διαχειριστής της αποθήκης Αγίας Γαλήνης. Το 1951 κατηργήθη η αποθήκη Αγίας Γαλήνης και ως έκτατος απελύθη. Έκτοτε εγκατεστάθη εις Αθήνας και ησχολήθη με διάφορες εργασίες. Παντρεύτηκε το 1957 τη Ρένα Ρασσιά, αρίστης και διακεκριμένης οικογένειας της Κεφαλληνίας. Απέκτησε δύο παιδιά το Χρήστο και τη Μαριάννα άριστα εγκατεστημένα ως τραπεζικοί υπάλληλοι. Ητύχησε να δει εγγονό και εγγονή από την κόρη του. Ευτυχής παππούς. Δεν μπορώ παρά να εξάρω τον πάντοτε φιλικό χαρακτήρα που τον διέκρινε, χωρίς διάκριση συγγενών φίλων ή ξένων. Ποτέ δεν τον έβλεπες κατσούφη ή εκνευρισμένο, πάντοτε με το πλούσιο γέλιο του δι' όλους. Σκοπός της ζωής του ήτο η συμπόνια για τους λυπημένους και ευχαρίστηση για την ευτυχία του περιβάλλοντός του. Εύχομαι στους δικούς του να έχουν υγεία να θυμούνται για πάρα πολλά χρόνια. Ας είναι ελαφρό το χώμα της Αττικής που σε σκέπασε αγαπητέ Κώστα. Αιωνία σου η μνήμη

Μανούσος Φωτ. Παπαδάκης

.....

Χαρίλαος Λινοξυλάκης 1903 -1997

Δεν ξέρω αν είναι καλό ή κακό, όταν οι σωματικές δυνάμεις λόγω γήρατος, εγκαταλείπουν ένα άτομο, οι πνευματικές να παραμένουν ακμαίες και υγιείς. Στην περίπτωση πάντως του Χαρίλαου, η σαρξ ήτο αδύναμη το πνεύμα όμως ισχυρόν. Παρακάλει δε τον θεό να τον ξεκουράσει, αφού είχε διαγράψει τον κύκλο της επίγειας ζωής. Την επόμενη μέρα του Πάσχα και αφού ο παπάς τον είχε κοινωνήσει, έπεσε σαν σύκο ώριμο, στην αγκαλιά της μάνας γης. Πέρα το καλοκαίρι, στην εκδήλωση για την τρίτη ηλικία, αυθόρμητα και χωρίς χειρόγραφα, παρά τα 93 χρόνια του, έπιασε το μικρόφωνο, χωρίς να το φοβάται, και σαν ο μεγαλύτερος, εκπροσωπώντας την Τρίτη ηλικία, άρχισε να απευθύνει λόγο. Τον χαρήκαμε γιατί ήταν σαν να μιλούσε ο γέρο Νώε στα παιδιά του, που ήταν όλοι οι Αγιολαλινιώτες. Σε κάποιο πρόσφατο τεύχος του περιοδικού μας, είχε γράψει, για όλους τους επιστήμονες του χωριού μας και καμάρωνε σαν να ήταν τα δικά του τα κοπέλια. Όπως το νερό παίρνει την κατηφόρα, έτσι κι αυτός από τα ψηλά Αμαριώτικα, παιδί ακόμα, κατέβηκε στο μικρό

τότε ψαροχώρι. Είχε την τύχη και την ευθύνη να χρηματίσει πρόεδρος της Αγ. Γαλήνης. Δεν μπορώ να κρίνω το έργο του, άλλοι είναι πιο αρμόδιοι. Μπορώ όμως να κρίνω την αγάπη του, και την περηφάνεια του γι' αυτόν τον τόπο, θα πω απερίφραστα ήταν μεγάλη. Θεωρώ χρέος μου να αναφέρω κάτι που μου είπε: «Όταν ήμουν κοπέλι, θυμάμαι κάτι γραμμάρια χαραγμένα σε μια πέτρα στον τοίχο στο έξω μέρος του ιερού, κάτω από το στρογγυλό παραθυράκι, της «Παναγιάς», μετά τα σοβάτισαν και τα άσπρισαν». Στην μνήμη του, θα μπορούσε να γίνει μια έρευνα, να δούμε τι γράφουν αυτά τα γραμμάρια. Ίσως έτσι το χώμα που τον σκεπάζει, θα μπορούσε να γίνει ακόμα ελαφρότερο.

ΦΧΜ 28/4/97

Χαρίλαος Λινοξυλάκης

-Ευτυχισμένος είναι αυτός που δε μίλησε. (εννοώντας ότι πρέπει να συγκρατούμε την οργή μας στις διαφωνίες).

-Ειρήνη ημίν (κάθε φορά που μας άκουγε να μιλάμε έντονα)

-Η ζωή είναι μια λεωφόρος. Σ' αυτήν θα πορευτούμε.

-Να σέβεστε τους ανθρώπους που βρήκατε. (εννοώντας τους συζύγους και τα πεθερικά μας).

-Άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι (όταν παραπονιόμαστε για κάποιον που μας πίκρανε).

-Γεια σου γιατρέ, που θα γιατρεύεις τις πληγές του σώματος και

της ψυχής μας. (αναφερόμενος στην Παγώνα Παπαδογιάννη).

-Εσείς οι φιλόλογοι είστε πολύ σχολαστικοί. Πολύ τα αναλύετε τα πράγματα... Αχ και να μπορούσα να έρθω στο Πανεπιστήμιο, ν' ακούσω τους καθηγητές σου, να πάρω γνώσεις... (αναφερόμενος στην Παγώνα Βασιλονικολιδάκη)

Αυτός ήταν ο παππούς μας. Ένας ατελείωτος κατάλογος από ευχές, ρητά, φιλοσοφίες και κρίσεις, ένας ευγενικός σύζυγος και στοργικός πατέρας. Μια πηγή γνώσεων και σοφίας που άφηνε έκθαμβα τα παιδιά και τα εγγόνια του. Το χιούμορ του αστεϊρευτο. «Αχ Παγωνίτσα μου και να 'χαμε μια πίτα με το μέλι!» (Αυτό το έλεγε μηχανικά χωρίς τελικά να το εννοεί). Όσοι τον γνώριζαν καλά, σίγουρα κάποια απ' αυτές τις κουβέντες του θα θυμούνται. Όσοι δεν τον γνώρισαν, μάλλον έχασαν την ευκαιρία να γνωρίσουν ένα σύγχρονο φιλόσοφο, έναν άνθρωπο που ήταν απαλλαγμένος από ανθρώπινα μίσση και μικροψυχίες. Αυτό άλλωστε αποδείχτηκε λαμπρά και στα χρόνια που ήταν πρόεδρος της Αγίας Γαλήνης όπου πραγματικά λειτούργησε με ανιδιοτέλεια, με θάρρος, και με σκοπό, να προσφέρει σ' αυτό το χωριό που τόσο αγάπησε, τη «Σάντα Γαλήνα» όπως χαριτολογώντας την έλεγε.

Για μας, τα εγγόνια του, θα αποτελεί ένα πρότυπο συμπεριφοράς, αγάπης, ένα λατρευτό και σεβαστό πρόσωπο. Και τώρα που τον χάσαμε κι έμειναν οι αναμνήσεις από τα λόγια του, τουλάχιστον προσπαθούμε να πορευτούμε σύμφωνα μ' αυτά, γιατί ξέρουμε ότι αυτό είναι το σωστό, και γιατί αυτό θα τον ευχαριστούσε. Άλλωστε ένας άνθρωπος που εναπενθίζει το μέλλον με αισιοδοξία, με μυαλό ανοιχτό στις εξελίξεις και την πρόοδο, σαν τον παππού μας, αποδεικνύεται νικητής της ζωής.

Παππού, όσο ζούμε θα ζεις μες τις καρδιές μας.

Οι εγγονές σου Παγώνα Παπαδογιάννη
Παγώνα Βασιλονικολιδάκη

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΒΕΡΓΑΔΗ

Πριν από λίγο καιρό, στις 19 Δεκεμβρίου 1996 έφυγε για πάντα από κοντά μας η Στυλιανή Βεργαδή, το γένος Γεωργίου Αυγουστάκη. Μια πραγματική αρχοντογυναίκα, που μόνο καλές αναμνήσεις άφησε.

Η ευγένεια της ψυχής και του χαρακτήρα της και η ευπρέπεια υπήρξαν τα χαρακτηριστικά στοιχεία της προσωπικότητάς

της. Δεν θα ξεχάσω, πολύ πρόσφατα, με πόση ευγένεια μας ευχαρίστησε, όταν, ως μέλη του Συλλόγου της δώσαμε μια πρόσκληση για μια εκδήλωση του Συλλόγου για την Τρίτη ηλικία, παρόλο που ήταν άρρωστη και ταλαιπωρημένη.

Γεννήθηκε στις Μέλαμπες το 1910 και παντρεύτηκε το Νίκο Βεργαδή του Μιχαήλ, εγκαταστάθηκαν στην Αγία Γαλήνη, δημιουργώντας άριστη οικογένεια και αποκτώντας πέντε παιδιά, το Μύρο, την Άννα, τη Βαγγελιώ, το Μιχάλη και το Γιάννη, όλοι τους άριστα αποκαταστημένοι. Λαμπρή και υποδειγματική σύζυγος, βοήθησε την οικογένειά της σε μεγάλο βαθμό.

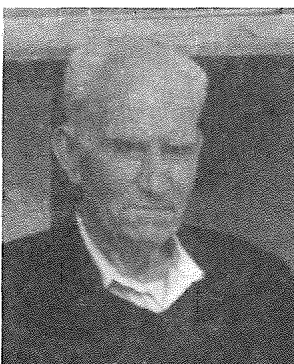
Εξάλλου, λεβεντογυναίκα καθώς ήταν, εμφύτευσε στα παιδιά της το μεγάλο χάρισμα της λεβεντιάς και της μερακιοσύνης, τα οποία, όλα, είναι γνώστες οργάνων Κρητικής μουσικής.

Γενικά, ήταν γυναίκα σεμνή, αθόρυβη αλλά δημιουργική, καλοσυνάτη, ειλικρινής, αξιοπρεπής, πραγματικά ανθρώπινη.

Ας είναι αιώνα η μνήμη της. Στα εκλεκτά παιδιά της δύναμη και υγεία.

Μηνάς Γ. Μηναδάκης

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ν. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

Σε βαθιά γεράματα έφυγε για το μεγάλο ταξίδι ο Μανόλης Τυροκομάκης, ο «Αλμπατομανόλης», όπως ήταν γνωστός στην ευρύτερη περιοχή της Αγίας Γαλήνης όπου γεννήθηκε το 1907, εργάστηκε και τερμάτισε. Κόσμος πολύς τον συνόδεψε στη στερνή του κατοικία.

Βλαστός της ονομαστής οικογένειας των Τυροκομάκηδων έμαθε την τέχνη του αλμάντη από τον πατέρα του και ήταν ονομαστός γι' αυτήν του την τεχνική στον Άγιο Βασίλειο, τ' Αμάρι και τη Μεσαρά. Κανείς δεν τον ξεπέρασε ούτε τον πλησίασε και λένε πως το ζώο που είχε πεταλωθεί από τον χθεσινό αναχωρητή ήταν γνωριστό από την άνεση και την αλαφράδα με την οποία περπατούσε στα κολντερίμια και στους χωματόδρομους της περιοχής, όπως γνωριστός είναι και ο άνθρωπος που φορεί άνετα παπούτσια και οδοιπορεί.

Ο Μανόλης μαζί με τη σύνταξη και το τέρμα της καριέρας

του, είδε και την πελατεία του όλη να χάνεται κι ένα ένα τ' άλογα και τα μουλάρια ή να μένουν «ξυπόλητα» ή να εξαφανίζονται και να τα υποκαταστούν τα μηχανάκια, οι μοτοσυκλέτες και τα αυτοκίνητα. Έτσι αλλάζουν οι καιροί και οι εποχές.

Σήμερα, ούτε πεταλωτής υπάρχει πουθενά, ούτε άλογο για να τον χρειάζεται. Οι παλαιότεροι ας θυμηθούν εκείνα τα γιοργαλίδικα άλογα που ήταν οι Β.Μ.Μ. της εποχής και αντί για μαρσάρισμα σπινθηροβολούσαν τα πέταλα που φορούσαν στα καλντερίμια.

Ο Μανώλης πέραν από την ονομαστή τέχνη του, ήταν και ακέραιος άνθρωπος, γλεντζές, λυράρης και τραγουδιστής, αγαπητός απ' όλους που είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν. Περιζήτητος στις παρέες του, χουβαρντάς και φιλόξενος, αφήνει μεγάλο κενό στην Αγιογαλινιώτικη κοινωνία που για πολλά χρόνια θα λείπει τ' όνομά του με σεβασμό και συγκίνηση.

Άριστος σύζυγος και οικογενειάρχης, δημιούργησε με την ισάξια σύζυγό του Χρυσή, λαμπρή οικογένεια, τον Νίκο και την Έλκα, δύο παιδιά που και αυτά δημιούργησαν εξαιρετες οικογένειες και τιμούν τη Ρεθυμνιώτικη κοινωνία στην οποία ζουν και κουβαλούν μέσα τους τις αρετές των γονιών τους.

Το Αγιογαλινιώτικο χώμα και ο ξεστός ήλιος του Λιβυκού πελάγους, μαζί και η αριμύρα αυτής της θάλασσας, της πλατείας και μεγάλης, που λείπει ο ποιητής, ας ενώνονται σ' ένα ιδιόρρυθμο λιβανωτό για να θυμίζουν τον ΕΝΑ, τον αξεπέραστο στην τέχνη και στην ανθρωπιά, αλλά και στην λεβεντιά, Αλμπαντομανόλη.

Τα «Ρ.Ν.» συλλυπούνται θερμά τους οικείους του.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΝΙΚ. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

Ένας από τους κορυφαίους της «παλιάς γενιάς», ο Μανώλης Τυροκομάκης του Νικολάου, έφυγε πριν λίγο καιρό (10 Φεβρουαρίου 1997) για πάντα από κοντά μας. Με το θάνατό του χάθηκε μια μεγάλη μορφή της Κρητικής αρχοντιάς και λεβεντιάς.

Γεννήθηκε στην Αγία Γαλήνη το έτος 1907 και από μικρός έδειξε το πολυποίκιλο ταλέντο του τόσο στη δουλειά όσο και στη μερακιοσύνη.

Από τον πατέρα του Νικολή Τυροκομάκη, άνθρωπο λεβέντη και μερακλή, έμαθε την τέχνη του πεταλωτή αλλά και την τέχνη της λύρας. Έτσι, εξελίχθηκε σε άριστο πεταλωτή, τέχνη που άσκησε για πολλά χρόνια με αγάπη και μεράκι, μαζί με τον αγαπημένο του αδερφό Γιάννη. Πάντα τον χαρακτήριζε η εργατικότητα, η τιμιότητα και η υπευθυνότητα. Γι' αυτό και σύντομα έγινε γνωστός και η καλή φήμη του απλώθηκε σ' όλη την ευρύτερη περιφέρεια (Επαρχία Αγ. Βασιλείου, Αμαρίου και Μεσσαρά).

Εξάλλου τέλειος λυράρης και μερακλής, φιλόξενος και προσιτός, ήταν περιζήτητος στις παρέες, οργάνωνε γλέντια και πανηγύρια γλέντιζε τον κόσμο με κέφι και πάντα ανιδιοτελώς.

Ακόμη υπήρξε άριστος οικογενειάρχης. Παντρεύτηκε τη Χρυσούλα Ζεάκη από τις Μέλαμπες, με την οποία έζησε αρμονικότερα και στην οποία συμπαραστάθηκε, σε δύσκολες ώρες της υγείας της, υποδειγματικά. Έκαναν δύο παιδιά, το Νίκο και την Έλκα, που σήμερα κοσμούν την

κοινωνία του Ρεθύμνου.

Τέλος, ποιος αλήθεια θα μπορούσε να ξεχάσει ένα ακόμα χάρισμά του, το αστείρευτο, αμίμητο και πηγαίο χιούμορ του; Άνθρωπος με πνευματική δύναμη και πληθωρική προσωπικότητα, μας συνάρπαζε με τις όμορφες ιστορίες και τα εκλεκτά ανέκδοτα, που διηγούνταν με μοναδικό τρόπο, δίνοντάς μας γνώση, κέφι και χαρά.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αγίας Γαλήνης που τον σκέπασε και αιώνια η μνήμη του. Στην εκλεκτή οικογένειά του δύναμη και παρηγοριά.

Μηνάς Γ. Μηναδάκης

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γ. ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ (11/3/1907 - 30/6/1997)

Πλήρης ημερών, έφυγε ο μπάρμπα - Στέφανος. Η μηχανή διέγραψε την τροχιά της. Το αμάξι σταμάτησε ήρεμα. Το τέλος ήταν αναμενόμενο.

Αφού κάλεσε, όλα του τα παιδιά, τους έδωσε τις τελευταίες του παραγγελίες και οδηγίες. Και την προτροπή να φροντίζετε την μάνα σας.

Τον επισκέφθηκα λίγες ώρες πριν φύγει.

Όλοι οι συγγενείς τον συντρόφευαν. Με αναγνώρισε. «Φεύγω, πάω να βρω τον Χαρίλαο» είπε ψιθυριστά. Πότε γνώριζε, πότε όχι. Το βλέμμα ήταν απλανές. Το ώριμο σύκο περιέμενε το ελάχιστο αεράκι να πέσει. Είχε πατήσει τα 90. Βλέποντάς τον, αναλογιζόμουν εκείνον τον πιτσιρικά, που στις αρχές του 20ου αιώνα παρατούσε τον κοντυλοφόρο κι έτρεχε με τους άλλους συμμαθητές του, όχι στα ηλεκτρονικά, δεν υπήρχαν τότε, μα να κουβαλούν πέτρες από τα χωράφια για να κτιστεί η εκκλησία των 4 Μαρτύρων.

Ναι, τότε και τα παιδιά πρόσφεραν για να φτιαχτεί κάτι το κοινοφελές. Δεν τα περίμεναν όλα από το κράτος. Ακόμα βλέπω μπροστά μου τον Στέφανο με τον Χαρίλαο να κάθονται παραδίπλα από το ψαλτήρι και να λειτουργούν.

Τώρα κάπου αλλού θα τα ψιλοκουβεντιάσουν.

Ίσως αυτό το «αντίο» από την ζωή θα το ζήλευαν πολλοί.

Ευτύχησε να δημιουργήσει μια καλή φραμελιά. Και σαν καλός καπετάνιος, να δίνει τις τελευταίες οδηγίες στους ναυτιλομένους.

Το περιοδικό μας συλλυπάται την συντροφισσα της ζωής του Χρυσή και όλη την οικογένεια.

Στο καλό Μπάριμπα - Στέφανε.

Φάνης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ Α' εξάμηνο 1997

1. ΘΑΝΑΤΟΙ

- Κων/νος Ι. Φωτάκης. Πέθανε την 10-1-97 σε ηλικία 91 ετών
- Εμμανουήλ Ν. Τυροκομάκης. Πέθανε την 10-2-97 σε ηλικία 89 ετών
- Ευστράτιος Γ. Αποστολάκης. Πέθανε την 27-2-97 σε ηλικία 83 ετών
- Ελένη Γ. Λινοξυλάκη. Πέθανε την 17-3-97 σε ηλικία 80 ετών
- Ο Χαρίλαος Κ. Λινοξυλάκης. Πέθανε την 27-4-97 σε ηλικία 95 ετών
- Γεώργιος Μ. Καράλης. Πέθανε στις 4/6/1997 ηλικία 83
- Σμιγδαλός Σίμος. Πέθανε στις 11/5/1997 ηλικία 72
- Χρήστος Κανελλόπουλος. Πέθανε στις 12/3/1997

Ευχαριστούμε θερμά τους συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς, που με την παρουσία τους και τις ευχές τους, στάθηκαν κοντά μας, στο πένθος για το χαμό του λατρευτού μας πατέρα Χαρίλαου Λινοξυλάκη. Ως μικρό δείγμα τιμής στη μνήμη του, καταθέτουμε για τις ανάγκες του Συλλόγου «Αγία Γαλήνη» το ποσό των 30.000. Τα παιδιά του Πελαγία, Μαρία, Έλλη.

Ευχαριστούμε θερμά, όλους όσους συμπαράσταθηκαν στο βαρύτατο πένθος μας, για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού Κων/νου Ι. Φωτάκη. Η σύζυγος Μαρία Φωτάκη, τα παιδιά Γιάννης-Θεανώ Φωτάκη, Γεώργιος-Γεωργία Φωτάκη, Επιμενίδης-Αννα Φωτάκη, Δόξα Φωτάκη, Μιχάλης-Έφη Φωτάκη.

Ευστράτιος Γ. Αποστολάκης. Στις 27 Φεβρουαρίου 1997 πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 83 ετών. Η κηδεία του έγινε στην Αγία Γαλήνη Κορίθης.

Ευχαριστούμε θερμά, όλους που με την παρουσία τους τίμησαν την μνήμη, στην κηδεία και των 40 ημερών μνημόσυνο του Ευστρατίου Γ. Αποστολάκη. Οικογένεια Ευστρατίου Αποστολάκη.

2. ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Πολυχρόνης Χαριτάκης, από τις Μέλαμπες, δραστήριος και αεικίνητος επιχειρηματίας στην Αγ. Γαλήνη, (φροντίζει για τα ποτά μας), τέλεσε τους αρραβώνες του στις 28/4/1997 στον Ζαρό. Η ευτυχής νέα και εκλεκτή της καρδιάς του είναι η Ευαγγελία Πετράκη. Το περιοδικό μας τους εύχεται καλά στέφανα.

3. ΓΑΜΟΙ

-Η Μαρία κόρη του Μιχάλη Κασωτάκη παντρεύτηκε στην Ιταλία στις 12 Απριλίου 1997 τον Ιταλό Τζιάνι Τούρκο. Ευχόμεθα κάθε ευτυχία.

-Η Μαρία Αντωνίου Μπαγουράκη παντρεύτηκε τον Στέλιο Χρήστου Καμπουράκη από τον Πλατανέ Αγ. Βασιλείου. Ο γάμος τελέστηκε στις 7 Μαρτίου 1997 στην Αγία Γαλήνη.

-Επίσης έχουν γίνει μέχρι τώρα 15 Πολιτικοί γάμοι μεταξύ αλλοδαπών υπηκόων στο χωριό μας.

4. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

-Ο Γιάννης και η Σοφία Παπαμιχελάκη την 28-5-1997 απέκτησαν το δεύτερο τους παιδί, κορίτσι.

-Ο Γεώργιος και η Δέσποινα Τρουλλινού (του Νίκου και της Ελένης) την 7-5-1997 απέκτησαν 2 διδύμα κοριτσάκια (έχουν ακόμα ένα, την Μαρία-Ελένη)

-Νεκτάριος Δημητρακάκης και η Ιουλία το γένος Γ. Χριστοφάκη την 4-1-1997 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, κορίτσι.

-Ο Αντώνης Τσουρδαλάκης και η Αρετή το γένος Σκαρλάτου την 16-5-1997 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί αγόρι.

-Ο Δημήτρης Σέργης και η Γιώτα κόρη του Μιχάλη Κασωτάκη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, κορίτσι στις 24 Μαρτίου 1997

- Στις 16/5/97 στο Ρέθυμνο η Αρετή συζ. Αντώνη Τσουρδαλάκη έφερε στον κόσμο, ένα χαριτωμένο αγοράκι. Το όνομα αυτού, υποθέτουμε 200%, θα είναι Βαγγέλης ή Ευάγγελος αφού ο ένας παππούς είναι ο γνωστός ξενοδόχος Βαγγέλης Σκαρλάτος και ο άλλος ο σεβασμός Μελαμπιανός πατήρ Ευάγγελος Τσουρδαλάκης.

Ιδού, ένας ακόμα συνδεδεικός κρίκος, μεταξύ Μελάμπων και Αγ. Γαλήνης που θεωρούνται τα πιο αδελφα χωριά, αφού πριν από 100 χρόνια, Μελαμπιανοί ήρθαν, εγκατεστάθηκαν και ανέπτυξαν το «χειμαδιό», που τώρα είναι παγκόσμια γνωστό και λέγεται Αγ. Γαλήνη.

Το περιοδικό μας, εύχεται στους ευτυχείς γονείς, να το βλέπουν να προσοδεύει και να είναι ένας χρήσιμος άνθρωπος στην κοινωνία. Εν όψει δε της ενοποίησης των κοινοτήτων μας εις ένα δήμο, ας αποτελέσει σύμβολο ενότητας.

5. ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

-Ο Εμμανουήλ Μπριλάκης και η Βασιλική το γένος Σταματάκη την 2-3-1997 βάπτισαν το γιο τους και του έδωσαν το όνομα Αγγελος.

-Ο Νικόλαος Λαγουδάκης και η Μαρία το γένος Αλυσανδράκη την 8-3-1997 βάπτισαν το δεύτερο τους παιδί, κορίτσι, και του έδωσαν το όνομα Χαρίκλεια.

-Ο Μαρκάκης Θεόδωρος και η Αδαμαντεία το γένος Χαράλαμπος Αλεξανδράκη, βάπτισαν την 3-5-1997 στο Σπήλι το δεύτερο τους αγόρι και του έδωσαν το όνομα Χαράλαμπος.

-Ο Νίκος Παπαοικονόμου και η γυναίκα του Μάρω Φωτάκη του Γιάννη βάπτισαν το δεύτερο γιο τους και του έδωσαν το όνομα Δημήτρη.

6. ΠΤΥΧΙΑ

Η Ελένη Γεωργίου Παπαδογιάννη, πήρε το πτυχίο της Κοινωνιολογίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Ευχόμεθα καλή σταδιοδρομία.

Η Αικατερίνη Λαμ. Λελοβίτη πήρε το πτυχίο του τμήματος Αρχιτεκτόνων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και της ευχόμεθα καλή σταδιοδρομία.

Ο Χάρης Μιχ. Γιαννουλάτος πήρε το πτυχίο της Ιατρικής Αθηνών και υπηρετεί το Αγροτικό του στο Κέντρο υγείας Σπηλίου.

Του ευχόμεθα καλή σταδιοδρομία.

7. ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Ο Επιμενίδης Κ. Φωτάκης προήχθη στο βαθμό του υποδιευθυντή και υπηρετεί στο τμήμα ασφάλειας της Εθνικής Τράπεζας. Θερμά συγχαρητήρια.

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ “ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ”

ΑΡΙΘΜΟΣ 34 - ΤΕΥΧΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1997

Εκδίδεται και διανέμεται δωρεάν χάρι του κοινωνικού σκοπού του Συλλόγου.
Συνδρομές προαιρετικές.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

Γιάννης Κωνστ. Φωτάκης Πρόεδρος τηλ.: 8071 297 fax: 8079 264

Χρήστος Εμμ. Μηναδάκης Αντιπρόεδρος τηλ.: 6533 377

Απόστολος Νικ. Τσακίρης Γεν. Γραμματέας τηλ.: 6915 114 fax: 6493 781

Γιώργος Μιχ. Τρουλινός Ειδ. Γραμματέας τηλ.: 5017 685

Κώστας Μιχ. Γιασαφάκης Ταμίας τηλ.: 3467 063

Κώστας Θεμ. Βελουδάκης Σύμβουλος τηλ.: 4965 813

Χαρούλα Ι. Δουκάκη - Μπλέτσα Σύμβουλος τηλ.: 5019 462

Ελένη Ιωάν. Ζεάκη Υπ. Δημ. Σχέσεων τηλ.: 8657 119

Μηνάς Γεωργ. Μηναδάκης Σύμβουλος τηλ.: 9934 808

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ:

Γιώργος Εμμ. Μπαντινάκης τηλ.: 9755 809

Αντώνης Νικ. Παπαγιαννάκης τηλ.: 2656 688

Παγώνα Γεωργ. Παπαδογιάννη τηλ.: 2651 967 Ιατρείο, 5015 381 οικία

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Γιάννης Φωτάκης - Δειράδων 6, 145 64 Ν. Κηφισιά

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Διπύλου 5, 105 53 Αθήνα - τηλ.: 3252 841

ΔΙ' ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Κων/νος Γιασαφάκης - Ρούμελης 70, 118 52 Φιλοπάππου τηλ.: 3467 063

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούνται όλα τα μέλη

να ενημερώνουν εγκαίρως τον Σύλλογο
για κάθε αλλαγή της διεύθυνσής τους.

Εάν κάποιος από τους συμπολίτες μας

δεν παίρνει το περιοδικό,

ας μας ειδοποιήσει να του το στείλουμε δωρεάν.